



MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

GHEORGHE CĂTANĂ

SPERAȚA DOINA CĂTANĂ

ANDREI VARASCIUC

CARMEN MARICI

SAMUEL FLORIN BÎRLE



VIII

RELIGIE

CULTUL PENTICOSTAL



EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ S.A.

Acest manual școlar este proprietatea Ministerului Educației și Cercetării.

Acest manual este aprobat prin Ordinul Ministrului Educației și Cercetării cu nr. 4109/10.04.2020 și este realizat în conformitate cu programa școlară aprobată prin Ordinul Ministrului Educației Naționale nr. 3393 din 28.02.2017 și se distribuie **gratuit** elevilor.

116.111 - numărul de telefon de asistență pentru copii



MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

GHEORGHE CĂTANĂ (COORD.)
SPERAȚA DOINA CĂTANĂ

ANDREI VARASCIUC
CARMEN MARICI
SAMUEL FLORIN BÎRLE

RELIGIE

CULTUL PENTICOSTAL



MANUAL PENTRU
CLASA A VIII-A



EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ S.A.

Prezentul manual are Avizul nr. 146 din 05.02.2020 al Cultului Creștin Penticostal – Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România: președinte – pastor Moise Ardelean, coordonator al Departamentului de Învățământ – pastor Ioan Bădeliță, conform Metodologiei nr. 377 din 14.06.2017.

ACEST MANUAL A FOST FOLOSIT DE:						
Nr.	Numele elevului care a primit manualul	Clasa	Școala	Anul școlar	Starea manualului*	
					la primire	la returnare
1.						
2.						
3.						
4.						

* Starea manualului se va înscrie folosind termenii: nou, bun, îngrijit, nesatisfăcător, deteriorat. Cadrele didactice vor controla dacă numele elevului este scris corect. Elevii nu trebuie să facă niciun fel de însemnări pe manual.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Religie – cultul penticostal: manual pentru clasa a VIII-a, Gheorghe Cătană (coord.),

Speranța Doina Cătană, Andrei Varasciuc... - București:

Editura Didactică și Pedagogică, 2020

ISBN

I. Cătană, Gheorghe

II. Cătană, Speranța Doina

III. Varasciuc, Andrei

© **E.D.P. 2020**. Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii Didactice și Pedagogice, București. Orice preluare, parțială sau integrală, a textului sau a materialului grafic din această lucrare se face numai cu acordul scris al editurii.

© **Gheorghe Cătană, Speranța Doina Cătană, Andrei Varasciuc, Carmen Marici, Samuel Florin Bîrle**.

Referenți: Prof. univ. dr. Corneliu Constantineanu – Universitatea Aurel Vlaicu, Arad

Prof. dr. Liana Lăcrămioara Grigoraș – Liceul Teologic Penticostal Logos, Timișoara

EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ S.A.

Str. Spiru Haret nr. 12, sector 1, cod 010176, București

Tel.: 021.315.38.20

Tel./fax: 021.312.28.85

e-mail: office@edituradp.ro

web: www.edituradp.ro

Librăria E.D.P.: str. Gen. Berthelot nr. 28-30, sector 1

Comenzile pentru această lucrare se primesc:

– prin poștă, pe adresa editurii

– prin e-mail: comenzi@edituradp.ro;
comercial@edituradp.ro

– prin telefon/fax: 021.315.73.98

Coordonator: Gheorghe Cătană

Editor: Speranța Doina Cătană

Tehnoredactor: Andrei Varasciuc

Coperta: Andrei Varasciuc

CUVÂNT ÎNAINTE

Ai ajuns în clasa a VIII-a. În anii trecuți ai învățat la orele de Religie despre cele trei persoane ale Sfintei Treimi: Dumnezeu – Tatăl, Dumnezeu – Fiul, Dumnezeu – Duhul Sfânt. Ai putut înțelege astfel modul de a lucra al fiecărei Persoane din Dumnezeire.

În clasa a VIII-a vei afla lucruri noi despre Sfânta Treime. Vei descoperi modelul armoniei desăvârșite și felul cum Sfânta Treime este prezentată în Vechiul și Noul Testament, în istoria biblică și cum aceasta a lucrat și lucrează în viața Bisericii.

Apoi, vei afla despre prezența Sfintei Treimi în actul Creației și despre răspunsul pe care trebuie să-l dea omul la iubirea lui Dumnezeu. Acest răspuns vine prin acceptarea credinței, prin pocăință și botez.

Găsești descrise valorile vieții creștine și cum acestea pot fi aplicate în trăirea alături de semenii tăi. Astfel vei descoperi cum poți păstra conștiința curată, fiind liber și totodată responsabil în viață.

În calitate de copil al lui Dumnezeu va trebui să arăți altruism și respect față de semenii tăi, să conlucrezi cu Dumnezeu la disciplinarea propriei persoane în scopul desăvârșirii caracterului creștin.

Un capitol separat este alocat și în acest an, vieții în comunitatea creștină și sărbătorilor creștine: nașterea Domnului Isus, botezul Domnului, învierea și înălțarea Domnului Isus, pogorârea Duhului Sfânt.

Cu convingerea că lecțiile pe care le vei parcurge în acest an școlar, te vor ajuta în relația cu Creatorul tău și cu semenii tăi, dorim binecuvântarea Domnului peste tine și familia ta, peste profesorii tăi și sârguință în consolidarea cunoștințelor din acest an școlar!



CUPRINS

Cuvânt înainte / 3

Ghid de utilizare a manualului / 5

SĂ NE AMINTIM: recapitulare din clasa a VII-a / 6

TEST INIȚIAL: evaluarea materiei din clasa a VII-a / 7

Competențe generale și specifice / 8

DOMENIUL 1: Dumnezeu se face cunoscut omului / 9

Sfânta Treime / 10

Descoperirea Sfintei Treimi în istoria biblică / 14

Sfânta Treime în viața Bisericii / 18

Recapitulare / 23

Evaluare / 24

DOMENIUL 2: Iubirea lui Dumnezeu și răspunsul omului / 25

Iubirea, temeiul vieții / 26

Sfânta Treime în creație / 30

Duhul Sfânt – Sfințitorul / 34

Răspunsul omului la chemarea lui Dumnezeu / 40

Recapitulare / 44

Evaluare / 45

DOMENIUL 3: Viața creștinului împreună cu semenii / 47

Conștiința curată / 48

Libertate și responsabilitate în viață / 52

Altruismul și viața creștină / 58

Conlucrarea cu Dumnezeu / 62

Disciplina personală / 68

Probleme ale lumii contemporane și atitudinea creștinilor / 74

Recapitulare / 80

Evaluare / 81

DOMENIUL 4: Viața comunității și sărbătorile creștine / 83

Nașterea Domnului Isus / 84

Botezul Domnului Isus / 88

Învierea Domnului Isus / 90

Înălțarea Domnului Isus / 94

Pogorârea Duhului Sfânt / 98

Recapitulare finală / 100

Evaluare finală / 101

Anexe / 102

GHID DE UTILIZARE A MANUALULUI

Domeniul de conținut

Titlul lecției

Verset din Biblie reprezentativ lecției

Explicarea termenilor necunoscuți din lecție

Conținutul lecției

Informații suplimentare de cultură generală

Întrebări din conținutul lecției

Verset din Biblie ce trebuie memorat

Exercițiu prin care se exersează cele învățate în lecție

Activitate practică prin care se aplică cunoștințele învățate

Poezie

Activitate didactică pentru portofoliu

SIMBOLURI REPREZENTATIVE ACTIVITĂȚILOR DIDACTICE:

Verset din Biblie reprezentativ lecției

Vocabular

Poezie

Verset din Biblie de memorat

Știați că...?

Aplicăm

Activitate didactică în echipe

Explorare

Să exersăm

Consolidarea cunoștințelor

Lectură

Recapitulare

Evaluare

Aprofundare

Portofoliu

Cântare

5

SĂ NE AMINTIM

RECAPITULARE DIN CLASA A VII-A

În clasa a VII-a ați învățat o mulțime de lucruri despre Persoana Duhului Sfânt și despre marea Sa lucrare.

Ați înțeles că este Persoana Sfintei Treimi care s-a manifestat din cele mai vechi timpuri, participând la opera de creație a Universului, precum și în viața oamenilor credincioși din vechime. A activat în perioada Noului Testament, dar se manifestă și în viața personală a omului, prin lucrarea pocăinței, nașterii din nou, botezului cu Duhul Sfânt și sfințirii. Am fost uimiți să aflăm că lucrarea Duhului Sfânt și-a atins apogeul în ziua Cincizecimii, când apostolii aflați în Ierusalim au fost umpluți cu putere de sus. Dar și mai mare lucru a fost când am descoperit că lucrarea experimentată de primii creștini se poate repeta cu toți cei care cred în Domnul Isus și cer botezul Duhului prin rugăciuni stăruitoare.

După apariția Bisericii Creștine, Duhul Domnului a contribuit la înmulțirea ei și la împărțirea darurilor spirituale care ne sunt atât de necesare. Pentru a înțelege mai bine care au fost efectele lucrării Duhului, ne-am concentrat atenția asupra Bisericii Creștine, din perspectivă istorică. Am învățat ce este biserica, cum arăta ea în primul secol și cum a crescut, în pofida persecuțiilor. După ce am aflat cine suntem noi, am cunoscut și celelalte religii ale lumii: Iudaismul, Budismul și Islamul. Apoi, am descoperit învățături minunate despre Roadele Duhului Sfânt. Am văzut că acestea sunt rezultatul prezenței Duhului în viața noastră. Ele înfrumusețază relațiile cu Dumnezeu (dragostea, bucuria, pacea) și cu cei din jur (îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine), și ne ajută să ne raportăm înțelept la propria noastră persoană (credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor). Rada Duhului ne aseamănă tot mai mult cu Domnul Isus, fiind dovada unei identități noi pe care am primit-o prin Duhul Sfânt.

Am fost motivați să participăm activ la marile sărbători creștine din timpul anului. Acestea s-au dovedit a fi pline de învățături, și ne-au amintit de viața pământească a Mântuitorului. Sărbătorile au fost prilejuri de a exersa părtășia frățească, de a aprofunda învățături biblice și de a ne exprima public bucuria inimii.

Urmează clasa a VIII-a... Este ultimul an de gimnaziu, în care te așteaptă cunoștințe noi și fascinante. Pregătește-te să pornești într-un nou periplu al cunoașterii lui Dumnezeu. Nu uita să îți pui în ghiozdan Biblia, să te înarmezi cu răbdare și să te rogi ca Dumnezeu să îți fie alături. Viitorul este misterios, dar nu trebuie să-ți fie frică. Dumnezeu îl cunoaște, El este deja acolo și te va proteja în toate lucrurile. Fii plin de credință și pășește cu avânt spre noi și captivante orizonturi!



TEST INIȚIAL

EVALUAREA MATERIEI DIN CLASA A VII-A

I. Completează spațiile libere:

- a. Duhul Sfânt s-a manifestat în vechime la _____, înainte de _____ și în _____ unor bărbați din Vechiul Testament.
- b. Sărbătoarea în cadrul căreia s-a pogorât Duhul Sfânt se numește _____.
- c. Cele patru lucrări principale ale Duhului Sfânt în viața omului sunt: pocăința, _____, botezul cu Duhul Sfânt și _____.
- d. În 1Corinteni 12, Pavel prezintă un număr de _____ daruri spirituale.

II. Notează pe spațiul punctat cu A (Adevărat) sau F (Fals):

- ___ Noul Testament arată că Biserica creștea numeric cu ajutorul apostolilor.
- ___ Darurile spirituale sunt abilități naturale pe care le primim la naștere.
- ___ Pocăința înseamnă întoarcerea la Dumnezeu de la o viață păcătoasă.
- ___ Termenul de „botez” înseamnă „scufundare în apă”.
- ___ Ucenicii au primit numele de creștini în Ierusalim.
- ___ Fondatorul Islamului a fost Buddha.
- ___ Mișcarea Penticostală din România a apărut în secolul XIX.
- ___ Biblia enumeră un număr de 12 roade ale Duhului Sfânt.

III. Asociază în mod corespunzător cuvintele din cele două coloane:

Nero	Reforma religioasă din secolul XVI
Constantin cel Mare	Apostolul care a predicat în Dobrogea
Martin Luther	Primul mare persecutor al Bisericii
Moise	Întemeietorul Islamului
Mahomed	Edictul de la Milano (313 d. Hr.)
Andrei	Întemeietorul Iudaismului
Petru	Primul martir creștin
Ștefan	A predicat în ziua Cincizecimii

IV. Rezolvă următoarele cerințe:

- a. Explică cum pot fi clasificate cele nouă roade ale Duhului Sfânt.
- b. Precizează patru sărbători creștine din timpul anului.
- c. Prezintă importanța bunătății în relațiile cu cei din jur.
- d. Explică ce este „Biserica”.
- e. Precizează două acte de cult oficiate în Biserică.
- f. Prezintă trei momente de cotitură în evoluția Bisericii în istorie.

PUNCTAJ:

Subiectul I: 20 puncte (5 puncteX4)
Subiectul II: 20 puncte (2,5 puncteX8)
Subiectul III: 20 puncte (2,5 puncteX8)
Subiectul IV: 30 puncte (5 puncteX6)
Din oficiu: 10 puncte

COMPETENȚE GENERALE ȘI SPECIFICE

1. Utilizarea conceptelor specifice religiei proprii, în conexiune cu diferite manifestări ale credinței

- 1.1. Argumentarea importanței asumării modelului de iubire trinitară pentru împlinirea personală și a comunității
- 1.2. Formularea de argumente pentru susținerea importanței unor idei, fapte, evenimente cu relevanță moral-religioasă, în plan individual și social
- 1.3. Compararea modurilor în care un mesaj religios poate fi exprimat prin forme de comunicare diferite (muzică, literatură)

2. Manifestarea unui comportament moral, în viața personală și în societate, în acord cu valorile religioase

- 2.1. Evidențierea implicațiilor moral-religioase pe care modelele urmate le pot avea în viața personală și socială
- 2.2. Asumarea de responsabilități specifice în contexte școlare și extrașcolare de colaborare cu ceilalți, respectând diversitatea grupului, inclusiv cea religioasă

3. Raportarea experiențelor din viața de zi cu zi la principiile religioase, cu respectarea identității și diversității religioase

- 3.1. Susținerea rolului valorilor spirituale comune ale oamenilor, ca factor de promovare a comuniunii și ca sursă de rezolvare a problemelor ce apar în viața cotidiană
- 3.2. Analizarea calităților personale care susțin etapele propriei deveniri, în relație cu valorile moral-religioase
- 3.3. Implicarea în activități și proiecte individuale și de grup, centrate pe nevoi și aspecte de viață spirituală a comunității

Cine este Dumnezeu? Cum este Dumnezeu? Ai auzit vreodată punându-se aceste întrebări? Poate că uneori ți le-ai pus și tu... Unii oameni pretind că au găsit răspunsurile, alții spun că nu pot fi găsite. În acest prim capitol, vei avea ocazia să meditezi asupra învățăturilor despre Dumnezeu, din Biblie. Vom vedea că atunci când vorbim despre Creator, trebuie să ne raportăm la El ca la singurul Dumnezeu adevărat. Chiar dacă este Unul în esență, El este Întreit în personalitate. Expresia „Sfânta Treime” rezumă adevărul despre Dumnezeul în care noi credem. Vom descoperi dovezile din Vechiul și Noul Testament referitoare la existența Trinității. Doctrina aceasta ridică dificultăți de înțelegere datorită armoniei desăvârșite a Dumnezeirii. Vom observa istoria biblică din perspectiva conlucrării între Persoanele Sfintei Treimi. La creație a fost prezent Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar în Noul Testament viața Mântuitorului devine expresia conlucrării desăvârșite. Dumnezeu este modelul armoniei perfecte atât la nivelul esenței divine, cât și la nivelul lucrărilor pe care le face.

Locul predilect în care se descoperă Dumnezeu este Biserica. Biblia afirmă că „Dumnezeu stă în adunarea lui Dumnezeu” (Psalmul 82:1). Comunitățile creștine care împlinesc scopurile lăsate de Dumnezeu, beneficiază de descoperirea divină. Dumnezeul nostru coboară în mijlocul laudelor poporului Său (Psalmul 22:3), ajută pe cei ce răspândesc Evanghelia și favorizează creșterea spirituală a credincioșilor. Slujbele Bisericii, actele de cult, sunt momente de mărturisire a speranței creștine, a credinței într-un Dumnezeu măreț și minunat.

Prin parcurgerea acestor lecții vom concluziona că Dumnezeu ne oferă un exemplu de armonie. Chiar dacă este formată din individualități distincte, Sfânta Treime este unitară. În dumnezeire nu există competiție, nici raport de superioritate. Scopul pentru care trebuie să îl cunoaștem pe Dumnezeu este pentru a putea fi noi mai buni și a ne iubi unii pe alții. Prin urmare, ne uităm la Dumnezeu, ca să învățăm de la El și să devenim tot mai mult asemeni Lui: „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit” (Matei 5:48).



SFÂNTA TREIME



Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu. Ioan 17:3

Vocabular

REVELAȚIE = descoperire, descoperirea de către Dumnezeu a unui lucru care nu poate fi aflat pe altă cale;

ARMONIE = potrivire desăvârșită a părților dintr-un întreg, bună înțelegere între două sau mai multe persoane;

TRIBUȚIE = funcție, competență, responsabilitate, însărcinare;



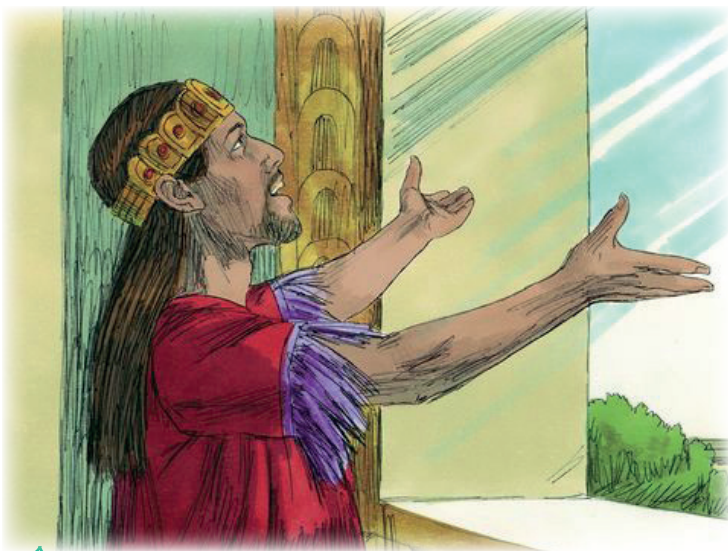
Știați că...?

- **Limba Ebraică** a fost limba în care s-a scris cea mai mare parte a Vechiului Testament. Această limbă conține cuvinte diferite pentru numele lui Dumnezeu, iar primul nume folosit pentru Dumnezeu a fost Elohim.
- **Termenul trinitate** (sau *Sfânta Treime*) nu apare în Biblie. Cel care a folosit pentru prima dată acest termen a fost Teofil din Antiohia, în secolul II d. Hr. În secolul III d. Hr., termenul „Trinitate” (Trinitas) mai apare în scrierile lui Tertulian din Cartagina.

Ți-ai pus vreodată întrebarea cum este Dumnezeu? Ai avut vreodată sentimentul că El este greu de cuprins cu mintea omenească? Că este greu să-l înțelegi lucrările? Dacă da, e bine să știi că orice om de pe pământ a avut dificultăți în înțelegerea lui Dumnezeu, deoarece El este infinit și nu poate fi cuprins de mintea noastră mărginită.

În această lecție vom încerca să Îl cunoaștem mai bine pe Dumnezeu, meditănd asupra expresiei *Sfânta Treime* sau *Trinitate*. Dar înainte de aceasta, vom vedea că sensul existenței noastre pe pământ stă în cunoașterea divinității. Domnul Isus afirma că mântuirea omului este legată de cunoașterea lui Dumnezeu. Atât a lui Dumnezeu Tatăl cât și a lui Dumnezeu Fiul, Domnul Isus Hristos. „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17:3).

În vechime, profetul Ieremia spunea despre cunoașterea lui Dumnezeu că este mai importantă decât înțelepciunea, puterea sau



bogățiile lumii: „înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște” (Ieremia 9:23-24). Cum ar fi dacă oamenii ar umbla mai mult după Dumnezeu decât după înțelepciunea, puterea sau bogățiile lumii? Cu siguranță, în felul acesta ar împlini frumosul îndemn din Scriptură, care spune: „Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem pe Domnul! Căci El Se ivește ca zorile dimineții și va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de primăvară care udă pământul” (Osea 6:3).

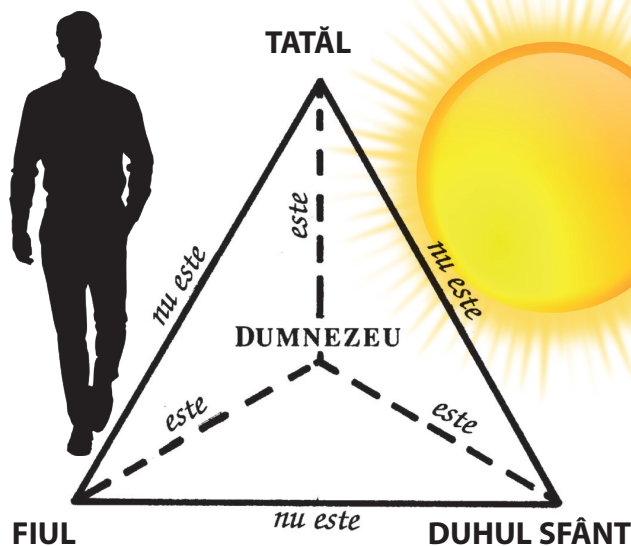
În lumina acestor motivații biblice, înțelegem că suntem încurajați să-L cunoaștem pe Dumnezeu. Iar asta înseamnă că trebuie să medităm asupra caracterului Său întreit: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

CARACTERUL PERSONAL ȘI ÎNTREIT AL LUI DUMNEZEU

Învățătura despre Sfânta Treime este un rezultat al revelației lui Dumnezeu. Expresia *Sfânta Treime* se referă la existența unui singur Dumnezeu care s-a manifestat în trei Persoane diferite, cunoscute sub numele de **Tatăl**, **Fiul** și **Duhul Sfânt**. Toate sunt eterne, egale și de aceeași esență (substanță) divină. Au atribuții diferite, dar se întrepătrund în mod perfect, formând o unitate desăvârșită. Pentru a înțelege mai ușor această învățătură, putem apela la câteva comparații sugestive. De exemplu, soarele este unitar în esență, dar are trei elemente care îl compun: lumina, căldura și culoarea. Tot așa, un triunghi este unul singur, cu toate că este format din trei laturi diferite. Omul este compus din trei părți diferite: trup, suflet și duh (1 Tesaloniceni 5:23), dar acestea sunt perfect unite, formând o singură făptură.

Prin urmare, Sfânta Treime se referă la existența unui singur Dumnezeu care se manifestă în trei Persoane divine distincte, dar

care sunt unite în mod perfect. Acesta poate fi considerat modelul armoniei desăvârșite deoarece în Dumnezeire nu există competiție sau superioritate.



DESPRE DESCOPERIREA LUI DUMNEZEU ÎN VECHIUL TESTAMENT ȘI ÎN NOUL TESTAMENT

Dacă studiem cu atenție Vechiul Testament vom observa indicii cu privire la existența Trinității. Cu toate că denumirea nu apare în Biblie, existența Sfintei Treimi poate fi dedusă din mai multe pasaje biblice. Spre exemplu, primul nume al lui Dumnezeu din Geneza 1:1 este termenul ebraic *Elohim*. Acesta este la formă de plural deoarece se referă la Sfânta Treime. De asemenea, tripla binecuvântare rostită de Moise în Numeri 6:24-26, se referă la Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, al Căror nume era așezat peste copiii lui Israel. „Domnul să te binecuvânteze și să te păzească. Domnul să facă să lumineze Fața Lui peste tine și să Se îndure de tine! Domnul să-Și înalțe Fața peste tine și să-ți dea pacea!”

În Noul Testament există și mai multe dovezi ale existenței Sfintei Treimi, dovezi care sunt mai clare decât în Vechiul Testament. Cel mai important moment al descoperirii lui



Răspunde la următoarele întrebări:

1. De ce este important să-L cunoaștem pe Dumnezeu?
2. Cine este mai important, Tatăl, Fiul sau Duhul Sfânt?
3. Ce dovezi avem în Vechiul Testament despre existența Trinității?
4. Ce dovezi avem în Noul Testament despre existența Trinității?
5. Ce învățături practice putem avea pornind de la unitatea perfectă din Sfânta Treime?



Harul Domnului Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! Amin.

2 Corinteni 13:14



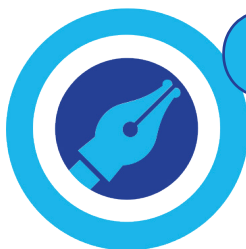
1. În tabelul alăturat se află câteva lucrări pe care Dumnezeu le-a făcut pe pământ.

Cui crezi că i se pot atribui aceste lucrări, Tatălui, Fiului sau Duhului Sfânt?

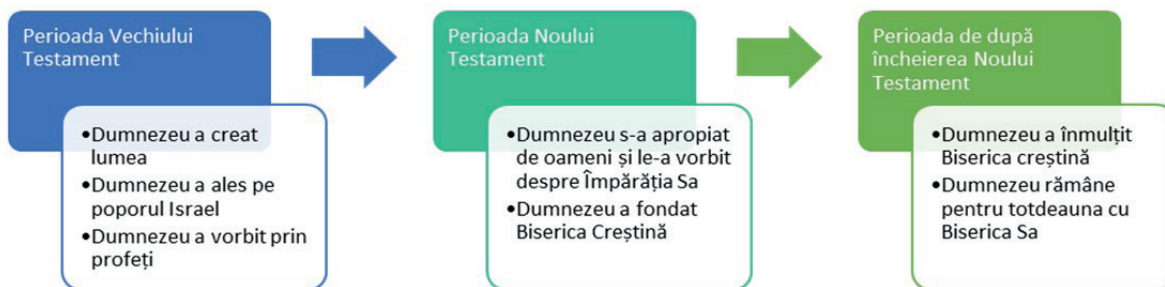
Lucrări	Cine le-a făcut?
Crearea lumii	
Mântuirea omului	
Înmulțirea Bisericii	
Mijlocirea din cer	
Trimiterea Duhului Sfânt	

2. Completați spațiile libere:

Sfânta Treime se referă la existența unui Dumnezeu care s-a manifestat în Persoane diferite, cunoscute sub numele de, și Toate sunt, egale și de aceeași divină. Au atribuții, dar se întrepătrund în mod perfect, formând o unitate desăvârșită.

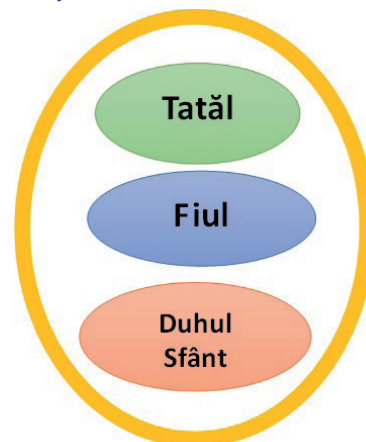
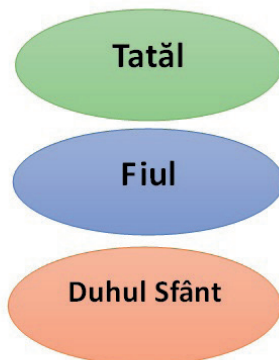
**Consolidare**

În imaginea de mai jos sunt prezentate 3 mari perioade istorice și câteva din lucrările pe care le-a făcut Dumnezeu în aceste perioade. Care dintre Persoanele Sfintei Treimi crezi că s-au remarcat mai mult, în fiecare dintre perioadele menționate?

**ACTIVITATE ÎN ECHIPĂ**

Care dintre următoarele grafice reprezintă cel mai bine Trinitatea?

Clasa se va împărți în trei grupe și fiecare va prezenta argumente corespunzătoare. La finalul dezbaterii, profesorul va arăta care este cea mai corectă variantă și de ce.



Descoperirea SFINTEI TREIMI în istoria biblică



Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Matei 28:19

- Completează această axă a istoriei biblice cu 5 momente semnificative.



- Numește pentru fiecare moment istoric menționat cum ne este descoperit Dumnezeu. (exemplu: Creație – Dumnezeu este Creator atotputernic)



DESCOPERIREA LUI DUMNEZEU: DEFINIȚII, MODURI DE REVELARE A LUI DUMNEZEU ÎN BIBLIE

Sfânta Scriptură ne arată fără echivoc că Dumnezeu există și că poate fi cunoscut de către orice om. El S-a descoperit unor oameni sau în fața întregului popor Israel, cerând ascultare și dorind să încheie cu ei un legământ. După căderea în păcat, Noe a fost unul dintre primii care au căpătat trecere înaintea lui Dumnezeu datorită caracterului său neprihănit, fiind salvat de potop (Geneza 6-9). Avraam a avut parte de descoperirea lui Dumnezeu când a primit porunca de a părăsi țara, rudele și casa părinților, pentru a se îndrepta într-o țară pe care i-o va arăta Domnul (Geneza 12). Urmașii lui Avraam l-au cunoscut și ei pe Dumnezeu în mod personal, văzând dovezile existenței Sale în propriile lor vieți. Astfel, viețile lui Isaac, Iacov, Iosif sau Moise sunt consemnate ca evidențe ale implicării divine. Odată cu perioada lui Moise, descoperirea lui Dumnezeu devine vizibilă pentru întregul popor. Israel are parte de

Vocabular

LEGĂMÂNT = promisiune solemnă, angajament de a face ceva;

NEDIVIZAT = care nu este împărțit;

INDIVIZIBIL = care nu se poate împărți.

minuni unice în istoria umanității: cele zece urgii, trecerea mării Roșii, mana din cer, apa din stâncă, biruințe în războaie etc.

Istoria lui Israel sau a altor popoare, ne ajută să înțelegem planul pe care Dumnezeu l-a avut de-a lungul timpului. Daniel spunea că Dumnezeu „schimbă vremurile și împrejurările” (Daniel 2:21), ceea ce înseamnă că deține controlul asupra istoriei omenirii. În lumina acestor lucruri, putem afirma cu convingere că istoria este urma pașilor lui Dumnezeu.

În Noul Testament, Dumnezeu s-a descoperit prin Domnul Isus. El este forma supremă de descoperire divină. Considerat a fi imaginea perfectă a lui Dumnezeu, El a întruchipat dragostea, dreptatea, neprihănirea și slava Dumnezeirii: „El este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui...” (Evrei 1:3).

DESCOPERIREA LUI DUMNEZEU TATĂL DREPT CREATOR, JUDECĂTOR ȘI RĂSCUMPĂRĂTOR PENTRU POPORUL ISRAEL

Poporul Israel l-a cunoscut pe Dumnezeu în trei ipostaze principale: Creator, Judecător și Răscumpărător. Primul verset al Bibliei spune că „la început Dumnezeu a făcut cerurile și pământul” (Geneza 1:1). Opera de creație s-a întins pe o perioadă de 6 zile, fiind considerată drept o realitate incontestabilă de către oamenii credincioși. De exemplu, Ieremia recunoștea într-una din rugăciunile lui, că Dumnezeu este Creatorul: „Ah, Doamne Dumnezeule, iată, Tu ai făcut cerurile și pământul cu puterea Ta cea mare și cu brațul Tău întins: nimic nu este de mirat din partea Ta!” (Ier. 32:17). Mai mult, primul nume al lui Dumnezeu din Scriptură, Elohim, înseamnă „Dumnezeu Creatorul”, fiind asociat cu lucrarea de creație a lumii. Folosirea acestui nume denotă convingerea că Dumnezeu este Ființa supremă care a creat toate lucrurile (Fapte 17:24).

Identitatea de Judecător a lui Dumnezeu reiese din acțiunile Sale drepte din Vechiul

Testament precum și din termenii biblici folosiți pentru a-L descrie. În vechime, Dumnezeu s-a folosit de oameni drepti pe care îi umplea cu Duhul Sfânt și care acționau în Israel, în numele Său. În calitate de Judecător, El este drept (2Timotei 4:8), nepărtinitor (Deuteronom 10:17) și înțelept (Ieremia 23:5). Faptul că Dumnezeu este Judecătorul oamenilor, este subliniat prin multe versete biblice, cum ar fi Psalmul 9:8 „El judecă lumea cu dreptate, judecă popoarele cu nepărtinire”.



Dumnezeu s-a mai descoperit lui Israel și ca Răscumpărător. Isaia este profetul care a folosit cel mai des acest termen în Vechiul Testament. El a trăit cu 700 de ani înainte de Domnul Isus și a rostit profeții care au vizat ducerea în robie a poporului, din cauza îndepărtării de Dumnezeu. Însă Isaia îl prezintă pe Dumnezeu ca Răscumpărător în a doua parte a cărții sale. Sensul acestui termen era de eliberare din captivitate, de salvare a unei persoane printr-o plată. Ceea ce impresionează în cartea lui Isaia, este că identitatea de Răscumpărător a lui Dumnezeu nu se referă doar la salvarea lui Israel din robie, ci și la lucrarea universală de mântuire prin Domnul Isus Hristos. Astfel, Dumnezeu este Cel care plătește pentru mântuirea oamenilor prin sângele vărsat la Golgota: „În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său” (Efeseni 1:7).



Răspunde la următoarele cerințe:

1. Enumeră 4 minuni prin care Dumnezeu S-a descoperit în fața poporului Israel.
2. Precizează ipostazele principale în care Israel l-a cunoscut pe Dumnezeu.
3. Prezintă două exemple biblice din care reiese conlucrarea armonioasă a Trinității.
4. Explică în ce constă identitatea de judecător a lui Dumnezeu.



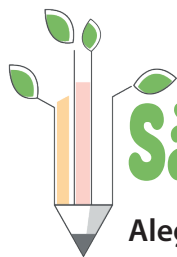
Prin credință l-a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, l-a adus jertfă pe singurul lui fiu! El, căruia i se spusese: «În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!» Căci se gândea că Dumnezeu poate să învie chiar și din morți; și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi. Evrei 11.17-19.

CONLUCRAREA CU CELELALTE PERSOANE ALE TRINITĂȚII: CREAȚIE, PROTOTIPUL JERTFEI LUI ISAAC

Marele adevăr al Vechiului Testament este că Dumnezeu este unul singur, având o natură nedivizată și indivizibilă: „Ascultă Israele! Domnul, Dumnezeul nostru este singurul Domn” (Deuteronom 6:4). Aceasta înseamnă că trebuie să ținem cont de conlucrarea desăvârșită a Trinității în istoria omenirii. Spre exemplu, încă de la creație apare Sfânta Treime. Dumnezeu Tatăl a făcut cerurile și pământul (Geneza 1:1), iar Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor (Geneza 1:2). Însă la momentul creației a fost prezent și Domnul Isus, după cum ne descoperă apostolul Ioan. El spune că „toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El” (Ioan 1:3). Termenul folosit de Ioan pentru a evidenția prezența Domnului Isus la creație a fost Cuvântul (Logosul), care S-a întrupat prin nașterea din fecioara Maria: „Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl” (Ioan 1:14).

După modelul oferit de jertfa lui Isaac, Mântuitorul a venit pe pământ trimis de Tatăl (Ioan 3:16). Dar lucrarea pământească a Domnului Isus a fost însoțită de „puterea Duhului Sfânt” (Luca 4:14). Prototipul jertfei lui Isaac evidențiază conlucrarea Persoanelor Trinității, Avraam reflectând iubirea Tatălui ceresc față de Unicul Său Fiu. Nașterea miraculoasă a lui Isaac a prevestit nașterea miraculoasă a lui Isus, disponibilitatea sa de a merge la altar este comparată cu disponibilitatea lui Isus de a merge la cruce, iar înlocuirea lui Isaac cu un berbec, în episodul jertfirii, primește un sens alegoric, spre a reprezenta substituirea realizată de Hristos, ca jertfă de ispășire pentru păcatele întregii omeniri.

În concluzie, Dumnezeu s-a descoperit în istorie prin lucrările făcute de Sfânta Treime, care este modelul armoniei desăvârșite atât la nivelul esenței divine, cât și la nivelul lucrărilor pe care le face.



Să exersăm

Alege răspunsul corect:

1. *Biblia ne arată că Dumnezeu a putut fi cunoscut:*

- a. Doar de către poporul Israel b. Doar de către strămoșii lui Israel
c. De către orice om d. Doar de către creștini

2. *Omul căruia Dumnezeu i-a poruncit să plece într-o altă țară s-a numit:*

- a. Moise b. Avraam c. Isaac d. David

3. *Profetul care a afirmat că „Dumnezeu schimbă vremurile și împrejurările” s-a numit:*

- a. Isaia b. Ieremia c. Daniel d. Ezechiel

4. *Forma supremă de descoperire a lui Dumnezeu este prin:*

- a. Domnul Isus b. Natură c. Istoria lui Israel d. Minunile făcute



Verset de memorat

Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl. Ioan 1:14



ACTIVITATE ÎN ECHIPĂ

Se împarte clasa în echipe de câte 3-4 elevi. Fiecare echipă va întocmi o fișă cu 5 versete biblice care conțin cuvântul răscumpărător sau răscumpărare. Sub îndrumarea profesorului se vor analiza versetele selectate. Ulterior, un reprezentat din fiecare echipă va explica în fața clasei care sunt semnificațiile versetelor alese și ce ne învață acestea despre Dumnezeu.



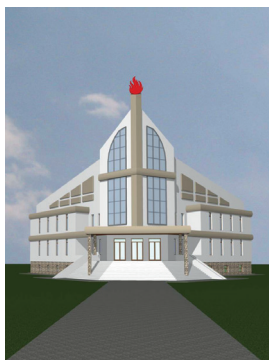
PORTOFOLIU

Preia un interviu unui membru al familiei sau unui prieten, pe tema: *Cum l-am cunoscut pe Dumnezeu?* Consemnează mărturia personală a întoarcerii la Domnul și experiențe personale avute cu Dumnezeu.

Sfânta Treime în viața Bisericii



Dar, dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelie adevărului. 1Timotei 3:15



- Enumeră 3 sentimente pe care le corelezi cu cuvântul „Biserică”.
- Argumentează necesitatea/ utilitatea frecventării unei biserici de către adolescenți și tineri.



BISERICA, METAFORE, TERMINOLOGIE

Se întâmplă uneori ca lucrurile cele mai vizibile să rămână totuși necunoscute pentru noi. Ce reprezintă aceste clădiri ale bisericilor, pe lângă care trecem zilnic? Care este scopul lor? Sunt ele cu adevărat bisericile despre care vorbește Biblia? Cum trebuie organizate și ce lucrări trebuie să facă?

După ce am prezentat descoperirea Sfintei Treimi în istoria biblică, în această lecție vom medita asupra descoperirii Trinității în viața bisericii. Termenul de biserică este unul general, care se referă la totalitatea credincioșilor mântuiți de Domnul Isus. Cu toate că acest cuvânt este utilizat și pentru a desemna locașurile de cult ale diverselor denominațiuni creștine, din punct de vedere biblic el nu se referă la o clădire, ci la un grup de oameni.

Termenul *biserică* a fost utilizat cu două sensuri principale. Primul sens este unul restrâns, făcând referire la *Biserica Locală*, respectiv la o comunitate de credincioși dintr-o anumită localitate. Pe de altă parte, termenul a fost folosit cu un sens larg, făcând referire la *Biserica Universală*. Aceasta este totalitatea oamenilor

Știați că...?

• **Actele de cult** sunt numite în Biserica Catolică „sacramente” iar în Biserica Ortodoxă „sfintele taine”.

• **Cina Domnului** este numită în mod tradițional *euharistie*. Cuvântul acesta înseamnă mulțumire, recunoștință.

• **Cina Domnului** a fost instituită de Domnul cu ocazia ultimului Paște pe care l-a sărbătorit împreună cu ucenicii Săi, cu câteva ore înainte de crucificarea Sa.

mântuiți, din toate vremurile și din toată lumea. Sfânta Scriptură folosește ambele sensuri menționate, precum și metafore sugestive: uneori biserica este numită clădire (1Corinteni 3:9), alteori Trupul lui Hristos (Efeseni 1:23) sau Mireasa lui Hristos (2Corinteni 11:2).

SCOPUL BISERICII: ÎNCHINARE, EVANGHELIZARE ȘI CREȘTERE SPIRITUALĂ

Cele trei mari scopuri ale bisericii sunt închinarea, evanghelizarea și creșterea spirituală a credincioșilor. Încă din perioada Bisericii Primare, se poate observa o preocupare aparte pentru închinare. Odată cu pogorârea Duhului Sfânt peste credincioșii aflați în Ierusalim, rugăciunea a devenit pentru ei un mod de viață: „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni” (Fapte 2:42). Mai târziu, când au trecut prin diferite încercări, rugăciunea a rămas refugiul lor. Fiind închiși în temnița din Filipi, Pavel și Sila „se rugau și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu” (Fapte 16:25). Având în vedere că închinarea poate fi definită drept intrarea în prezența lui Dumnezeu, putem spune că acesta este unul dintre scopurile fundamentale ale Bisericii Creștine. Fiecare Biserică trebuie să conducă oamenii la Dumnezeu.

Evangelizarea a fost poruncită de Domnul Isus înainte de înălțarea la cer. Ea înseamnă ducerea veștii bune a mântuirii la oamenii care nu îl cunosc pe Dumnezeu. Mântuitorul a poruncit cu fermitate: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură...” (Marcu 16:15). Vedem împlinirea acestei porunci în viața apostolilor. De exemplu, apostolul Pavel a străbătut mii de kilometri și a predicat în zeci de orașe, a suferit prigoana și multe alte suferințe, întrucât a considerat că scopul primordial al Bisericii este să predice Evanghelia.

Dumnezeu dorește să creștem în credință. Lucrul acesta poate avea loc în cadrul Bisericii, prin exercitarea slujbelor hotărâte de Domnul (Efeseni 4:11-16). Când îl cunoaștem pe Mântuitorul, suntem ca niște copii născuți de curând. Dar pe măsură ce trece timpul, trebuie să ne maturizăm în credință: „ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire” (1Petru 2:2).



SLUJBELE ÎN BISERICĂ

Dumnezeu a încredințat responsabilități spirituale oamenilor din Biserică. Nu doar unora, ci tuturor. Biblia ne învață că noi suntem „o seminție aleasă, o preoție împărătească ...” (1Petru 2:9), fiind chemați la slujire după darurile primite de la Domnul: „Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit” (1Petru 4:10). Conform Epistolei către Efeseni 4:11, slujbele bisericii sunt de apostol (care înseamnă *trimis*), proroc (persoană care transmite un mesaj din partea Domnului), evanghelist (persoană care duce vestea bună a mântuirii), păstor (persoană care îngrijește și supraveghează Biserica) și învățător (persoană care învață pe alții din cuvânt).

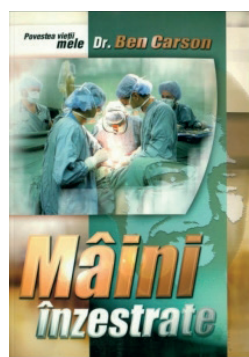


Răspunde la următoarele cerințe:

1. Precizează cele două sensuri principale ale termenului biserică.
2. Arată care sunt scopurile principale ale bisericii creștine.
3. Explică semnificația termenului evanghelizare.
4. Prezintă pe scurt semnificația Botezului în apă.
5. Prezintă pe scurt semnificația Cinei Domnului



Recomandăm să se citească cartea „Mâini înzestrate”.



ACTELE DE CULT: BOTEZUL ÎN APĂ ȘI CINA DOMNULUI

Actele de cult mai sunt numite și oficii ale Bisericii. Manualul catehetic al Cultului Penticostal din România definește actele de cult astfel: „practici mărturisite de Scriptură, așezate de Domnul Isus și de apostoli ca expresii simbolice vizibile ale adevărilor și trăirilor spirituale ale credinței creștine, cu scopul de a fi exercitate în mod public în Biserică”. Cele mai cunoscute acte de cult sunt Botezul în apă și Cina Domnului.

Botezul în apă marchează începutul vieții de credință. În cadrul botezului, omul care a ajuns să creadă în Domnul Isus și care a atins vârsta maturității, fiind responsabil de acțiunile sale, este scufundat în apă în Numele Sfintei Treimi. El își mărturisește public credința în Domnul Isus, luându-și angajamentul de a rămâne credincios toată viața. Această lucrare împlinește porunca Mântuitorului din Marcu 16:16: „Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit”.

Cina Domnului este oficiată pe baza poruncii consemnate în Matei 26:26-29 și împlinite încă din perioada Bisericii Primare (1Corinteni 11). Cei care doresc să participe la Cina Domnului se hrănesc cu pâinea care simbolizează trupul Domnului și cu rodul viței care simbolizează sângele Domnului. Semnificația acestei lucrări constă în amintirea și mărturisirea jertfei Domnului. Participarea la acest act de cult trebuie făcută cu responsabilitate și în urma unei verificări personale a credinciosului (1Corinteni 11:27-28).

Împlinind alături de comunitatea de credincioși scopurile bisericii, implicându-ne în slujire și participând la actele de cult, vom ajunge să îl cunoaștem mai bine pe Dumnezeu Triunic. Slujirea comunității creștine se face după modelul armoniei perfecte a Sfintei Treimi, care se descoperă în viața Bisericii Creștine.



Să exersăm

Notează cu A (adevărat) sau F (fals):

- ___ Singurul sens al termenului biserică este de clădire unde se adună creștinii.
- ___ Scopul principal al bisericii este să ajute oamenii să socializeze.
- ___ Slujbele sunt responsabilități spirituale încredințate oamenilor din biserică.
- ___ Singura condiție biblică pentru participarea la Cina Domnului este credința.
- ___ Închinarea înseamnă să cerem prin rugăciune ceva de la Dumnezeu.
- ___ Voia lui Dumnezeu este ca pe măsură ce trece timpul, să creștem în credință.
- ___ Actele de cult sunt practici stabilite de oameni pentru buna desfășurare a slujbelor.
- ___ Semnificația Cinei Domnului stă în amintirea și mărturisirea jertfei Domnului.



Verset de memorat

El I-a pus totul sub picioare și L-a dat căpetenie peste toate lucrurile Bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce împlinește totul în toți. Efeseni 1:22-23



Se dă textul:

Și El a dat pe unii apostoli, pe alții proroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire, ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Efeseni 4: 11-15

Citiți versetele de mai sus și rezolvați următoarele cerințe:

- a. Care sunt cele 5 slujbe menționate în text?
- b. De ce trebuie să creștem spiritual, conform textului?
- c. Cum ne ajută slujbele din biserică să creștem spiritual?
- d. Cum putem explica expresia „să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo”?



APLICAȚII

Completează tabelul de mai jos cu nume de slujitori din Biblie:

SLUJBA	PERSONAJE BIBLICE
Apostol	
Proroc	
Evangelist	
Păstor	
Învățător	



ACTIVITATE ÎN ECHIPĂ

Se împarte clasa în grupe de câte 2 elevi. Fiecare grupă va întocmi în 3 minute, o fișă cu cuvinte care descriu starea credinciosului care participă la o slujbă a bisericii.

Câștigă grupa care are cele mai multe cuvinte notate.



POEZIE

TREI NUME-N UNUL SINGUR

Trei Nume-n Unul Singur
e Harul și Misterul
ce-nvăluiesc pământul
și stăpânesc Eterul
le spune Ziua Noapții
și Iarna Primăverii
și Seara Dimineții
și Moartea Învierii...

Trei Fețe-a Celui Unic
și Veșnic Creatorul
din Care toate, toate
și-au forma și izvorul
și-n care toate, toate
se duc topindu-și eul
Trei Stări - Același Unic
și Veșnic Dumnezeu...

Trei Nume: Tatăl, Fiul
și Sfântul Duh - Ființa
la Care se închină
lubirea și Credința
închid Eternitatea
și-ntrec Nemărginirea
înstăpânindu-și unic
și infinit Măria...

...Treime Strălucită
și Tainică și Bună
ființa mea-Ți înalță
trei jertfe dimpreună
Credința și Nădejdea
și Dragostea-mpletite
cu lacrima-nchinării
tăcute și smerite.

Traian Dorz, volumul Eternele Poeme



PORTOFOLIU

Compune o scrisoare pentru un prieten apropiat prin care îl inviți la un program special care va avea loc în biserica ta. Precizează motivele pentru care este importantă participarea la Biserică, folosind și cunoștințele dobândite în lecție.



RECAPITULARE

În acest capitol am avut oportunitatea să-L cunoaștem mai bine pe Dumnezeu Triunic. Am înțeles că acesta este un lucru important, deoarece prin cunoașterea Lui vom avea viața veșnică (Ioan 17:3). Dumnezeu este Unul singur, dar manifestat în trei persoane diferite: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Toate sunt eterne, egale și de aceeași esență (substanță) divină. Au atribuții diferite, dar se întrepătrund în mod perfect, formând o unitate desăvârșită. Biblia este cartea care arată existența Sfintei Treimi. Putem găsi dovezi atât în Vechiul cât și în Noul Testament. Cele mai clare sunt revelate la botezul Domnului Isus. Mântuitorul se afla în apa botezului, Dumnezeu Tatăl vorbea din ceruri, iar Duhul Sfânt s-a pogorât în chip trupesc, ca un porumbel. Totodată, folosirea acestor nume divine în versetele Noului Testament, constituie o altă dovadă importantă (Matei 28:19, 2 Cor. 13:14).

Dumnezeu s-a descoperit în istoria biblică drept Creator, Judecător și Răscumpărător. Sunt ipostaze în care se poate observa conlucrarea Sfintei Treimi, începând cu creația și până în perioada Mântuitorului. El a venit pe pământ trimis de Tatăl (Ioan 3:16), și a fost însoțit de „puterea Duhului Sfânt” (Luca 4:14). Am învățat ce este Biserica și cum se descoperă Dumnezeu prin slujbele (apostol, proroc, evanghelist, păstor și învățător) și actele de cult (botezul și cina Domnului). Cele trei scopuri principale ale Bisericii arată ce intenții are Dumnezeu cu poporul



Său. Prin închinare putem intra în prezența lui Dumnezeu, după modelul Bisericii Primare care se închina prin Duhul Sfânt chiar în momentele de încercare (Faptele Apostolilor 16:25). Evanghelizarea înseamnă ducerea veștii bune a mântuirii la oamenii care nu îl cunosc pe Dumnezeu. Ea se bazează pe porunca Domnului Isus (Marcu 16:15) și pe exemplul oferit de apostoli în primul secol de credință. Creșterea spirituală arată preocuparea lui Dumnezeu pentru maturizarea noastră: „ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire” (1Petru 2:2).

Lecciónile pe care le-am parcurs ne-au arătat că Dumnezeul Triunic s-a descoperit în Scriptură. De asemenea, ele ne-au învățat că Dumnezeu este un model pentru noi. Un model de armonie desăvârșită. Noi trebuie să învățăm să ne iubim, să colaborăm și să fim uniți, la fel ca Trinitatea. De altfel, Domnul Isus ne învăța acest lucru în celebra Sa rugăciune din Ghetsimani: „Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine, ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis” (Ioan 17:21).



I. Completează spațiile libere cu cuvântul corect:

Sfânta Treime se referă la existența unui _____ Dumnezeu, care s-a manifestat în _____ Persoane diferite, cunoscute sub numele de _____, _____ și _____. Toate sunt _____, eterne și de aceeași _____ divină. Au atribuții _____, dar se întrepătrund în mod perfect, formând o unitate desăvârșită.

II. Notează cu A (Adevărat) sau F (Fals), afirmațiile următoare:

- ___ Biblia spune că Dumnezeu nu poate fi cunoscut deoarece este infinit.
- ___ Domnul Isus este forma supremă de descoperire a lui Dumnezeu.
- ___ Dumnezeu deține controlul doar asupra istoriei poporului Israel.
- ___ Profetul Ieremia s-a referit cel mai mult la identitatea de Judecător a lui Dumnezeu.

III. Asociază informațiile din cele două coloane:

Elohim	Botezul Domnului
Iordan	Dumnezeu Creatorul
Minuni	Dumnezeu schimbă vremurile
Daniel	Descoperirea lui Dumnezeu

IV. Rezolvă următoarele exerciții:

- a. Precizează două motive pentru care este important să-L cunoaștem pe Dumnezeu.
- b. Prezintă dovezile cu privire la existența Sfintei Treimi, din Vechiul și Noul Testament.
- c. Explică în ce constă identitatea de judecător a lui Dumnezeu.
- d. Arată care sunt scopurile principale ale bisericii creștine.

V. Pornind de la versetul: „Dar, dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelie adevărului” (1 Timotei 3:15), **întocmește o compunere de o pagină cu titlul „Biserica este casa lui Dumnezeu”, răspunzând la următoarele întrebări:**

- a. Ce este biserica?
- b. Care sunt slujbele bisericii?
- c. Care sunt principalele acte de cult ale bisericii?
- d. Cum explici metaforele despre biserică identificate în text?

PUNCTAJ:

Subiectul I: 20 puncte (2,5 puncte x 8)
Subiectul II: 10 puncte (2,5 puncte x 4)
Subiectul III: 10 puncte (2,5 puncte x 4)
Subiectul IV: 20 puncte (5 puncte x 4)
Subiectul V: 30 puncte (10 puncte a și b;
 5 puncte c și d)
Din oficiu: 10 puncte

În acest capitol ne apropiem de câteva întrebări esențiale pentru fiecare dintre noi:

Care este sensul tuturor lucrurilor?

De ce a creat Dumnezeu lumea aceasta și pe noi?

Cum a putut Dumnezeu Tatăl să se despartă de Fiul Său și să-L trimită în lumea noastră? Ce răspuns putem da noi dragostei divine? Cum putem noi, niște păcătoși, să împlinim tot ce ne cere Dumnezeu?

În capitolul de față, apelăm la Biblie pentru a obține răspunsuri la aceste întrebări și altele asemenea de importante. În Sfânta Scriptură, Dumnezeu ne este prezentat ca fiind dragoste. O dragoste desăvârșită care se oferă, care se sacrifică, care iartă, care ne face bine deși merităm pedeapsa, o dragoste care ne ajută și ne dorește în veșnicie cu El.

Dumnezeu a creat această lume și pe noi tocmai pentru că ne iubește. O altă dovadă de dragoste este faptul că L-a trimis în lume pe Fiul Său să moară pentru noi, păcătoșii. Nu, nu a fost nevoie să plătim noi pentru păcatul nostru, pentru că păcatul nostru era prea mare. Pentru că Isus a plătit cu Însăși viața Lui, merită să-I răspundem cu mulțumire și cu ascultare.

Cea mai mare poruncă pe care trebuie să o împlinim este dragostea pentru Dumnezeu și dragostea pentru aproapele. Dumnezeu ne cere să fim sfinți și ne ajută în procesul acesta al sfințeniei prin Duhul Sfânt care locuiește în noi. Dumnezeu Tatăl ne-a creat, Fiul ne-a mântuit, iar Duhul Sfânt ne convinge de păcat și ne ajută zilnic să umblăm în sfințenie.

Câteva metode practice prin care noi putem răspunde chemării lui Dumnezeu sunt: credința, pocăința și botezul. Prin credință acceptăm lucrarea lui Isus de mântuire și ne bazăm pe Dumnezeu în viața de creștin, prin pocăință ne schimbăm mintea, inima și comportamentul în asemănare cu Hristos, iar prin botez mărturisim public ceea ce Dumnezeu a lucrat deja în viața noastră.

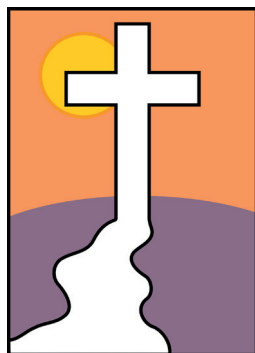
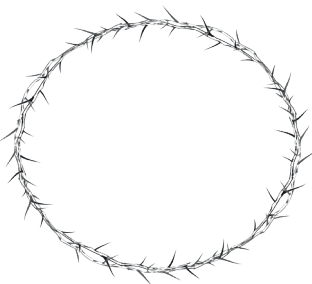
Haideți să descoperim împreună mai multe lucruri despre măreața lucrare a lui Dumnezeu în lume și în viața noastră, cu hotărârea de a-L onora pe Dumnezeu prin viața noastră!

IUBIREA, temeiul vieții



Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.
1 Ioan 4:8

Privește imaginile de mai jos și asociază fiecare imagine cu câte trei cuvinte care ți se par cele mai potrivite.



Numește câte un sentiment pe care îl corelezi cu fiecare imagine.



Știați că...?

Eros semnifică în general iubirea pasională; pasiune, romantism, dorință puternică, intensă.

Filia a fost asociată în general cu prietenia, cu afecțiunea, cu loialitate față de prieteni, virtute, egalitate și bucuria de a face ceva împreună.

Storge este un sentiment natural de dragoste, ca acela dintre părinți și copii sau cu referire la relațiile dintre membrii familiei.

Agape este dragostea sacrificială, rațională, bazată pe decizia și voința de a iubi, nu pe sentimente trecătoare. Ea se referă și la dragostea necondiționată a lui Dumnezeu față de om, dar se poate referi și la dragostea omului pentru semenii săi și chiar pentru dușmani. Ea implică lepădare de sine în favoarea celui alt, chiar până la sacrificiu.

Dumnezeu este dragoste (1 Ioan 4:8) și tot ce provine din Dumnezeu poartă amprenta dragostei Sale. Este suficient să ne uităm la păsările cerului sau la crinii de pe câmp ca să înțelegem că Dumnezeu a creat totul atât de minunat și poartă de grijă creației Sale, ca dovadă a dragostei Sale. Tot ce are viață pe pământ a izvorât din iubirea lui Dumnezeu. El nu S-a simțit constrâns sau obligat să creeze. Viața nu a apărut la întâmplare, ci a fost izvorâtă doar din ceea ce este Însuși Dumnezeu: DRAGOSTE.

Omul a fost creat pentru că Dătătorul Vieții a dorit să aibă o relație cu creația Sa. Această relație de dragoste este oglindirea relației armonioase, bazate pe iubire, între persoanele Trinității. Isus știa că Tatăl Îl iubește și El L-a iubit pe Tatăl, manifestându-și această dragoste prin ascultare: „pentru ca să cunoască

lumea că Eu iubesc pe Tatăl, și că fac așa cum Mi-a poruncit Tatăl” (Ioan 14:31). Dumnezeu nu L-a forțat pe Fiul Său să L se supună, ci Isus a ascultat în mod voluntar de Tatăl Său ceresc. Dragostea Fiului s-a manifestat prin păzirea poruncilor Tatălui: „Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămânea în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, și rămân în dragostea Lui” (Ioan 19:9-10).

Doar omul este singura făptură a lui Dumnezeu care poate fi conștientă de acest dar măreț al iubirii *agape* al lui Dumnezeu față de om. Doar omul poate răspunde Divinității în același mod: cu dragoste.

Dragostea lui Dumnezeu pentru oameni depășește înțelegerea noastră. „Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi” (Romani 5:8). Dumnezeu și-a manifestat dragostea față de om prin faptul că l-a creat, i-a oferit condițiile cele mai bune de viață, îi poartă de grijă, are răbdare cu el. Dincolo de toate acestea, Dumnezeu și-a arătat dragostea față de om răspunzând celei mai mari nevoi ale acestuia: nevoia de a fi iertat și mântuit. Salvarea omului L-a costat scump pe Dumnezeu: moartea Fiului Său. Dragostea lui Dumnezeu a fost necondiționată, nu bazată pe sentimente și emoții; o dragoste bazată pe ceea ce este Dumnezeu, nu pe meritele noastre. El ne iubește pentru că El este dragoste.

Când Isus a venit pe pământ, a oglindit dragostea lui Dumnezeu pentru oameni: le-a făcut bine, i-a vindecat, a făcut minuni, a hrănit mulțimile și în cele din urmă, S-a sacrificat pe Sine pentru aceștia. Dragostea lui Dumnezeu se extinde asupra tuturor oamenilor, și asupra noastră. Din păcătoși, Dumnezeu ne face copii ai Săi, potrivit 1 Ioan 3:1: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem”. O astfel de dragoste impune un răspuns pe măsură.

CEA MAI MARE PORUNCĂ

Dragostea lui Dumnezeu ne determină să-L iubim și noi. Dar, așa cum dragostea lui Dumnezeu s-a manifestat în mod practic, culminând cu trimiterea Fiului Său la moarte pentru noi, tot astfel, dragostea noastră față de Dumnezeu se manifestă prin atitudinile, sentimentele și comportamentele noastre față de El și față de cei din jur. În 2 Ioan 1:6 scrie: „Și dragostea stă în viața după poruncile Lui. Aceasta este porunca în care trebuie să umblați, după cum ați auzit de la început”. Dragostea se vede prin ascultarea de Dumnezeu. Promisiunea este că Însăși Trinitatea va avea părtășie cu un astfel de om care își dovedește dragostea prin împlinirea poruncilor lui Dumnezeu. „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el” (Ioan 14:23).

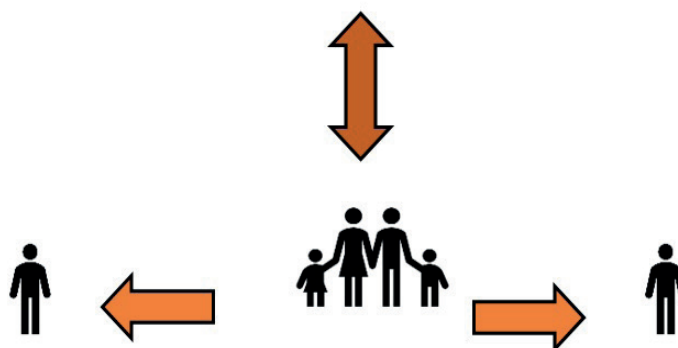
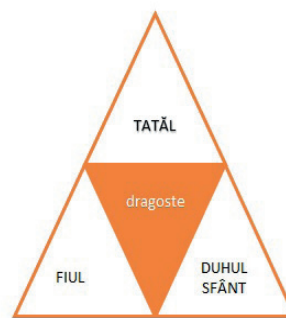


Poate te întrebi: care sunt acele porunci pe care trebuie să le respect pentru a dovedi că Îl iubesc pe Dumnezeu? Care este cea mai mare poruncă? În Matei 22:37-40, Isus afirmă: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.” În aceste două porunci se cuprind toată Legea și Prorocii.”

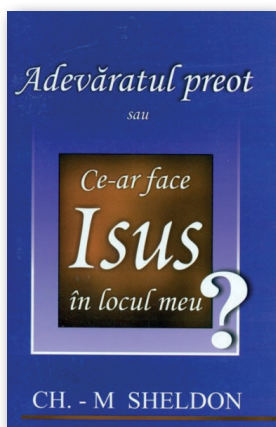
În capitolul 10 a Evangheliei după Luca, Isus ilustrează în mod practic porunca iubirii de aproapele prin Pilda Samariteanului Milos. Ni se cere dragoste. Dragoste față de Dumnezeu și dragoste față de aproapele, iar dragostea se manifestă prin fapte. Dumnezeu ne-a iubit în mod desăvârșit. El așteaptă aceeași dragoste din partea copiilor Săi. Cea mai importantă poruncă este să-L prețuim și să-L iubim mai presus de orice. Dragostea pentru El se revarsă și asupra aproapelui nostru, prieten sau dușman.



1. Care este relația dintre persoanele Trinității? Cum și-a manifestat Isus dragostea pentru Tatăl?
2. Care a fost motivul pentru care Dumnezeu a creat lumea și omul?
3. Care este cea mai mare poruncă adresată omului?
4. Ce cuvânt ar trebui să scrii pe săgețile de mai sus? De ce?



Recomandăm să se citească cartea „Adevăratul preot sau ce ar face Isus în locul meu”.



1. Caută cât mai multe versete biblice care vorbesc despre dragostea lui Dumnezeu pentru oameni și despre dragostea noastră pentru El. Notează o idee principală pentru fiecare verset citit.

2. Crezi că există vreo legătură între dragostea lui Dumnezeu pentru lumea întreagă și cea mai mare poruncă dată nouă, oamenilor? Putem îndeplini marea poruncă, necunoscând dragostea lui Dumnezeu? Argumentează-ți părerea.



Verset de memorat

Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Matei 22:37-39



Consolidare

Analizează împreună cu colegul de bancă două cazuri de dragoste, ilustrate în Biblie: Dragostea lui Amnon față de Tamar (2Samuel 13) și dragostea creștină descrisă în 1 Corinteni 13.

- Notează 5 caracteristici ale fiecărei tip de dragoste în parte.
- Numește tipul de dragoste pentru fiecare caz în parte. Alege dintre: eros, filia, storge, agape.
- Menționează cel puțin 2 învățături/ aplicații pe care le putem desprinde din cele două pasaje.



ACTIVITATE ÎN ECHIPĂ

Lucrați în echipe de câte 7-8 persoane. Fiecare echipă va prezenta sub formă de scenetă pilda samariteanului milos și pilda fiului risipitor. După prezentare, fiecare elev exprimă ce a trăit/ simțit el în pielea personajului. În cadrul echipei, elevii vor desprinde învățăturile de bază ale pildelor.



APROFUNDARE

Compune o poezie despre dragostea lui Dumnezeu pentru om și răspunsul acestuia la dragostea lui Dumnezeu folosind și următoarele cuvinte:

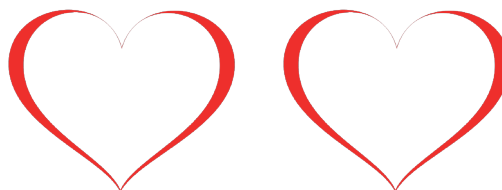
dragoste, lume, viață, aproapele, ajutor, poruncă.



APLICAȚII

Notează pe prima inimă, atitudinea lui Dumnezeu Tatăl față de celelalte persoane ale Trinității, față de Creația Sa, față de umanitate în general și față de tine.

Notează pe a doua inimă, sentimentele tale față de Dumnezeu, față de familie, față de colegi și față de cei care nu te plac.



PORTOFOLIUL

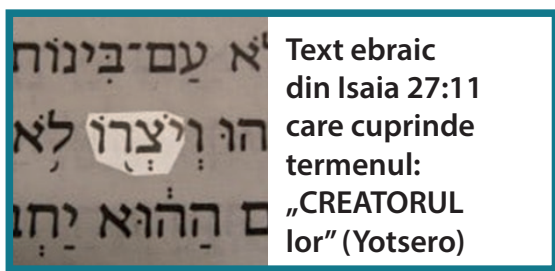
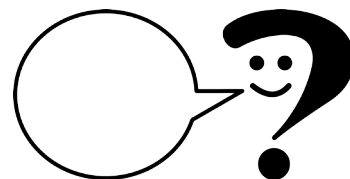
Redactează un articol despre o faptă bună pe care ai făcut-o sau pe care intenționezi să o faci prin care poți să-ți exprimi dragostea ta față de Dumnezeu și/ sau față de semenii. Ghidează-te după versetul: „Tot ce faceți să fie făcut cu dragoste” (1Corinteni 16:14).

Sfânta Treime în creație



Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.
Romani 11:36

Cum ai răspunde unui om care nu crede în Dumnezeu/ nu crede că Dumnezeu este bun și iubitor? Notează răspunsul pe o foaie și compară-l cu cel al altui coleg.



Text ebraic
din Isaia 27:11
care cuprinde
termenul:
„CREATORUL
lor” (Yotsero)

DUMNEZEU TATĂL – CREATORUL

Biblia îl prezintă pe Dumnezeu Tatăl ca fiind Creatorul lumii. Un Dumnezeu suveran, atotputernic, măreț care a făcut toate lucrurile prin Cuvântul Său și care susține totul. Dumnezeu este Singurul Dumnezeu, creatorul lumii văzute (materiale), dar și lumii nevăzute (spirituale).

Din lumea nevăzută, noi știm că Dumnezeu a creat îngerii. Ei sunt ființe spirituale (*duhuri*, Evrei 1:14), cerești, slujitori ai lui Dumnezeu (Psalmul 148:2-5, Coloseni 1:16). Scriptura nu ne spune când au fost creați, dar cu siguranță a fost înainte de a fi creat omului (Iov 38:7). Îngerii sunt foarte numeroși (Apocalipsa 5:11), au diferite slujbe și diferite ranguri.

Îngerii au fost creați fără păcat, dar după o perioadă de timp, unii au căzut din starea lor de nevinovăție din cauza răzvrătirii înaintea lui Dumnezeu (2Petru 2:4, Iuda 6). Astfel, au devenit îngeri răi, iar soarta lor este iazul cu foc (Matei 25:41).

Dumnezeul nostru este Creatorul tuturor lucrurilor nevăzute, iar ele se închină și ascultă de El: „Tu, Doamne, numai Tu ai făcut cerurile, cerurile cerurilor și toată oștirea lor și pământul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce cuprind ele. Tu dai viață tuturor acestor lucruri și oștirea cerurilor se închină înaintea Ta” (Neemia 9:2).

Dumnezeu este și Făcătorul lumii văzute.



Știați că...?

„Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl Atotfiitorul, făcătorul tuturor văzutei și nevăzutei...” - Secțiune din crezul de la Niceea (325)

Primul conciliu de la Niceea (astăzi İznik, în Turcia) a fost primul conciliu ecumenic. În 325 împăratul Constantin cel Mare a convocat primul conciliu ecumenic al bisericii creștine, care a pus bazele dogmatice și canonice ale acestei religii, definind mai precis dogmele creștine drept răspuns la provocările eretice din acea vreme.

Tot ceea ce putem vedea în jur, de la astre și galaxii, până la cele mai mici viețuitoare, sunt creația unui Dumnezeu mareț, atotputernic, înțelept și mai presus de orice, iubitor.

Dumnezeu a creat universul nostru și îndeosebi planeta noastră pentru a fi un loc prielnic pentru viețuire. Diversitatea, complexitatea, măreția acestui univers ni-L revelează mai clar pe Dumnezeul nostru, cel care este vrednic de toată lauda și închinarea noastră. „Vrednic ești, Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!” (Apocalipsa 4:11)

În cartea Genezei este prezentat felul în care Dumnezeu a creat totul din nimic (*ex nihilo*), prin puterea Cuvântului rostit, în doar 6 zile.

În a șasea zi, Dumnezeu a creat omul din țărâna pământului, l-a modelat cu mâna Lui și i-a suflat în nări suflare de viață. Făcătorul nostru ne-a creat „după chipul și asemănarea Lui” (Geneza 1:26). Avem un duh veșnic, avem rațiune, voință, sentimente, capacitatea de a vorbi. Putem înțelege ce este bine și ce este rău. Putem înțelege dragostea lui Dumnezeu pentru noi și putem să-l răspundem cu dragoste.

Dumnezeu și-a manifestat dragostea pentru om prin faptul că l-a creat într-un mod deosebit, modelat de Însăși mâna Lui. Noi suntem copiii Lui și putem să-L numim Tată. Mai mult, Dumnezeu a dorit să fim fericiți: a creat familia formată dintr-un bărbat, o femeie și copii. El a așezat omul în grădina Edenului, unde

omul putea să se bucure de părășia directă cu Dumnezeu și putea să se bucure de creația Lui perfectă. Dumnezeu Creatorul este Tatăl umanității, Tatăl nostru din cer. El ne-a creat după chipul și asemănarea Lui și El ne poartă de grijă.

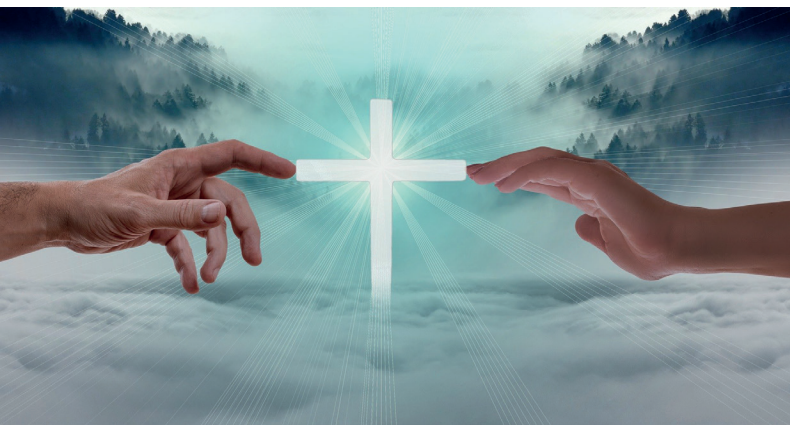
DOMNUL ISUS HRISTOS - MÂNTUITORUL LUMII

Om, creația lui Dumnezeu, a păcătuit în grădina Edenului. Din acel moment, omul a avut nevoie de un Salvator, care să-l izbăvească din păcat. Dumnezeu, Tatăl, în dragostea Lui, a oferit această mântuire prin Fiul Său, Isus. Încă din prima carte a Bibliei, Geneza, ni se revelează vestea bună a mântuirii prin „sămânța femeii”, Isus, care a zdrobit capul șarpelui, pe Satana.: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.” (Geneza 3:15)

În privința mântuirii lumii, persoanele Sfintei Treimi conlucrează în mod desăvârșit. Tatăl, din iubire pentru omenire, a trimis pe singurul Său Fiu în lume (Ioan 3:16), iar Fiul a acceptat planul Tatălui și s-a supus cu dragoste. Duhul Sfânt convinge omul de păcat și continuă procesul de sfințire.

Chiar de la nașterea Lui, Isus a fost anunțat ca Mântuitor: „...vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul” (Luca 2:11). Misiunea lui Isus a fost aceea de a lua chip de om - întrupare - (Filipeni 2:6-8), de a trăi fără păcat, de a propovădui Împărăția lui Dumnezeu, de a muri pentru păcatele noastre (Luca 1:47; Ioan 4:42; 2Timotei 1:10; Tit 1:4; 2:13; 2Petru1:11; 2:20, 1Ioan 4:10). Lucrarea de mântuire a lui Isus nu înseamnă doar izbăvirea, curățirea de păcatele noastre, dar și posibilitatea de a trăi o viață de sfințenie prin El.

Dumnezeu a iubit omul, creația Sa, atât de mult încât a trimis pe Singurul Său Fiu în lume ca singura cale de mântuire și salvare a omului (Faptele Apostolilor 4:12). Azi putem avea o viață sfântă doar prin această jertfă supremă.





Rezolvați următoarele cerințe:

1. Cunoscând faptul că Dumnezeu a creat totul și ne-a creat și pe noi, enumerați atributele lui Dumnezeu.
2. Enumeră rezultatele jertfei mântuitoare a lui Isus în viața noastră.
3. Menționează din pasajul Isaia 53:1-10 cum este ilustrată lucrarea de mântuire a așteptatului Mesia.



Să exersăm

Caută în Biblie următoarele referințe cu privire la Dumnezeu Creatorul și completează pe caiet tabelul următor:

Referința	Ideea principală	Cum este descris Dumnezeu?	Implicații pentru viața mea
Exod 4:11			
Psalmi 121:2			
Amos 4:13			
Isaia 64:8			
Maleahi 2:10			
Fapte 17:24			



Consolidare

Recitește pasajul din Geneza referitor la crearea omului și a femeii. Răspunde la următoarele întrebări:

- De ce a creat Dumnezeu omul? De ce a mai creat apoi și femeia?
- Care este tipul de familie creat de Dumnezeu? De ce noi, creștinii, susținem căsătoria dintre un bărbat și o femeie?
- Ce sentimente trăiești știind că Dumnezeu Însuși a modelat ființa umană și a creat omul după chipul și asemănarea Lui?
- Care era relația dintre Dumnezeu Tatăl și primii oameni în grădina Edenului? Ce ne spune aceasta despre dragostea lui Dumnezeu?



Citește următoarele pasaje scripturale și completează în caiet tabelul, după model:

Pasajul	Expresii ce desemnează lucrarea de mântuirea a lui Isus	Semnificația expresiei
Ioan 1:29, 36; Apocalipsa 5:6	Mielul lui Dumnezeu	Asemenea mielului sacrificial din VT, Isus este jertfa pentru păcatele omenirii
1Corinteni 5:7		
Evrei 9:11-12; Evrei 5:1-5		
1Timotei 2:5		
1Corinteni 15:45; Romani 5:12-21		
Evrei 9:26; Evrei 4:15-16		



Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. 1Ioan 4:9



ACTIVITATE ÎN ECHIPĂ

Investigație. Lucrați în grupe de câte 3-4 elevi, pentru a aprofunda diferite aspecte ale lecției.

- 1. Grupa oamenilor de știință.** Găsiți 3 argumente pentru care credem că tot universul și toate ființele (inclusiv omul) sunt creația lui Dumnezeu.
- 2. Grupa teologilor.** Identificați relația dintre Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul în lucrarea de mântuire a omului.
- 3. Grupa practicanților.** Menționați cinci învățături pe care le puteți desprinde din această lecție pentru viața voastră de adolescenți. Ce impact au lucrurile învățate în viața ta?
- 4. Grupa artiștilor.** Ilustrați printr-o imagine/desen iubirea lui Dumnezeu, manifestată prin creație și /sau prin mântuirea prin Hristos.



Alege să vorbești unei persoane despre marea dragoste a lui Dumnezeu pentru oameni, arătată de la Creația lumii și culminând cu jertfa lui Isus. Scrie o pagină de jurnal în care să surprinzi această discuție, răspunsul acelei persoane și impresiile tale.

Duhul Sfânt – Sfințitorul



Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea. Filipeni 2:13

- Amintește-ți de o situație din viața ta în care ai încercat să faci ce este bine și nu ai reușit. Cum te-ai simțit? De ce lucruri mai aveai nevoie pentru a reuși să faci ce ți-ai propus?
- Scrie în mijlocul unei foi termenul SFINȚENIE. Notează pe foaie cât mai multe cuvinte corelate cu acest termen.



CHEMAREA LA SFINȚIRE

„Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târați în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: *Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt*” (1 Petru 1:14-16). Dumnezeu ne cheamă să fim sfinți, pentru că El este sfânt. Mai mult de atât, ni se poruncește să fim sfinți, pentru că fără sfințenie, „nimeni nu va vedea pe Domnul” (Evrei 12:14).

În 1 Samuel 2:2 scrie: „Nimeni nu este sfânt ca Domnul; Nu este alt Dumnezeu decât Tine; Nu este stâncă așa ca Dumnezeul nostru” și în Isaia 6:3 scrie: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor”. Sunt doar două din multele pasaje scripturale despre sfințenia lui Dumnezeu. Dumnezeu este desăvârșit, în El nu este nici urmă de păcat. El nu poate să păcătuiască (Evrei 6:18) și nici nu poate ispiti pe cineva să păcătuiască (Iacov 1:13). Dumnezeu Fiul a fost sfânt, când a trăit pe pământ (Luca 5:33–35) și El nu a avut păcat (Evrei 4:15). De asemenea, sfințenia este atributul celei de-a treia persoane a divinității, Duhul Sfânt.

Pentru că Dumnezeu este sfânt, fără păcat, El a poruncit din vechime celor din poporul evreu să fie sfinți (Levitic 11 și 19). Aceasta însemna că ei trebuie să se diferențieze de toate celelalte națiuni. Ca popor ales, evreii trebuiau să arate prin comportamentul lor că reprezintă un Dumnezeu sfânt și o Lege sfântă.



Știați că...?

Cuvântul *sfințenie* provine din evreiescul *qadowsh* și grecesul *hagios* care înseamnă:

a) „a tăia”, „a separa”. A fi sfânt înseamnă a fi separat de orice altceva. Înseamnă a fi distinct, diferit de orice altceva care a existat sau va exista.

b) a fi pur din punct de vedere moral, tot timpul și în orice mod posibil.

Astăzi, noi, cei răscumparați de Domnul Isus, suntem numiți „un neam sfânt” (1 Petru 2:9) și ni se poruncește să fim „sfînți în toată purtarea noastră”. Noi trebuie să fim „puși deoparte” pentru Domnul, adică să nu mai trăim după standardele și principiile lumii, ci după valorile, standardele, principiile și legea lui Dumnezeu.

CALEA SPRE SFINȚIRE

Spre deosebire de Dumnezeu sfânt, omul este păcătos, are o fire coruptă și inima îndreptată spre rău (Romani 3:23). Cum poate un om păcătos să devină și să rămână sfânt, asemenea lui Dumnezeu?

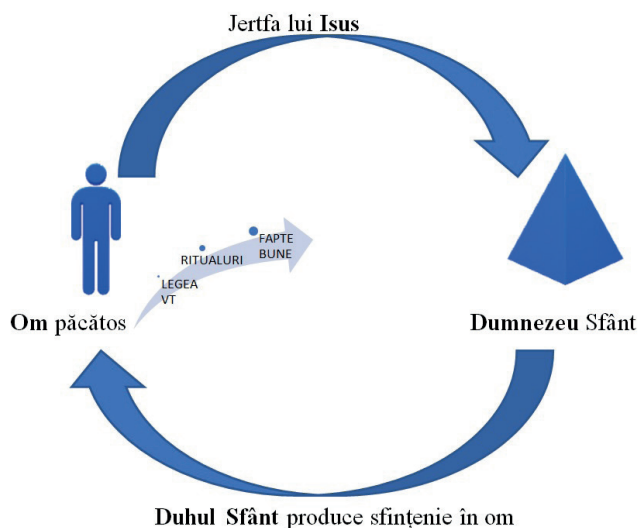
Calea spre sfințenie în trei aspecte:

a) **Sfințenia pozițională:** ca stare, ca identitate. Dumnezeu ne declară sfinți ca urmare a credinței noastre în Isus Hristos ca Mântuitor (Romani 1:7; 15:25). Trebuie să experimentăm nașterea din nou (Ioan 3) și să credem că suntem curățiți de păcatele noastre prin jertfa lui Isus Hristos. Noi nu puteam cumpăra cu fapte bune sfințenia. Când Isus ne-a mântuit prin credință, noi am primit o nouă identitate: copii sfinți ai lui Dumnezeu (1 Corinteni 1:2).

b) **Sfințenia progresivă:** ca proces, ca virtute morală. Noi, cei răscumparați de Domnul, trebuie să ne ferim de păcate și să trăim o viață dedicată lui Dumnezeu, în toată purtarea noastră (1 Petru 1:15). „Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu” (2 Corinteni 7:1). Sfințenia presupune curăție morală atât pe exterior, cât și pe interior. Sfințenia înseamnă a fi pus deoparte pentru Dumnezeu, adică dedicat lui Dumnezeu. Aceasta implică să oferim trupul nostru ca o jertfă sfântă și să nu ne conformăm cu principiile, valorile lumii sau cu dorințele noastre păcătoase (Romani 12:1-2).

c) **Sfințenia perfectă:** ca stare desăvârșită. Doar când ajungem în cer,

cu Dumnezeu, ne vom putea bucura de o sfințenie desăvârșită (1 Ioan 3:2).



ESENȚA SFINȚENIEI

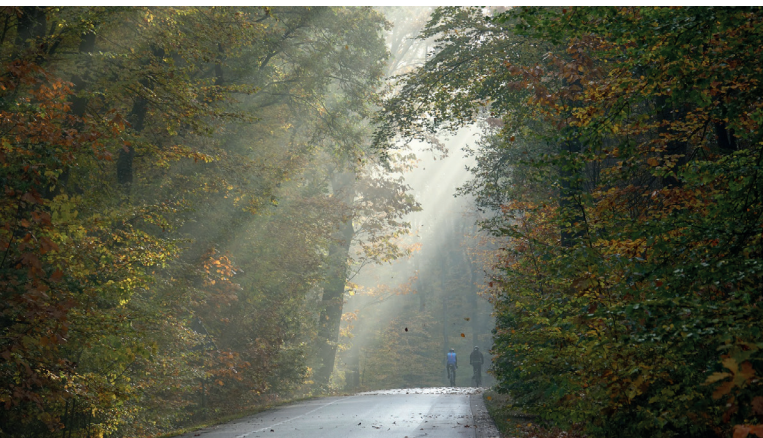
Noi suntem chemați să fim diferiți, nu să ne conformăm cu lumea și cu principiile ei. Noi nu putem deveni prin noi înșine sfinți, ci Duhul Sfânt ne face sfinți, ne dă putere să învingem păcatul. Dumnezeu L-a trimis pe Isus să fie calea spre sfințenie și ne-a dat Duhul Sfânt ca să ne putem duce sfințenia până la capăt.

În Noul Testament este scris că sfințirea este lucrarea Duhului Sfânt în noi: „prin sfințirea lucrată de Duhul” (1 Petru 1:2). Duhul Sfânt sfințește credinciosul (Romani 15:16) și locuiește în inima lui. Noi suntem „templul Duhului Sfânt” (1 Corinteni 6:11). Sfințenia este rezultatul locuirii Duhului Sfânt în viața noastră, atunci când noi ne predăm în totalitate voii lui Dumnezeu și suntem gata să ascultăm de El. Când nu știm cum trebuie să ne comportăm, Duhul Sfânt ne învață și ne călăuzește (Ioan 16:13-14). Când ne simțim fără putere în lupta împotriva păcatului și a firii noastre păcătoase, Duhul Sfânt ne ajută să biruim (Romani 8:13). Noi suntem doar mlădița care ne tragem seva din Duhul Sfânt. El lucrează în noi și voința și înfăptuirea.



Rezolvă următoarele cerințe:

1. Definește termenul „sfințenie”.
2. Explică cum poate un om păcătos să fie sfânt.
3. Menționează cele trei aspecte ale „sfințirii” credinciosului.
4. Precizează care este rolul Duhului Sfânt în sfințirea credinciosului.
5. Enumeră rezultatele sfințeniei.



Să exersăm

Citește pasajul din Isaia 6:1-8 și răspunde la următoarele întrebări:

- a. Cum este prezentat Dumnezeu?
- b. Care este reacția lui Isaia în fața sfințeniei divine?
- c. De ce Isaia face referire la vorbire/ limbaj/ gură?
- d. Cum este Isaia curățit? De ce era necesar ca acesta să fie curățit?

A fi sfânt înseamnă a trăi asemenea lui Isus. El nu a avut păcat chiar dacă a avut natură pământească. În toată viața și activitatea, Isus a fost dedicat voii Tatălui (Filipeni 2:5-10), chiar și în cele mai grele momente (Luca 22:42). Același Duh Sfânt care a locuit în Isus odinioară, poate locui și în viața noastră, făcându-ne asemenea Domnului Isus.

ROADA SFINȚENIEI

Sfințenia din viața noastră va reflecta lucrarea unui Dumnezeu minunat, sfânt, binevoitor. Este o minune ca omul păcătos să fie sfințit și să trăiască în sfințenie. Iar aceasta se întâmplă doar pentru că Dumnezeu, în dragostea Sa, L-a trimis pe Fiul să ne mântuiască și pe Duhul Sfânt să ne sfințească.

Când un credincios trăiește în sfințenie, el împlinește porunca lui Dumnezeu. Astfel, creștinul ilustrează sfințenia lui Dumnezeu pentru cei care nu-L cunosc. Credinciosul Îl reprezintă pe Dumnezeu și este dovada vie a lucrării miraculoase a Duhului Sfânt în viața omului. Oamenii din jurul nostru pot să-L cunoască pe Dumnezeu prin viața noastră schimbată, sfântă și curată.

Un creștin în care locuiește Duhul Sfânt va manifesta roada Duhului: „dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor” (Galateni 5:22-23).

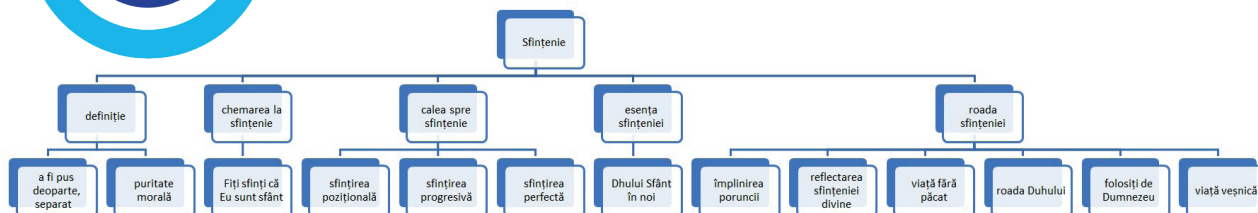
Sfințenia înseamnă și puritate morală. Sfințenia se va manifesta în viața omului prin curăție în toate aspectele vieții: în atitudini, motivații, gânduri, vorbire, purtare, ascultare. Sfințenia este opusă păcatului, poftelor firii pământești, necurăției și oricărei forme a nelegiuirii.

Cea mai măreață roadă a sfințeniei este că îl vom putea vedea pe Dumnezeu și vom avea viață veșnică: „Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică” (Romani 6:22).



Consolidare

Analizează cu atenție schița:



ACTIVITATE ÎN ECHIPĂ

Cubul. Lucrați în șase grupe. Fiecare echipă își desemnează un reprezentant. Acesta va alege sarcina de lucru, prin aruncarea unui cub pe ale cărui fețe sunt scrise comenzile notate mai jos:

- **DESCRIE!** Descrie sfințenia, ca poruncă pentru credincioși.
- **COMPARĂ!** Prezențați comparativ trei personaje biblice care s-au remarcat prin neprihănirea lor.
- **ASOCIAZĂ!** Stabiliți corespondența dintre sfințenia lui Isus și neprihănirea personajelor biblice, precizând și corelațiile pe care le-ați făcut între cele două obiecte.
- **ANALIZEAZĂ!** Prezențați înțelesul versetului: „Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târați în poftete pe care le aveți altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră”, analizând cuvintele/expresiile subliniate (1Petru 1:14-15).
- **APLICĂ!** Formulați un punct de vedere despre ce ați putea prelua și aplica, în propria existență, din lecția despre sfințenie.
- **ARGUMENTEAZĂ!** Susțineți-vă punctul de vedere despre roada sfințeniei pentru viața voastră zilnică, pentru viața veșnică, pentru relațiile pe care le aveți cu cei din jur.



Verset
de
memorat

Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire.

1Tesaloniceni 4:7



APLICAȚII

Mai jos sunt prezentate câteva replici ale unor adolescenți. Unele sunt potrivite unor adolescenți care își doresc sfințirea în viața lor, și altele nu. Grupează replicile pe două coloane: Așa DA. Așa NU.

- o Nu mă pot comporta oricum. Isus a plătit prea scump pentru ca eu să fiu sfânt.
- o Sunt prea păcătos ca să fiu iertat.
- o Sunt doar un copil. Dumnezeu nu se așteaptă de la mine să fiu perfect.
- o Dumnezeu poate trăi în inima mea, prin Duhul Sfânt.
- o Cât țin de mine, încerc azi să mă feresc de păcate.
- o Nu voi merge astăzi la biserică, ci voi juca pe computer. Asta nu are de-a face cu sfințenia.
- o Dumnezeu nu știe cât de greu îmi este să fiu așa cum dorește El.
- o Gura mea, mâinile mele și tot trupul meu poate fi o jertfă pentru Dumnezeu, dacă le folosesc conform cu poruncile Lui.
- o Prefer să nu mă dau prea sfânt, ca să nu râdă ceilalți de mine.
- o Eu sunt un copil al lui Dumnezeu și trebuie să-L reflect pe El prin ceea ce fac.
- o Duhul Sfânt mă ajută zilnic să lupt împotriva poftelor firii mele și a ispitelor.
- o Sfințenia este doar pentru oamenii maturi din Biserică. Nu pentru mine.



Grupați-vă în două echipe („pro” și „contra”) și dezbateți următoarea afirmație:

„Pe pământ, nimeni nu poate fi sfânt cu adevărat.”



Citește cartea „Călătoria creștinului” de John Bunyan. Scrie o recenzie pentru revista școlii subliniind necesitatea de a trăi o viață sfântă, cu ajutorul Duhului Sfânt.



Caută informații despre apostolul Pavel, înainte și după convertirea sa. Ce fel de sfințenie avea înainte de convertire? Descrie momentul întoarcerii sale la Hristos. Cum s-a manifestat sfințenia produsă de Duhul Sfânt în viața lui și în lucrarea sa de apostol?



Sfințește-mă

Sfințește-mi sufletul
de necredința lucidă
de invidia ce lovește inima celor mulți.
Sfințește-mi pasul
să nu las urme ce duc la pierzare
să nu calc pe alții-n picioare.
Sfințește-mi gura
să nu rostesc cuvinte amare,
să nu rănesc, să nu provoc întristare
să nu vorbesc cu viclenie
să nu defaim nicio ființă vie.
Sfințește-mi inima
și dintre tot ce simte
sau ce vrea să vadă
aș vrea ca voia Ta s-aleagă.
Ferește-mă te rog de lăcomie,
de a-mi dori ceva nemeritat
mândria să o-nngenunchez în grabă
iar inima smerită pe altar s-o pun.
Sfințește-mi cugetul,
curat să mă-nsoțească
iar când căzut va geme apăsător
să îl ridici de jos,
să nu îl lași nemângâiat.
Sfințește-mă!
Ca să nu cad de oboseală
pe drumul ce mi-l faci destin.
Sunt un copil,
și așa vreau să rămân o viață întreagă.
Cu ochi senini și inima curată,
să pot privi la cer...
ca cel ce așteaptă să se-ntoarcă un Tată!

Poezie compusă în data de 8 ianuarie 2020 de Samuel Piscuc - „Filadelfia” Suceava

Răspunsul omului la chemarea lui Dumnezeu



„Pocățiți-vă*”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Fapte 2:38

- Gândește-te la următoarele personaje biblice: Avraam, famenul etiopian, Nicodim, sutașul Corneliu, Zacheu. Numește două trăsături pe care toți aceștia le au în comun.
- Amintește-ți din lecțiile trecute cum și-a demonstrat Dumnezeu dragostea față de noi. Ce răspuns putem da noi unei astfel de iubiri desăvârșite?



Dumnezeu și-a dovedit în diferite forme dragostea față de om. El ne-a creat, ne poartă de grijă, ne-a oferit mântuirea prin Isus Hristos, ne-a salvat de pedeapsa veșnică, ne-a dat Duhul Sfânt să ne ducem până la capăt sfințirea și ne-a pregătit slava cerească. În fața unei astfel de iubiri, noi, oamenii, putem doar răspunde cu dragostea și ascultarea noastră.

Biblia prezintă trei modalități prin care Dumnezeu așteaptă să răspundem chemării Sale: credința, pocăința și botezul. Toate acestea sunt poruncile lui Dumnezeu pentru noi și sunt indispensabile mântuirii. Nu de frica pedepsirii, ci din dragoste pentru Dumnezeu, ar trebui să credem în El, să ne pocăim și să fim botezați.



CREDINȚĂ

încredere și siguranță în Isus

POCĂINȚĂ

schimbarea minții, a inimii și a comportamentului

BOTEZ

mărturia publică a transformării interioare

CREDINȚĂ

Credința este „o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” (Evrei 11:1) Această definiție conține două aspecte: siguranță intelectuală și încredere practică. A avea credință înseamnă că știm mental că un lucru este adevărat și acționăm în consecință. Nu e suficient să știm că Isus este Dumnezeu întrupat care a murit pe cruce să plătească pentru păcatele noastre pentru că și „dracii cred și se înfioară” (Iacov 2:19). Noi trebuie să ne punem toată încrederea în Isus pentru mântuirea noastră (Fapte 16:31). Credința biblică este întotdeauna

Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută. Evrei 11:6

însoțită de pocăință (Matei 21:32).

Credința nu se aplică doar la mântuire, ci la toată viața creștină. Trebuie să credem tot ce spune Biblia și să ascultăm (Romani 12:2). Credința se dovedește prin faptele noastre, în ascultare de poruncile lui Dumnezeu.

Credința este esențială pentru că „fără credință, e cu neputință să fim plăcuți Lui” (Evrei 11:6). Fără credință nu putem fi mântuiți (Ioan 3:16) și nu putem trăi viața la care ne-a chemat Dumnezeu (Ioan 10:10). Doar prin credință credem că vom ajunge cu Dumnezeu în veșnicie. „...Isus Hristos, pe care voi Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El fără să-L vedeți și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre” (1Petru 1:8-9).

POCĂINȚA

Pocăința înseamnă „schimbarea minții” (*metanoia*) care are ca rezultat schimbarea inimii și a comportamentului (Luca 3:8-14). Pocăința este ca urmare a lucrării Duhului Sfânt în noi (Ioan 6:44) care ne convinge de gravitatea păcatului nostru și prin care înțelegem că doar jertfa lui Isus ne poate ierta și mântui de păcatele noastre. Adevărata pocăință este precedată de „o întristarea după voia lui Dumnezeu” și „duce la mântuire” (2Corinteni 7:10).

Pocăința se vede prin fapte și printr-o viață schimbată (2Corinteni 5:17). De aceea Ioan Botezătorul chema oamenii să facă „roade vrednice de pocăință” lor (Matei 3:8).

Tema pocăinței apare din Vechiul Testament, când Dumnezeu cheamă pe poporul Său să se pocăiască de păcate și să se întoarcă cu toată inima la Dumnezeu. În Noul Testament, chemarea la pocăință continuă prin Ioan Botezătorul (Matei 3:2), prin Isus Hristos (Matei 4:17) și apoi prin apostoli (Luca 24:47). Pocăința era legată de credință și de botez. Oamenii credeau în Isus ca fiind singura cale de mântuire, ei se pocăiau de păcatele lor și apoi se botezau.

Adevărata pocăință:

- Implică o conștientizare profundă a vinei, apăsătoare și personale și sentimentului de neajutorare (Psalmul 51:4-10);
- Înțelege și aplează la mila lui Dumnezeu în Isus Hristos (Psalmul 51:1);
- Presupune o schimbare de atitudine față de păcat. Omul regretă păcatul și se întoarce de la păcat înspre Dumnezeu (Ps. 119:128).
- Produce o căutare sinceră și persistentă a unei vieți de sfințenie, în umblarea cu Dumnezeu și ascultarea de poruncile Lui (2Timotei 2:19-22).

Dumnezeu cheamă toți oamenii la pocăință. Dacă nu ascultăm de această poruncă, „vom pieri” (Luca 13:5), dar o pocăință adevărată aduce mântuire și este o exprimare a recunoștinței noastre față de dragostea lui Dumnezeu.

BOTEZUL

Botezul nou-testamental este porunca lui Isus adresată ucenicilor de a merge și face ucenici din toate națiunile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt (Matei 28:19-20). Botezul creștin este actul de cult prin care o persoană mărturisește public credința lui în Hristos și dorința de a fi ucenicul Lui. Botezul ilustrează moartea, îngroparea și învierea lui Hristos, dar în același timp și moartea noastră față de păcat și învierea la o viață nouă în Hristos: „Noi, deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă” (Romani 6:4).

Astfel, botezul este o mărturie exterioară a schimbării interioare din viața credinciosului. Botezul creștin este un act de ascultare de Dumnezeu. După ce Duhul Sfânt convinge omul de păcat, acesta crede în mântuirea prin Hristos și ca dovadă publică, se botează. De exemplu, după predica lui Petru despre identitatea și învierea lui Isus, cei care au crezut mesajul lui Petru, au fost botezați (Fapte 2:41).



Să exersăm

1. **Lectură** capitolul 11 din Evrei și răspunde la următoarele cerințe:

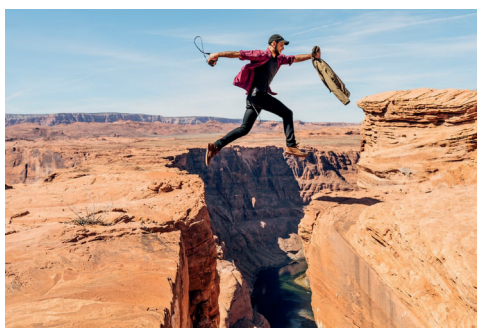
- Enumeră cel puțin 10 personaje din acest capitol, caracterizate de credință;
- Alege două personaje și explică cum și-au manifestat credința;
- Precizează ce fapte vrednice de laudă au săvârșit acești oameni ai credinței, conform cu versetele 33-35;
- Menționează prețul plătit de unii dintre acești oameni credincioși pentru credința lor, conform cu versetele 35-38.

2. **Lectură** Luca 19:1-10 și răspunde la următoarele întrebări:

- Care era viața lui Zacheu înainte să-L cunoască pe Isus?
- Cum și-a manifestat Zacheu interesul pentru Isus?
- Care expresie din versetul 9 arată credința lui Zacheu în Isus?
- Cum și-a manifestat Zacheu pocăința?



Privește imaginile de mai jos. Asociază fiecare imagine cu câte o acțiune și cu câte un sentiment. Care dintre acestea crezi că descriu cel mai bine răspunsul omului la chemarea lui Dumnezeu? Cu care fotografie te identifiți tu?





ACTIVITATE ÎN ECHIPĂ

Grupa 1: Citește Faptele Apostolilor 8:27-39 și apoi:

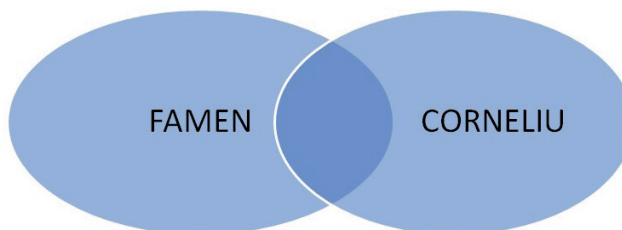
1. Descrie-l pe famenul etiopian. Ce expresii din acest pasaj reflectă dorința lui de a-L cunoaște pe Dumnezeu?
2. Precizează care a fost pasajul discutat de Filip și de famen. Care a fost mesajul principal al lui Filip?
3. Menționează care a fost condiția pusă de Filip pentru ca famenul să fie botezat? Ce exprimă cuvintele famenului: „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.”
4. Precizează care a atitudinea famenului după botez. Ce semnifică aceasta?

Grupa 2: Citește Faptele Apostolilor 10:30-48 și apoi:

1. Descrie-l pe Corneliu. Ce expresii din acest pasaj reflectă dorința lui de a-L cunoaște pe Dumnezeu?
2. Rezumă care a fost mesajul lui Petru pentru Corneliu și pentru cei adunați în casa lui.
3. Explică relația dintre credință-pocăință-botez pe baza afirmației lui Petru: „Toți prorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor.”
4. Precizează care este dovada că cei din casa lui Corneliu au crezut propovăduirea lui Petru.
5. Menționează care a fost atitudinea lui Corneliu după botez. Ce semnifică aceasta?

Fiecare grupă va prezenta în fața clasei exemplul de botez nou-testamental.

În final,
fiecare grupă
va completa
diagrama Venn
după următorul
model:



Particularități Famen ASEMĂNĂRI Particularități Corneliu



Verset
de
memorat

Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede
va fi osândit. Marcu 16:16



PORTOFOLIU

Fă un interviu pe tema: *Răspunsul omului la chemarea lui Dumnezeu.* Vei intervieva 4/5 bătrâni din biserică despre felul în care au răspuns la chemarea lui Dumnezeu. Întrebările vor viza: credința, pocăința și botezul acestor persoane. În cele din urmă, scrie impresiile tale cu privire la discuțiile purtate.



RECAPITULARE

Dumnezeu este dragoste, iar această dragoste este temeiul vieții, sensul și rostul tuturor lucrurilor. Dragostea este relația dintre Persoanele Trinității și tot ceea ce Dumnezeu a creat și a făcut, poartă amprenta dragostei desăvârșite. Față de noi, oamenii, dragostea lui Dumnezeu s-a manifestat de la creare și a culminat cu sacrificiul Fiului lui Dumnezeu: moartea pe cruce pentru mântuirea noastră, pe când eram noi încă păcătoși. Când înțelegem iubirea lui Dumnezeu nu putem decât să fim recunoscători și să împlinim poruncile Sale. Dumnezeu ne revelează voia Lui pentru noi, cuprinsă în două porunci: să-L iubim pe Dumnezeu cu toată inima, sufletul și cugetul nostru și să ne iubim aproapele.

Sfânta Treime s-a implicat activ în lume și viața omului. Deși Persoanele Sfintei Treimi au conlucrat în activitatea lor, fiecărei Persoane în parte îi revine o lucrare specială. Dumnezeu Tatăl este Creatorul tuturor lucrurilor și creatorul omului. Din toată creația, doar despre om s-a specificat că a fost creat „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu”. Ce minunat că Îl putem numi Tată! Dumnezeu Fiul a acceptat să îplinească voia Tatălui: de a veni în lumea noastră și de a ne ierta de păcate, mântuindu-ne. Pentru noi, oamenii, jertfa lui Isus a fost singura cale de izbăvire de păcat și moarte, iar Isus a fost gata să se sacrifice. Dumnezeu Duhul Sfânt continuă lucrarea Fiului, ajutându-ne să ne ducem până la capăt sfințirea noastră, fără de care nu-L putem vedea pe Dumnezeu. Este o minune ca Dumnezeu Duhul Sfânt să vină și să locuiască în inima credinciosului, numindu-l „templul Duhului Sfânt”. Doar puterea de sfințire a Duhului Sfânt ne ajută să trăim după poruncile sfinte ale lui Dumnezeu, să luptăm cu poftetele firii noastre păcătoase, să biruim ispita și să fim fără prihană. Trăind sfințenia, împlinim porunca lui Dumnezeu, Îl reprezentăm cu cinste pe Dumnezeu în jurul nostru, reflectăm roada Duhului Sfânt și ne bucurăm de nădejdea vieții veșnice.

Dumnezeu ne cheamă pe fiecare să-L iubim și să ascultăm de poruncile Lui. Pentru că El este dragoste, dorește să-l răspundem din dragoste chemării Sale și nu constrânși sau de frica pedepsei. Dumnezeu a dat omului libertatea de a alege ce să răspundă sau nu, chemării divine. Răspunsul corect este să credem în Dumnezeu, să ne pocăim și să ne botezăm. Credința în Dumnezeu este o siguranță intelectuală, dar și o încredere practică, totală, în promisiunile lui Dumnezeu. Un

exemplu de credință este să acceptăm jertfa mântuitoare a lui Isus. Pocăința începe de la o schimbare a minții noastre și se manifestă în mod ultim prin schimbarea comportamentului. Botezul nou-testamental este mărturisirea, la vârstă adultă, a credinței launtrice în Isus și a pocăinței care a avut deja loc în om.

Adresează-ți și tu întrebarea: *eu cum răspund dragostei și chemării lui Dumnezeu?*





Evaluare



I. Completează spațiile libere:

- Pe când eram noi încă _____ Hristos a murit pentru noi.
- Isus a fost numit: _____ lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.
- Biblia afirmă că trupul nostru este _____ Duhului Sfânt.
- Fără credință este cu _____ să-l fim plăcuți lui Dumnezeu.
- Pocăința este o schimbare a minții, a inimii și a _____.
- Un exemplu de botez nou-testamental din cartea Faptele Apostolilor este botezul lui _____.

II. Notează cu **Adevărat** sau **Fals** afirmațiile de mai jos:

- ___ Dumnezeu a creat lumea și apoi S-a retras, fără să se mai implice în creația Sa;
- ___ Nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu;
- ___ Omul poate fi mântuit prin diferite căi și metode. Important este să facă fapte bune;
- ___ Noi nu trebuie să fim sfinți pentru că suntem oameni. Doar Dumnezeu este sfânt;
- ___ Omul poate răspunde chemării divine prin credință, pocăință, botez;
- ___ Pocăința este o poruncă a lui Dumnezeu pentru toți cei ce cred în Isus.

III. Alege răspunsul corect

1. Vestea bună a mântuirii apare pentru prima dată în cartea:

- A. Psalmii B. Geneza C. Isaia

2. Iubirea omului față de Dumnezeu se arată prin:

- A. respectarea ritualurilor B. păzirea poruncilor Sale
C. omul nu poate să-și arate iubirea față de Dumnezeu

3. Suntem îndemnați să aducem trupul nostru ca:

- A. jertfă vie B. o plată pentru păcatul nostru C. o dovadă a neputințelor noastre

4. Pocăința:

- A. este cerută doar unor oameni B. urmează după botezul în apă
C. este lucrarea Duhului Sfânt în noi

5. Botezul nou-testamental este unirea noastră cu Hristos:

- A. în sfințenie B. în moartea și învierea Sa C. în botezul Lui

IV. Citește următorul text biblic și răspunde cerințelor:

Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții. 1 Ioan 4:9-11

- Prezintă dragostea lui Isus pentru noi;
- Explică cum putem trăi noi prin El ;
- Explică înțelesul expresiei „jertfă de ispășire pentru păcatele noastre”;
- Precizează care trebuie să fie răspunsul nostru la dragostea lui Dumnezeu.



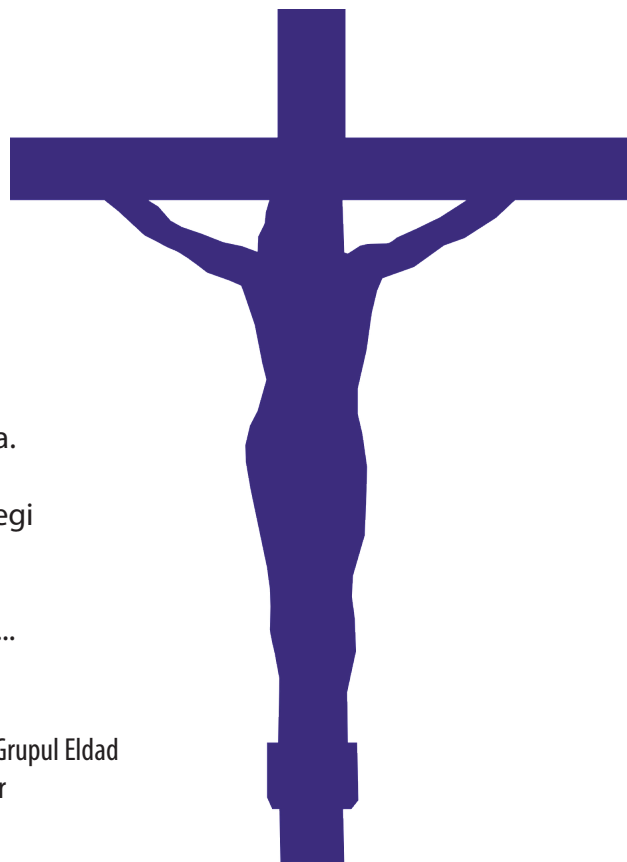
CÂNTARE

1. Tâlharul de pe cruce, de tot ce-a făcut rău
S-a pocăit în grabă, și-a fost născut din nou.
Și eu tâlhar odată, la moarte osândit,
Am fost adus la viață, de-al meu Isus iubit.

R: Fiindc-atât de mult, Tatăl ne-a iubit
Că a dat la moarte pe Singurul Său Fiu,
Ca oricine crede în El și-n jertfa Sa,
Să primească viața și mântuirea-n dar!

2. Oricine ești în viață, și oriunde te-ai afla,
Prietene degrabă, crede, nu amâna!
Fiindcă ziua de mâine, nu știi dacă-i a ta,
Acum este momentul să-ți schimbi viața ta.

3. De ești căzut în patimi, și-n grele făr'delegi
Și osândit de ele te lupți ca să trăiești,
Tu nu uita că încă mai e belșug de har,
Cum a fost sus pe cruce pentru acel tâlhar...



Melodie interpretată de Grupul Eldad
Muzica și Text: Vlad Bucur



Dumnezeu, Creatorul a pus în om conștiință, acesta fiind un atribut personal al fiecăruia dintre noi. Diavolul care vrea să strice lucrarea lui Dumnezeu, prin păcat, murdărește conștiința omului. Prin mărturisire și credința în Domnul Isus Hristos conștiința poate fi curățită, iar astfel, sufletul omului devine curat.

În fiecare clipă a vieții, noi, ca oameni suntem puși în situația de a lua decizii. Ele pot fi bune sau rele. Rezultatul lor arată lucrul acesta. În luarea deciziilor este foarte important să avem niște valori creștine, pe care le urmărim și le promovăm. După acestea să acționăm în vorbire, atitudine, alegerea prietenilor și a profesiei.

În toate acestea este important să nu privim numai la noi, ci să dăm dovadă de altruism, respectându-i pe cei din jurul nostru, și dăruindu-le din bunurile noastre, timpul nostru sau sfaturile bune.

În fiecare lucru pe care îl realizăm vom depune un efort. Dacă suntem creștini suntem conștienți că Dumnezeu este partener cu noi la fiecare acțiune. Orice strădanie a omului este mai ușoară atunci când motivația principală este aceea de a face voia lui Dumnezeu în toate, fie că este vorba despre efortul de a învăța sau a cel de a munci. Nimic nu este ușor de realizat. Putem reuși doar atunci când ne fixăm un scop în viață și stăruim în realizarea lui. Scopul cel mai înalt pe care îl poate avea un om este acela de a face voia lui Dumnezeu.

Vom dezbate în acest capitol câteva probleme ale lumii contemporane și vom afla care ar trebui să fie atitudinea creștinilor, deci și a ta, la provocările societății actuale: alcool, tutun, droguri, jocuri de noroc, mass-media, internet etc.

În colectivitatea în care trăim fiecare dintre noi, în relațiile cu ceilalți, apar adesea conflicte. Putem fi noi implicați în acestea, sau le vedem la alții din jurul nostru. Vom învăța cum să ne ferim de acestea, pe cât posibil, prevenindu-le și cum să le rezolvăm într-un mod creștin, aplicând învățăturile Scripturii.

Conștiința curată



...și cugetul lor, care este slab, este întinat. 1Corinteni 8:7b

Joacă cu colegii tăi jocul *Ridică-te/Stai jos!* Profesorul va citi, pe rând, informațiile de mai jos. La auzul fiecărei afirmații, ridicați-vă în picioare dacă sunteți de acord cu ea. Dacă nu sunteți de acord, rămâneți așezați.

- Sunt convins că toți oamenii se nasc cu o conștiință care le spune ce este bine și ce este rău.
- Pot face unele lucruri rele atâta timp cât nu le află nimeni.
- Consider că, dacă cineva face în mod constant și intenționat lucruri rele, poate să-și piardă capacitatea de a face diferență între bine și rău.
- Sunt de părere că o conștiință încărcată sau murdară îl afectează doar pe cel în cauză, nu și pe cei din jur.
- Îmi este foarte ușor să-mi cer iertare și lui Dumnezeu și oamenilor pentru un lucru rău pe care l-am făcut.
- Cu cât îmi recunosc mai mult greșelile, cu atât cei din jur vor considera că sunt slab și bleg.
- De obicei consider că oamenii cu o conștiință murdară tind să se ascundă și să se izoleze de ceilalți.
- Când mă apasă conștiința sau am ceva pe conștiință încerc să ignor sau să uit ce am făcut rău, ca să nu fiu prea supărat.
- Cred că cei care au o conștiință curată sunt mai fericiți și mai aproape de Dumnezeu.

Vocabular

CONȘTIINȚĂ = 1. Sentiment, intuiție pe care ființa umană o are despre propria existență; cunoaștere intuitivă sau reflexivă pe care o are fiecare despre propria existență și despre lucrurile din jurul său. 2. Faptul de a-și da seama; înțelegere. 3. Gândire, spirit. 4. Sentiment al responsabilității morale față de propria sa conduită.

PERVERTIRE = a corupe, a deprava, a strica.



CONȘTIINȚA, ATRIBUT AL OMULUI

Încă de la creația omului, Dumnezeu l-a înzestrat cu conștiință. Aceasta este un atribut exclusiv al omului. Nici animalele și nici plantele create nu sunt înzestrate din partea lui Dumnezeu cu conștiință. Despre fiecare element al creației Dumnezeu a zis că „era bun”, dar după crearea omului „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune”(Gen. 1:31). Aflăm aici despre superioritatea omului în creație. Omul a fost înzestrat cu sentiment, cu intuiție despre propria persoană, prin care devine conștient de propria existență, cât și de datoria față de sine, față de cei din jurul lui și față de Dumnezeu.

În societatea în care trăim învățăm să respectăm anumite legi ale conviețuirii sociale. Conștiința este aceea care îndeamnă din interiorul tău discernerea dintre bine și rău. Chiar în absența acestor legi ai capacitatea de a te relaționa cu tine însuși, cu oamenii și cu Dumnezeu. „Fiindcă ce se poate cunoaște

despre Dumnezeu le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu” (Rom. 1:19). Înțelegem de aici faptul că Dumnezeu comunică direct cu omul prin conștiința sa.

Conștiința pusă în om de Dumnezeu la creație era curată. Odată cu intrarea păcatului în lume, conștiința s-a murdărit, diavolul pervertind sentimentele și simțurile frumoase din om. Există un tribunal interior al omului, care se exprimă prin neliniște și aduce mustrarea de conștiință pentru răul săvârșit. Deseori încercăm să înăbușim acest sentiment, justificându-ne propriul comportament. Biblia are multe exemple de oameni a căror conștiință a devenit murdară. Cel care țintește pervertirea conștiinței este diavolul, care a făcut acest lucru încă de la primii oameni. În Geneza, capitolul 3, găsim istoria căderii în păcat a primei perechi de oameni așezați în grădina Edenului. Observăm aici cum conștiința a fost murdărită prin neascultare. Sentimentul de vinovăție apare imediat ce s-a înfăptuit păcatul, în urma căruia omul s-a ascuns de Dumnezeu: „Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei, și omul și nevasta lui s-au ascuns de Fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină” (Gen. 3:8-11). Justificările primilor oameni reflectă o conștiință încărcată.

Au apărut în omenire primii copii. Unul dintre ei, Cain, datorită invidiei l-a ucis pe Abel, fratele său (Gen. 4). Dumnezeu a rostit pedeapsa pentru Cain, iar acesta cu conștiința murdară a fost „fugar pe pământ”, părăsind căminul cald al familiei.

Un alt caz din Biblie, pe care îl avem în vedere: Iona, care a refuzat împlinirea poruncii Domnului și a fugit. Pe lângă mustrările de conștiință pentru el au urmat și pedepse fizice: aruncarea în mare și trei zile petrecute în pântecul peștelui.

Conștiința murdară poate duce până la pierderea oricărui sentiment față de bine

sau rău. Așa cum relatează apostolul Pavel în epistola către Efeseni: „Iată dar ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii, în deșertăciunea gândurilor lor, [...] Ei și-au pierdut orice pic de simțire, s-au datat la desfrânare și săvârșesc cu lăcomie orice fel de necurăție” (Efes. 4:17, 19).

Conștiința murdară se datorează neascultării de Dumnezeu și atrage după sine frica, incertitudinea, deteriorarea imaginii de sine, propria neiertare, autocondamnarea, fuga de cei din jur, fuga de Dumnezeu.



CURĂȚIREA CONȘTIINȚEI

Încă din zorii omenirii, când păcatul a murdărit conștiința primilor oameni, Dumnezeu a făcut un plan de reabilitare. În cartea Geneza 3:15 găsim scris despre acesta: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul”. Curățirea conștiinței se face prin jertfa mântuitoare a lui Isus Hristos.

Curățirea conștiinței are loc atunci când recunoaștem și mărturisim în fața lui Dumnezeu păcatul care a dus la murdărirea ei și ne rugăm ca Dumnezeu să ne ierte. „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire” (1 Ioan 1:9).



Răspunde la următoarele cerințe:

1. Explică ce rol are conștiința în viața omului.
2. Cum și când a fost pervertită conștiința omului?
3. Cum s-a manifestat conștiința murdară a lui Cain?
4. Enumeră 3 consecințe ale unei conștiințe murdare.
5. Prezintă soluția lui Dumnezeu pentru o conștiință curată.
6. Enumeră două beneficii ale conștiinței curate.



Știați că...?

- **Proverb indian:** O conștiință încărcată este un dușman permanent.
- **Proverb românesc:** O conștiință curată este ca perna moale.
- **Proverb filipinez:** O conștiință curată valorează mai mult decât orice sumă de bani.
- **Autor necunoscut:** Omul ar trebui să fie mai atent la ceea ce-i șoptește conștiința decât la ce îi strigă alții.
- **Benone Burtescu:** Conștiința – o vioară ce trebuie acordată după voia lui Dumnezeu.
- **Autor necunoscut:** Fii stăpân al voinței și slujitor al conștiinței!

În Vechiul Testament, Dumnezeu vorbește despre modalitatea curățirii conștiinței. „Spălați-vă deci și curățiți-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul! Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă” (Isaia 1:16, 17).

Când ai greșit semenilor tăi, pentru a avea o conștiință curată, e necesar să mărturisești și să ceri iertare atât celor cărora le-ai greșit, cât și Domnului: „Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit” (Iacov 5:16).

CONȘTIINȚA CURATĂ ȘI EFECTELE EI ASUPRA TRUPULUI ȘI SUFLETULUI

Trăirea cu o conștiință curată îți aduce fericirea. Așa cum conștiința murdară produce efecte negative și conștiința curată aduce armonie în viața ta. Ea produce sentimentul de eliberare: „veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi” (Ioan 8:32). Odată cu acesta apare pacea, bucuria, fericirea. Ca urmare a acestei eliberări, oamenii au fost vindecați în trupurile lor, întrucât stresul care determinase boala trupului a dispărut. Totodată conștiința curată oferă o corectă imagine de sine te pune într-o relație normală cu Creatorul tău, Dumnezeu și prin credința în Domnul Isus Hristos primești mântuirea sufletului.

Efectele conștiinței curate sunt evidente și pentru cei din jur. „Dar Zacheu a stat înaintea Domnului și l-a zis: „Iată, Doamne, jumătate din averea mea o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit” (Luca 19:8).

Prin urmare, conștiința trebuie să fie educată în mod adecvat și să fie informată de Duhul Sfânt. Acesta este motivul pentru care *conștiința* și *credința* nu pot fi separate. Prin pocăință și credință omul este eliberat de muștrările de conștiință, iar credința este mijlocul prin care conștiința este curățită și adusă la viață.



Să exersăm

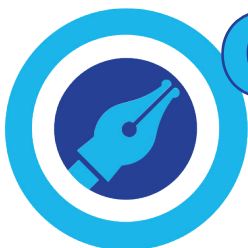
Citește cu atenție afirmațiile și marchează corespunzător **A** - Adevărat / **F** - Fals:

- ___ Conștiința este un atribut al omului, pus de Dumnezeu la creație.
- ___ Și animalele au fost create de Dumnezeu cu conștiință.
- ___ Fiindcă omul este creat de Dumnezeu conștiința lui rămâne curată toată viața.
- ___ Conștiința nu este afectată de acțiunile nepotrivite din viața omului.
- ___ Prin credință, mărturisire și rugăciune conștiința noastră poate fi curățită.
- ___ Pacea, bucuria, fericirea constituie dovada unei conștiințe curate.



ACTIVITATE ÎN ECHIPĂ

Clasa se va împărți în trei grupe și fiecare grupă va analiza termenul de „conștiință” din perspectiva ideii de Dumnezeu: sfânt și drept, Creator și Judecător Răscumpărător și Cel ce dă viață.



Consolidare

Formulați 5 fraze în care să includeți următoarele expresii:

- conștiința împăcată,
- nimic pe conștiință,
- mustrare de conștiință,
- libertate de conștiință,
- conștiință națională.



Verset de memorat

...și să păstrezi credința și un cuget curat,
pe care unii le-au pierdut și au căzut din credință...

1 Timotei 1:19



Scrie o compunere de o pagină în care să descrii personajul biblic Zacheu, după momentul întâlnirii lui cu Isus.

Libertate și responsabilitate în viață



Căci Domnul este Duhul, și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia.
2Corinteni 3:17

Gândește-te la cea mai importantă decizie pe care ai luat-o în viața ta până acum.

- Care consideri că este cea mai mare decizie în viață și de ce?
- Ce / cine te-a determinat să iei acea decizie?
- Cum s-a schimbat viața ta după acea hotărâre?



Împărtășește aceste gânduri cu colegul de bancă.

Vocabular



LIBERTATE = posibilitatea de a acționa după propria voință sau dorință;

DECIZIE = hotărâre luată în urma examinării unei probleme, a unei situații etc., soluție adoptată (dintre mai multe posibile); rezoluție;

VALOARE = proprietate a ceea ce este bun, dezirabil și important ca atare (adevărul, binele, frumosul); importanță, însemnătate, preț, merit. ♦ Scară de valori = ierarhie a valorilor.

ARGUMENTA = a susține, a întări, a dovedi, a demonstra ceva cu argumente.

Dorința fiecărui om este să se simtă liber. Avem libertatea de a decide modul în care să ne manifestăm independența, precum și limita responsabilităților proprii.

DECIZIILE ÎN VIAȚĂ

Aproape în fiecare moment al vieții te afli în situația de a lua decizii. Uneori ele sunt banale, iar alteori foarte importante. De exemplu, ești nevoit să mănânci, să bei apă, să înveți mersul pe jos sau pe bicicletă, să îți faci temele, să folosești telefonul, să îți alegi prietenii, să mergi la un liceu sau altul, să participi la activitățile din biserica locală sau să vizitezi o alta, să ai un loc de muncă, să te căsătorești și multe altele. În acest mod, mai mult sau mai puțin conștient, zilnic iei decizii, unele pe termen scurt, altele pe termen lung. Ele sunt o componentă foarte importantă a vieții tale, dar și a celor de lângă tine. Există o serie de factori pozitivi pe baza cărora poți lua decizii, iar aceștia pot genera principii de viață, precum: integritatea, curajul, iertarea, asumarea răspunderii etc.

Pot fi și factori negativi, care conduc la luarea unor decizii degradante pentru caracter, ca: aroganța, minciuna, ipocrizia, trădarea și altele.

Luarea deciziilor este cauzată atât de

factori interni cât și de factori sau de provocări exterioare. Factorii din interior pot veni din anumite nevoi. Factorii exteriori în luarea deciziilor pot fi determinați de circumstanțe, care vor influența atitudinea, modul de îmbrăcare, familia și interacțiunea cu cei din jur.

Viața fiecărui om e suma propriilor sale decizii. Omul este chemat la cele mai importante decizii ale sale în perioada tinereții sale. Deciziile ne determină viitorul. Nu avem voie să luăm decizii fără Dumnezeu.

NEVOIA DE ARGUMENTARE ȘI ASUMARE A PROPRIILOR DECIZII

Indiferent care ar fi deciziile, oamenii le argumentează găsind justificări fie față de propria persoană, fie față de cei din jur. Deciziile pot avea urmări imediate sau pe termen lung. Orice decizie include niște consecințe, cum ar fi: succes sau eșec, satisfacție sau frustrare, popularitate sau izolare.

De regulă, când iei decizii greșite ești tentat să declini responsabilitatea greșelii altor persoane. În Geneza 3 îl găsim pe Adam, care transferă motivul deciziei greșite asupra Evei, iar Eva asupra șarpelui. Dar, indiferent de justificarea care s-ar fi adus, consecințele acestei decizii greșite au fost suportate de-a lungul istoriei de întreaga omenire.

Chiar dacă acționezi după un imbold interior sau sub influența altor persoane e bine să meditezi la decizia pe care o iei, calculând atât atingerea țintei cât și consecințele ei, pe termen scurt și lung.

În luarea deciziilor se poate judeca cu inima sau cu mintea. Când judeci cu inima ești dominat de sentimente sub acțiunea emoției. Când decizi cu mintea, rațiunea intră în acțiune și gândești „la rece”, calculând cu luciditate tot

traseul împlinirii până la finalizarea acesteia.

O hotărâre bună îți aduce sentimentul de împlinire. Acest sentiment ar putea fi eronat când ai în vedere doar împlinirea de moment a unor nevoi urgente. Când decizia luată lezează personalitatea sau interesele altora, argumentarea de a te simți împlinit nu e corectă.

În luarea fiecărei decizii este importantă voința. Pentru a fi o hotărâre corectă voința trebuie să fie în concordanță cu voia lui Dumnezeu. „Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea” (Filip. 2:13).

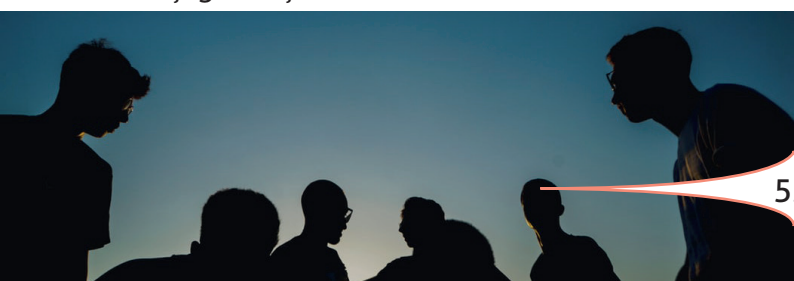
Având libertatea de a lua decizii, trebuie să știi că ai și responsabilitate pentru acestea. Când îți asumi o faptă trebuie să fi conștient că ea include și o consecință care poate fi bună sau rea, căci Dumnezeu răsplătește fiecăruia: „Eu, Domnul, cercetez inima și cerc răunchii, ca să răsplătesc fiecăruia după purtarea lui, după rodul faptelor lui” (Ieremia 17:10).

Dumnezeu ne-a înzestrat cu capacitatea de a lua hotărâri. El ne-a dat capacitatea de a decide, de a face alegeri. Când Dumnezeu ne-a dat libertatea să alegem ce vrem, nu ne-a dat apoi libertatea să ne alegem consecințele. Consecințele deciziilor noastre vin ca rezultat al alegerilor pe care le luăm.

CONTEXTE ȘI CRITERII DE ALEGERE

A VALORILOR, A PRIETENILOR, A PROFESIEI

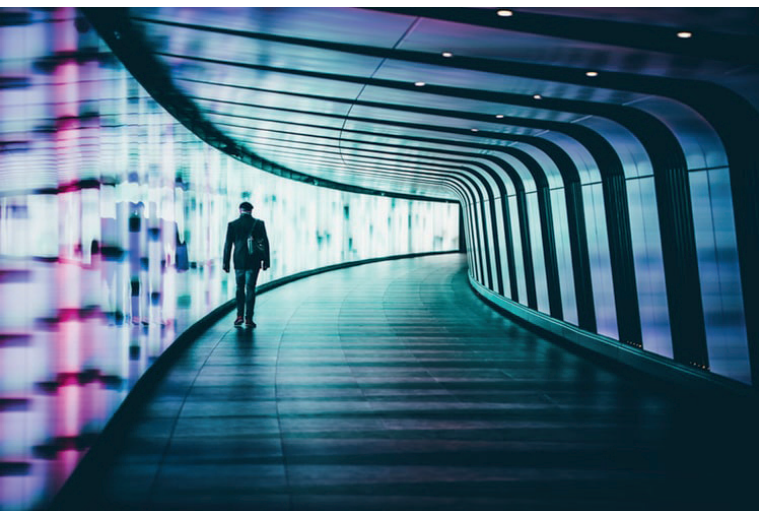
Trăind în mijlocul oamenilor, vecini sau colegi de școală și beneficiind de avantajele unei educații, îți construiești un sistem de valori. Se întâmplă să cunoști persoane care împărtășesc aceleași valori cu tine, le cauți compania, iar după un timp ei îți devin prieteni. Prietenii se leagă între două persoane sau un grup de prieteni care împărtășesc valori comune. Prietenii pot fi bune sau rele în funcție de deciziile pe care le-ai avut în vedere atunci când le-ai format și de valorile care stau la baza lor.



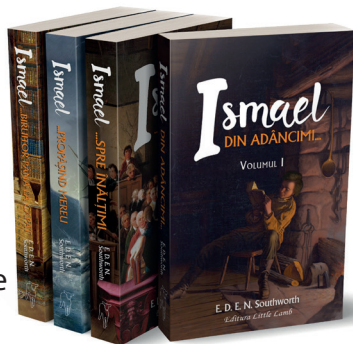


Răspunde la următoarele cerințe:

1. Enumeră 10 decizii pe care le poți lua în viață.
2. Care sunt factorii care influențează luarea unei decizii?
3. Dă un exemplu de decizie greșită luată de un personaj biblic.
4. Ce rol are voința în luarea unei decizii?
5. Ce nu avem libertatea de a alege atunci când luăm o decizie?
6. Prezintă rolul prietenilor în formarea sistemului de valori.



Recomandăm să se citească seria de volume „Ismael”.



Valorile pozitive ca cinstea, adevărul corectitudinea, punctualitatea, compasiunea, altruismul generează prietenii bune. Prietenii sunt rele când valorile promovate au fost deteriorate de egoism, minciună, invidie, nesupunere și altele ca acestea. Ca tânăr este foarte important ce fel de prieteni îți faci, că Biblia te învață: „nu vă înșelați: tovărășiile rele strică obiceiurile bune” (1Cor. 15:33) sau „nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?” (2Cor. 6:14).

În Scriptură vei găsi principii, porunci, experiențe și exemple de viață ale altora, care, ca noi, în circumstanțe asemănătoare, au luat niște hotărâri. Să învățăm de la acestea și să punem la inimă ce scrie în Biblie.

Așa cum asumarea valorilor creștine și alegerea prietenilor este importantă, la fel este și alegerea profesiei. Alegerea aceasta este o decizie pe termen lung, care poate să dureze toată viața. Pentru profesie te pregătești din primii ani de școală, acumulând cunoștințe și deprinderi din diferite domenii ale cunoașterii. De aceea este important să înveți la școală.

Un important criteriu în alegerea profesiei fiecărui om îl reprezintă abilitățile cu care este înzestrat și care îi marchează vocația (talent muzical, artistic, sportiv, înclinația spre diverse meserii). În decizia pentru o profesie sau alta, rolul părinților și al profesorilor nu este de neglijat. Aceștia descoperă vocația elevului, o cultivă și o încurajează prin educarea lui până la momentul împlinirii profesionale.

Pacea interioară, pacea din inimă va confirma că decizia e corectă. Dacă în suflet nu avem pace, trebuie să oprim în a pune în practică decizia și să reanalizăm totul.

Avem libertatea să alegem planul lui Dumnezeu, care are în vedere fericirea noastră. Dumnezeu dorește să mă călăuzească pentru a umbla în voia Lui. Pentru a putea percepe voia lui Dumnezeu este necesar să renunți la voia ta în favoarea voii lui Dumnezeu.



Să exersăm

Realizează tabelul alăturat pe caiet și completează-l prin răspunsuri la întrebarea:

Alegeri	Contexte	Criterii
Valori		
Prieteni		

Ce criterii folosești și în ce contexte pentru a-ți stabili valorile și pentru a-ți alege prietenii?



APROFUNDARE

Completează spațiile libere cu acele cuvinte care lipsesc din text:

M-am _____ lupta cea bună, mi-am isprăvit _____, am păzit _____.
 Păzește-ți _____ mai mult decât orice, căci din ea ies _____ vieții!
 Dumnezeu _____ însă, când într-un _____, când în _____.



Consolidare

Realizează o listă cu decizii pe care le-ai luat până acum.
 Clasifică, scriind aceste decizii pe două coloane în Bune și Rele



Verset
de
memorat

Fraților, voi ați fost chemați la slobozenie. Numai nu faceți din slobozenie o pricină ca să trăiți pentru firea pământească, ci slujiți-vă unii altora în dragoste. Galateni 5:13



Știați că...?

Există noțiuni de *libertate de acțiune*, *libertate de gândire*, *libertate de conștiință*, *libertate religioasă*, *libertate politică*, *libertate statală*. Să gândești și să acționezi după propria-ți voință, înseamnă să fii om liber, să fii întrucâtva fericit. Există, în acest sens, libertatea de a gândi și simți în conformitate cu propria noastră construcție și funcționalitate interioară, libertate de opinie deschisă, adică de a exprima public ceea ce simți și gândești, și libertate de acțiune – limitată în orice sistem socio-uman.

• **Libertatea de acțiune** este legiferată și acționează sau se exercită așa cum consideră cineva, atunci când are prin lege întreaga justificare.

• **Libertatea de gândire:** este inclusă și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene Articolul 10 - Libertatea de gândire, de conștiință și de religie (1) Orice persoană are dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și de religie. Acest drept implică libertatea de a-și schimba religia sau convingerea, precum și libertatea de a-și manifesta religia sau convingerea individual sau colectiv, în public sau în particular, prin intermediul cultului, învățământului, practicilor și îndeplinirii riturilor.

• **Libertate de conștiință** - Art. 29 din Constituția României – Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngădite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale. (2) Libertatea conștiinței este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc.

• **Libertatea religioasă** a fost dată creștinilor de către Împăratul Constantin cel Mare (280-337), prin faptul că a oprit prin lege persecuțiile și în acest mod a fost posibilă răspândirea creștinismului.



APLICAȚII

Pornind de la cele două citate ale lui Petre Țuțea, exprimă într-o compunere cum se poate manifesta libertatea în viața cotidiană:

„Libertatea omului este partea divină din el,
o frânghie agățată de undeva, de sus.”
„Robește-mă Doamne ca să fiu liber.”



ACTIVITATE ÎN ECHIPĂ

Discută cu colegul tău de bancă despre o decizie luată azi, argumentând-o. Ascultă-l pe colegul tău făcând același lucru.



Dor de libertate

*„Veți cunoaște adevărul,
și adevărul vă va face liberi.” Ioan 8:32*

Nechează liber veacul răzvrătit
Într-un galop nebun, mâncând pământul,
În goana lui părănd de neoprit,
Cum neoprit îi bate-n coamă vântul.

Un vis ca și istoria de vechi
L-a-naripat pe om până-n călcâie,
Cu aripile noi, perechi, perechi,
Smulgându-și de pe umeri grele frâie.

Dorind să-și scape viața de zălog,
De frâu, de jug, de lanțuri, de robie,
A tot sorbit al libertății drog
Pășind încet, încet spre... anarhie!

Iar azi, confuz, nu poate hotărî
Spre perspectiva care se deschide:
E rodul libertății „a urî”?
Sau dreptul omului de a ucide?

Continuând să soarbă cu nesaț
Din cupa care încă-l mai încântă,
Cu falsa libertate braț la braț
Omul se ia cu Dumnezeu la trântă.

Ce-i libertatea într-un veac nebun
Ce-și poartă ca o haină răzvrătirea?
Și încotro se-ndreaptă-acest taifun
Ce dezlădăcinează omenirea?

Mi-e dor de libertatea în Hristos
Născută-n adevăruri absolute,
De zborul ei curat și luminos,
Mi-e dor de libertatea ca virtute.

Și pentru oameni de pe-ntregul glob
Ce știu că-n adevăr e libertate,
Cer libertatea sfântă de-a fi rob
Și, în Hristos, cu gânduri cenzurate.

Simion Felix Marțian



Discută cu părinții tăi despre profesia lor, consemnând acest lucru pe o pagină. Ai în vedere descrierea profesiei, modul în care a fost aleasă, aspecte specifice profesiei.

Altruismul și viața creștină



Ucenicii au hotărât să trimită, fiecare după puterea lui, un ajutor fraților care locuiau în Iudeea. Fapte 11:29

Privește imaginile de mai jos.



Răspunde pe rând la următoarele întrebări:

Ce văd? Ce simt? Ce pot să fac? De ce ar trebui să fac ceva?
Ce mă împiedică să fac ceea ce trebuie?

Vocabular

ALTRUIISM = 1. Înclinare de a ajuta pe altul, de a se jertfi pentru aproapele său, pornire generoasă (În opoziție cu egoism). 2. Doctrină morală care preconizează o asemenea atitudine;

EGOISM = atitudine de exagerată preocupare pentru interesele personale și de nesocotire totală a intereselor altora sau ale colectivității.;

NARCISISM = admirație și dragoste exagerată față de propria persoană fizică, care constituie adesea o stare patologică.

Creștinismul nu este o religie a izolării, ci împărtășirea cu ceilalți a dragostei lui Dumnezeu. Trăind alături de alții poți arăta preocuparea pentru binele celor din jurul tău, înțelegând prin aceasta că îți faci datoria de copil al lui Dumnezeu.

DEFINIȚIA ALTRUIISMULUI

Altruismul este trăsătura de caracter a unui creștin, care reflectă în fiecare faptă generozitate, o atitudine morală venită din dispoziția sufletească în favoarea celorlalți. Această atitudine este profund dezinteresată, fără să includă așteptarea unor recompense sau aprecieri. Pentru un creștin adevărat altruismul trebuie să fie un principiu de viață și o preocupare practică pentru binele altora. Altruismul înseamnă a sacrifica ceva pentru altcineva: timp, energie, bunuri, bani etc. Altruismul te ajută să îți clădești relații puternice cu ceilalți.

Altruismul are rădăcini adânci în dragoste, așa cum scrie apostolul Pavel: „toată Legea se cuprinde într-o singură poruncă: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Gal. 5:14). Lipsa de altruism se suprapune cu egoismul. Egoismul are în vedere doar interese personale, nesocotind interesele altora. Așa cum altruismul îți îmbunătățește relațiile cu cei din jur făcându-ți o mulțime de prieteni pe care îi respecti și care te respectă, egoismul are efectul contrar, izolându-te.

În Vechiul Testament găsim numeroase exemple de altruism. Avraam nu s-a gândit numai la el însuși, ci, atunci când a fost vorba de nimicirea cetăților Sodoma și Gomora, unde locuia nepotul său Lot, a negociat cu Dumnezeu pentru salvarea acestora (Gen. 18:16-33). Iosif, ajuns dregător în Egipt, cu o stare materială înfloritoare și-a iertat frații care-l vânduseră rob, găsind mijloace prin care să își salveze de la foamete întreaga familie (Gen. 42-47). Moise s-a rugat lui Dumnezeu pentru salvarea neamului său, cerând ca mai bine să îl ia pe el decât să nimicească poporul (Exod 32:30-35). La fel putem aminti pe David, Estera și mulți alții.

Găsim în Dumnezeu exemplul suprem de altruism: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16). Domnul Isus, de asemenea, nu a zăbovit să-și dea viața pentru semenii Săi.

Și la primii creștini, care semănau cu Hristos prin ceea ce înfăptuiau în viața lor întâlnim numeroase gesturi de altruism. „Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia” (Fapte 2:45). Apostolul Pavel a introdus în practica Bisericii strângerea de ajutoare pe care primii creștini le dădeau cu bucurie și care erau apoi, folosite pentru răspândirea Evangheliei sau ajutorarea unor familii mai sărace, din aceeași biserică sau din alte locații (Fapte 11:27-30).

Ești pregătit să fii sensibil la nevoile altora? S-ar putea să spui unui coleg: uite îți

dau haina mea pentru că mi-a rămas mică și nu o mai port. Corect ar fi să gândești așa: *chiar dacă îmi este drag un lucru îl dau celui ce nu are, pentru că-l iubesc și simt că are nevoie.*



RESPECTUL FAȚĂ DE SEMENI

Respectul pentru alții și pentru autoritate este foarte important în dezvoltarea caracterului unei persoane. Este acea valoare pe care o recunoaștem la cineva sau la propria persoană ori o oferim cuiva. Această valoare se remarcă în relația cu alții și acest lucru vorbește despre noi înșine și despre propriile valori. Respectul se învață încă din copilărie și se cultivă toată viața. Așa ai învățat să saluți frumos: „bună ziua”, să întrebi „ce doriți?” sau „cu ce vă pot fi de folos?”, „vă pot ajuta cu ceva?” și multe alte expresii politicoase. Ai observat că un asemenea comportament atrage simpatia oamenilor. În aceste cazuri se spune că „ai cei șapte ani de acasă”.

Apoi, când citești în Biblie că trebuie să-ți respecti aproapele ca pe tine însuși și când aplici lucrul acesta comportându-te civilizată față de cei din jur, tu, de fapt, faci exerciții cu privire la modul în care ai vrea, la rândul tău să fii respectat. Există un proverb: „dacă vrei să fii respectat, respectă” sau „ce ție nu-ți place, altuia nu face!” Când citești că trebuie să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși, trebuie să înțelegi că te respecti și pe tine însuși atunci când îi respecti pe alții.



Răspunde la următoarele cerințe:

1. Definește altruismul.
2. Enumeră trei eroi ai Bibliei care au dovedit altruism.
3. Enumeră cinci categorii de persoane cărora le datorăm respectul.
4. Caută un verset ce ne îndeamnă să-i respectăm pe cei cu autoritate în stat.
5. Scrie în cel puțin trei fraze cum trebuie să ne respectăm aproapele?



Știați că...?

- **O echipă de cercetători** afiliați mai multor instituții din China a descoperit că persoanele care fac fapte altruiste tind să experimenteze durerea la un nivel redus față de cazul în care ar avea alt gen de comportament. Altruismul îi face pe oamenii să se simtă bine, datorită faptului că aceste comportamente produc în creier o eliberare de dopamină, care intensifică sentimentele bune.
- **Elevii pun mai mult preț** pe aspectele succesului personal decât pe grija față de cei din jur, a arătat un raport al Universității Harvard, publicat în 2014, care s-a bazat pe un sondaj efectuat pe 10.000 de elevi de gimnaziu și de liceu și pe sute de conversații cu părinți și profesori.

Respectul față de alții este o valoare umană, care face parte din sistemul nostru de valori. Ești cu atât mai valoros cu cât respecti mai mult. Față de conducerea bisericii și membrii acesteia, Biblia ne învață să ne comportăm cu respect.

Ești dator să respecti părinții pentru că te-au adus la viață, s-au îngrijit și se îngrijesc de tine (ocrotire, hrană, educație). Această datorie se răsfrânge asupra întregii familii, bunici, frați, rude. „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta” – este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință (Efes. 6:2)

Profesorii merită respectul tău pentru că ei s-au pregătit pentru profesia lor, te-au învățat să cunoști o parte din tainele lumii în care trăiești și au un rol important în formarea ta.

Trebuie, de asemenea, să îți respecti colegii din clasa și din școala ta. Împreună cu ei petreci o bună parte din timpul tău: înveți, te joci, împărtășești bucurii, uneori necazuri și-ți vei aminti toată viața de aceste persoane. Vei ajunge să ai un loc de muncă, unde vei fi subordonat sau vei avea șefi și colegi, care trebuie respectați. Munca pe care o faci tu precum și munca altora trebuie respectată.

În societate, trebuie să respectăm autoritățile statului, funcționarii diferitelor instituții, unde ne adresăm. „Cinstiți pe toți oamenii; iubiți pe frați; temeți-vă de Dumnezeu; dați cinste împăratului” (1 Petru 2:17).

Un loc important în societate îl ocupă bătrânii. Aceștia trebuie respectați pentru că au trecut prin multe greutăți în viață. Au muncit sau au luptat în războaie ca să ne facă viața mai ușoară. „Să te scoli înaintea perilor albi și să cinstești pe bătrân. Să te temi de Dumnezeuul tău. Eu sunt Domnul” (Lev. 19:32).

O dragoste autentică față de Dumnezeu este ceea ce ne motivează să facem ceea ce este bine, chiar și atunci când nimeni nu ne vede. Răspлата unui caracter puternic este adevăratul respect din partea altora și binecuvântarea lui Dumnezeu peste viața și eforturile noastre.



Consolidare

Te rog să reții câteva lucruri importante cu privire la respect:

- Prin respect comunicăm și fără cuvinte
- Vorbind despre respect nu înseamnă că îl și avem.
- Respectul nu se cere, el se câștigă.
- Fiecărei ființe umane îi datorăm respect fiindcă este o creație a lui Dumnezeu
- Respectând oamenii trebuie să identificăm valorile lor
- Ca tânăr ești dator să ai respect față de multe categorii de semeni.



Verset de memorat

Cine asuprește pe sărac batjocorește pe Ziditorul său,
dar cine are milă de cel lipsit cinstește pe Ziditorul său.

Proverbe 14:31



APROFUNDARE

Explică importanța altruismului într-o societate caracterizată de egoism, pornind de la citatele celebre de mai jos:

„Există o categorie specială de surzi: aceea care nu vor să audă decât ce spun ei” - Tudor Mușatescu

„Egoistul împarte cu ceilalți doar grijile și supărările” - Honoré de Balzac

„Egoist nu înseamnă să trăiești cum vrei, ci să le ceri altora să trăiască așa cum vrei tu” - Oscar Wilde

„Numai moartea egoistului este deplină, nimic din el nu rămâne altora.” - Nicolae Iorga



PORTOFOLIU

Întocmește o compunere în care să prezinți faptele de egoism ale personajului biblic, pe nume Iona.

Conlucrarea cu Dumnezeu



Ca unii care lucrăm împreună cu Dumnezeu, vă sfătuim să faceți așa ca să nu fi primit în zadar harul lui Dumnezeu. 2Corinteni 6:1

- Cum definești succesul? Care este scopul vieții tale?
- Care sunt treptele pe care trebuie să urci spre a-ți atinge scopurile?
- Ce obstacole poți întâlni în calea ta și cum poți să le depășești?
- Comentează următoarea afirmație: „Nu există lift spre succes. Poți urca doar pe scări!”



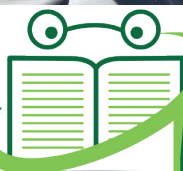
DESPRE EFORT

Efortul este strădania fiecărui om pentru a atinge un anumit scop. Înainte ca omul să facă un efort trebuie să-și stabilească scopul. Apoi, toate forțele fizice și intelectuale se concentrează pentru a învinge dificultățile care apar în atingerea țintei. Putem vorbi de câteva scopuri pe care le poți avea în viață: să obții un lucru pe care ți l-ai dorit de multă vreme, să ocupi un loc fruntaș la învățătură, să călătorești în diverse zone ale globului, să cânti într-un grup de închinare al bisericii și multe altele. Deasupra tuturor acestora se ridică un scop suprem pe care ar trebui să-l ai în vedere și anume, acela de a-L cunoaște personal pe Dumnezeu și de a-L sluji. În Biblie suntem îndemnați să depunem un efort susținut pentru a îmbina toate aspectele vieții într-un mod armonios: „De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința...” (2Petru 1:5).

DUMNEZEU – PARTENER ÎN EFORTUL OMULUI

Pentru atingerea fiecărui scop pe care ți-l propui și este în voia și planul lui Dumnezeu pentru viața ta, Îl ai partener pe Dumnezeu, așa cum găsim scris: „Căci noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu” (1Cor. 3:9).

Vocabular



EFORT = 1. încercare, osteneală, sforțare, silință, strădanie, străduință;
2. Mobilizare a forțelor fizice sau psihice ale organismului în vederea realizării unui randament superior celui obișnuit sau pentru a învinge o dificultate;

CONTEXT = ansamblu de împrejurări care însoțesc un eveniment;

CONSECVENT = (care acționează) conform cu principiile sale, credincios ideilor sale;

PERSEVERENT = care rămâne ferm într-o idee; care stăruie cu răbdare și convingere într-o acțiune.

Noi suntem „împreună-lucrători” cu Hristos. În lupta pentru transformarea, dezvoltarea și împlinirea vieții noastre, fără noi Dumnezeu nu poate face mai mult decât putem face noi fără Dumnezeu. Lucrarea lui Dumnezeu devine atotputernică doar atunci când se împletește cu efortul nostru.

În contextul în care „Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea” trebuie să „faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli” (Filipeni 2:13-14). Dumnezeu ne oferă toate resursele necesare pentru a depune efort în toate lucrurile pe care le avem în responsabilitate.

ROLUL EFORTULUI ÎN VIAȚA OMULUI / A SOCIETĂȚII

Perseverența, răbdarea, bunătatea, simțul datoriei, corectitudinea, punctualitatea, autocontrolul, susținute printr-un efort constant, constituie premisele ideale pentru dezvoltarea personală și o implicare eficientă în progresul societății.

Multora nu ne place societatea în care trăim. Într-o lume marcată de tristețe și suferință, așteptăm ca soluția să vină din altă parte, am prefera ca alții să facă ceea ce fiecare dintre noi ar putea întreprinde. Alții consideră că ar fi în zadar efortul, deoarece ajutorul lor va fi prea mic în comparație cu nevoia celuilalt. În unele cazuri, oamenii sunt motivați să se implice doar dacă acțiunea promite să aibă un impact puternic. De multe ori, drumul până la împlinirea scopului este lung și presupune efort și resurse. Însă niciunul dintre cei care au pornit pe acest drum nu a regretat faptul că s-a străduit să schimbe lumea în bine. O viață dedicată unor cauze nobile nu este un efort pierdut, ci unul câștigat.

Nu este suficient să ne limităm efortul doar la cei pe care îi cunoaștem. Pentru creștini, exemplul cel mai bun rămâne Isus Hristos, care petrecea mult timp în mijlocul oamenilor, ajutând pe oricine avea nevoie. Cea mai mare

răsplată a Sa nu era recunoștința oamenilor, ci faptul că îi putea face fericiți. Prin implicarea și exemplul Său, Isus a schimbat radical istoria acestei lumi. Tot astfel, prin efortul tău poți contribui, într-un mod nebănuit de tine în acest moment, la schimbarea vieții multor oameni și la o societate mai bună.

RELAȚIA DINTRE MOTIVAȚIE ȘI EFORT

Țintele pe care ni le fixăm în viață pot fi pe termen scurt, mediu sau lung. Poate s-a întâmplat să abandonezi un obiectiv pe care ai vrut să-l atingi. Te-ai întrebat „de ce?” Un rol important în atingerea scopului este motivația. Motivația poate veni în diverse forme, pozitive sau negative:

- **Recompensele.** Mulți oameni sunt puternic motivați de recompensă.
- **Frica de eșec.** Poate fi o motivație cu dublu sens: să dai înapoi sau să mergi înainte, cu mai multă forță.
- **Realizările anterioare.** Ele îți dau încredere că poți merge mai departe, sporindu-ți îndrăzneala și sentimentul de satisfacție.
- **Creșterea.** Dorința de cunoaștere, precum și cunoștințele noi dobândite te pot face să fii tot timpul mai bun. Cunoști proverbul românesc: „omul cât trăiește învață”. Creșterea este valabilă pentru persoanele de orice vârstă. Ea poate spori motivația până la nivelul unei pasiuni.
- **Recunoașterea socială.** Când vezi că meritele tale sunt recunoscute de societate apare un tip de motivație foarte puternică, ce îți dă sentimentul că aparții unui grup și că ai contribuit cu ceva semnificativ la îmbunătățirea modului tău de viață sau al altora.



Apostolul Pavel este un exemplu în ce privește relația dintre motivație și efort. El spune: „Eu, deci, alerg, dar nu ca și cum n-aș ști încotro alerg. Mă lupt cu pumnul, dar nu ca unul care lovește în vânt. Ci mă port aspru cu trupul meu și-l țin în stăpânire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat” (1 Cor. 9:26, 27).

CONTEXTE DE EFORT

În diferite împrejurări ale vieții tale, ai fost pus în situația să depui un efort. Aceste împrejurări sau situații le numim contexte. Trebuie să depui efort la școală, prin învățare, la biserică, prin implicare în comunitatea locală, în cadrul familiei, prin îndeplinirea sarcinilor atribuite de părinți ș.a.

Viețile noastre sunt adevărate hărți ale relațiilor interpersonale. Îndeplinim roluri multiple, care interferează în complexitatea lor: părinte/copil, șef/angajat, profesor/elev, medic/pacient etc. În spatele fiecărui rol se aglomerează nu doar experiențe trăite, ci eforturi ce trebuie depuse. În învățarea unui rol trebuie să trecem prin asumarea acestuia și depunerea efortului în îndeplinirea rolului.

De exemplu, nu peste mult timp vei susține examenul de testare națională. Așa cum celelalte contexte în care ai depus un efort le-ai trecut cu bine și în acest caz vei reuși, dacă depui un efort consistent și perseverență în pregătirea acestui examen.

Fiecare context este o nouă provocare, la un nou tip de efort, dar totodată, ocazia de a te dezvolta armonios.

EFORTUL DE A ÎNVĂȚA

Ca oricare alt domeniu și învățătura necesită un efort. Pentru a dobândi rezultate foarte bune în activitatea învățării ai nevoie de un efort susținut, bazat pe consecvență. Vei constata cu plăcere că reușind, câștigi mai

multă încredere în tine și autonomie. Efortul de a învăța se leagă și de câteva renunțări, sacrificii personale. De exemplu, când ai început să îți faci lecțiile te-a sunat un coleg să te invite la un meci de fotbal sau să ieși cu el în oraș. Înțelept este să amâni invitația și, de comun acord cu colegul tău să o planifici pentru mai târziu. Învățând, efortul pe care îl faci se transformă într-o dorință tot mai mare de cunoaștere, pe care o dobândești perseverând în acumularea de noi cunoștințe. Astfel te dezvolți intelectual și te pregătești pentru profesia ce urmează să o practici.

Identitatea unui tânăr este șlefuită și testată zilnic la școală. Varietatea de domenii și discipline, pe care școala le pune la dispoziție, te pot ajuta să îți descoperi preferințele și abilitățile, să îți îmbunătățești punctele slabe dar adesea îți și testează integritatea.

Școala este, de fapt, un proces îndelungat care are rolul de a te forma treptat și te motivează să îți formezi niște idealuri. Acestea idealuri sunt urmate ulterior de necesitatea de a munci în acea direcție și de a avea o disciplină, iar acea disciplină are puterea de a te conduce spre atingerea lor. Idealurile și activitățile tale vor începe să îți definească identitatea.



RESPECTUL PENTRU MUNCĂ

Desigur, te-ai întrebat cel puțin odată „de ce muncesc oamenii?” Un motiv pentru care muncesc oamenii ar fi necesitatea supraviețuirii, deoarece prin muncă oamenii obțin resursele pentru un trai decent. Pe lângă latura economică a muncii intervine și satisfacția personală, care are în vedere rezultatul ei. Privind contextul biblic al muncii știm că odată cu blestemarea omului în urma păcatului, omul a fost îngemănat cu munca. „Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale” (Gen. 3:17b). Orice activitate pe care omul o depune poate fi considerată ca o muncă: învățarea, cultivarea pământului, construcția unei case etc. Trebuie să privești munca atât ca o datorie cât și ca pe o onoare. Ești dator să respecti atât munca personală, cât și munca pe care o fac alții, pentru că fiecare dintre noi suntem beneficiarii muncii altora. Cartea Proverbelor vorbește frumos despre datoria muncii: „Leneșul nu-și frige vânatul, dar comoara de preț a unui om este munca” (Prov. 12:27). La fel îndeamnă și apostolul Pavel: „Cine nu vrea să lucreze nici să nu mănânce” (2Tesaloniceni 3:8 și 10b).

Munca noastră este în sine sfântă, pentru că e sfințită de Evanghelie, iar Hristos e Domn al muncii noastre.

Dacă ne uităm la câteva modele – Avraam, Iosif, Daniel, Naaman, Neemia – toți au fost implicați în munci seculare – regi, manageri de proiect etc. Dar ei își supun munca lor lui Dumnezeu, și fac o muncă extraordinară exact din această perspectivă.

Respectul pentru muncă își găsește sacralizarea în însăși opera de creație. Omul este creat după chipul lui Dumnezeu, și unul din sensurile în care suntem chemați să-l imităm pe Dumnezeu este să fim implicați în muncă. Munca nu este ceva rău, este ceva ce Dumnezeu a spus că este foarte bun. Suntem chemați să ne bucurăm de munca pe care Dumnezeu ne-a dat s-o facem.



Aplicând cele învățate în această lecție, răspunde la următoarele întrebări:

1. Ce este efortul?
2. Care este rolul efortului în dezvoltarea omului?
3. Cum influențează motivația efortul?
4. De ce este important să înveți?
5. De ce este important să respectăm munca altora?



Știați că...?

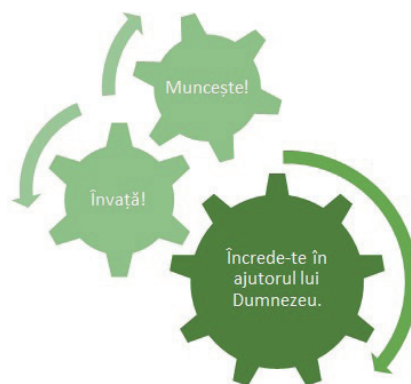
- **O statistică a Comisiei Europene** arată că 20% din populația aptă de muncă a țării noastre, oameni cu vârste între 20 și 60 de ani, lucrează în afara granițelor, într-una dintre celelalte țări membre UE.
- **Prima școală românească** este datată în anul 1495 și este strâns legată de istoria Bisericii Voievodale „Sfântul Nicolae”, din Scheii Brașovului. De fapt, primele școli românești au fost organizate în incintele bisericilor și conduse de preoți și diaconi.



Să exersăm

Notează cu adevărat (A) sau fals (F) afirmațiile de mai jos:

- ___ Nu este necesar să fac un efort, pentru că părinții mei îmi rezolvă totul;
- ___ Dumnezeu apreciază efortul meu și mă ajută;
- ___ Pentru că nu am reușit să rezolv o problemă, nu mai este nevoie să încerc a doua oară;
- ___ Învăț pentru că vreau să cunosc tot mai mult;
- ___ Munca este comoara de preț a unui om.



Căci noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.

1Corinteni 3:9



Citește pasajul din 2 Timotei 2:1-7:

Tu dar, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Isus... Suferă împreună cu mine, ca un bun ostaș al lui Hristos. Niciun ostaș nu se încurcă cu treburile vieții, dacă vrea să placă celui ce l-a scris la oaste. Și cine luptă la jocuri nu este încununat, dacă nu s-a luptat după rânduieli. Plugarul trebuie să muncească înainte ca să strângă roadele. Înțelege ce-ți spun; Domnul îți va da pricepere în toate lucrurile.

Rezolvă următoarele cerințe:

- a. Explică ce rol joacă un mentor în viața unui tânăr pentru ca acesta din urmă să-și atingă scopul, plecând de la relația dintre apostolul Pavel și „copilul” său spiritual, Timotei.
- b. Precizează legătura dintre exemplele folosite de Pavel (exemplul ostașului; exemplul celui ce luptă la jocuri și exemplul plugarului) și eforturile noastre în atingerea scopurilor.
- c. Explică încurajarea lui Pavel pentru Timotei: „Domnul îți va da pricepere în toate lucrurile”, în cadrul discuției despre conlucrarea omului cu Dumnezeu.



ACTIVITATE ÎN ECHIPĂ

Împreună cu doi colegi, realizează un poster care să ilustreze pasajul biblic de la secțiunea „Aprofundare”. Posterul trebuie să conțină:

- Un mesaj motivant pentru colegii tăi din clasă de a stăruii în eforturile lor;
- Trei desene care să ilustreze cele 3 exemple date de Pavel (ostaș, cel ce luptă la jocuri, plugar);
- Un verset din Biblie (altul decât cele de mai sus) care să reflecte conlucrarea omului cu Dumnezeu în atingerea scopului.



POEZIE

LUPTĂ-TE, DAR NICIODATĂ

Luptă-te, dar niciodată
nu-nceta zicând: „De-ajuns!”
– lângă tine totdeauna
poate fi-un dușman ascuns.

Seamănă, dar niciodată
să nu spui: „Am isprăvit!”
– uită-te ce necuprinderi
mai sunt încă de muncit.

Mângâie, dar niciodată
să nu spui: „Ajunge-acum!”
– vezi ce multe răni și lacrimi
sunt pe-al vieții aspru drum.

Suferă, dar niciodată
nu te plânge: „Nu mai pot!”
– cât ți-ar fi de-amar paharul,
fundul lui e miere tot.

Dă. Jertfește-te. Împarte-ți
inima cu tot din ea,
– că nu dai, ci strângi cât veșnic
vei fi-uimit cât vei avea.

Astfel a făcut în clipa
cât a fost pe-aici Hristos
– și-avuția Lui se-ntinde
cât de Sus și cât de Jos!

TRAIAN DORZ



Describe într-o compunere de două pagini, un eveniment din viața ta, care ți-a solicitat un efort deosebit.

Disciplina personală

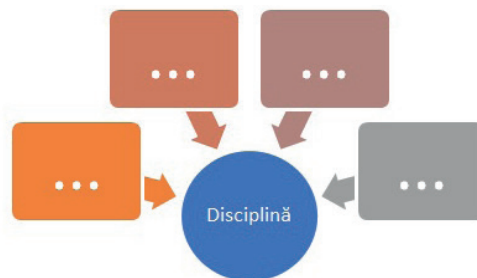


Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni. Fapte 2:42

Asociază cuvântul „disciplină” cu cel puțin 4 termeni din listă: *dificil, luptă, renunțare, stăruință, muncă, corvoadă, imposibil, obligatoriu, pedeapsă, perseverență, recompensă*



Motivează
alegerea făcută.



Vocabular

DISCIPLINĂ = 1. Totalitatea regulilor de conduită care asigură menținerea unei purtări corespunzătoare într-o colectivitate. • Supunere a membrilor unei colectivități față de dispozițiile date de conducere etc. 2. Spirit de ordine, deprindere cu o ordine strictă. 3. Ramură a unei științe; studiu; știință;

STĂRUINȚĂ = 1) Efort fizic sau intelectual în realizarea unui lucru sau în atingerea unui scop; silință; sârguință; străduință. 2) Neclintire în susținerea unei păreri sau în realizarea unui lucru; perseverență; tenacitate; insistență; asiduitate;

PRINCIPIU = 1. Element fundamental, idee, lege de bază pe care se întemeiază un sistem, o noemă de conduită. 2. Punct de vedere propriu; convingere personală.

Disciplina personală constă într-o alegere voluntară, care începe în copilărie și se perfecționează pe parcursul întregii vieți. Încă din copilărie, organismul uman deprinde disciplina unui orar fiziologic, al meselor, al curățeniei, al mișcărilor fizice, al somnului. Acest orar, să-l numim „biologic” este determinat de împlinirea corespunzătoare a unui trai pământesc, că Dumnezeu a creat omul „după chipul și asemănarea Sa”, care are nevoie și de activitate, de mișcare fizică, dar și de odihnă. Pentru însușirea acestei atitudini, omul se autodisciplinează, la început ascultând de cei care îl învață, iar mai apoi, fixându-și singur niște principii pe care le respectă. Respectarea acestor principii de viață se numește disciplină personală.

CE ESTE STĂRUINȚA?

Termenul „stăruință” este bogat în semnificații. El înseamnă sârguință, tenacitate, rezistență, devotament ferm și complet, care preferă mai degrabă să înfrunte orice încercare, orice dezaprobare.

Nu este suficient să avem un start bun în viață, ci trebuie să avem o atitudine ce arată hotărârea noastră. Când vedem un om muncind,

ne dăm seama dacă își pune mintea și inima la lucru sau dacă visează în altă parte. Ne dăm seama dacă lucrează cu plăcere. Tot așa, în viața de credință suntem chemați să desfășurăm o activitate susținută: „Să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea” (Evrei 12:1).

Ca să înveți ce înseamnă stăruința și cum să o practici este necesară o disciplinare a propriei tale persoane, adică să-ți însușești un set de reguli. Stăruința poate implica o rugăminte insistentă sau o cerere repetată cu insistență. Scopul final al ei este obținerea a ceea ce ceri. Pentru aceasta, rugăminta trebuie să fie făcută cu convingere, încât să determine pe cel căruia i te adresezi, să te asculte. Isus ne prezintă o lecție despre stăruință, sub forma unei pildă: „Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat și să nu se lase” (Luca 18:1). Aici poți afla faptul că dacă vrei să obții ceva trebuie să te rogi necurmat și să nu te lași până nu ai ajuns la scopul propus. Tot Biblia ne învață că trebuie să cerem acele lucruri care sunt în concordanță cu voia lui Dumnezeu.

ADOLESCENȚA ȘI DEVENIREA SPIRITUALĂ

Fiecare om se dezvoltă fizic, intelectual și spiritual. Această dezvoltare nu se face haotic, ci conform normelor de educație, care ne disciplinează propria persoană. Ele urmăresc atât dezvoltarea intelectuală, prin acumulare de cunoștințe, pe care le dobândim

în familie, la școală, la biserică, cât și formarea spirituală, prin cultivarea virtuților creștine.

Citim în Biblie despre Isus Hristos că pe măsură ce creștea fizic, dar și intelectual, creștea și în relația cu Dumnezeu și cu cei din jurul lui. „Și Isus creștea în înțelepciune, în statură și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor” (Luca 2:52). Dacă devenirea nu ar fi fost prezentă în fibra ființei Lui, atunci am fi avut de-a face doar cu expresia „era plăcut”. Avem însă expresia „tot mai plăcut”, care sugerează lupta Lui continuă de a deveni, de a fi „tot mai”, lucrul acesta nu se rezumă doar la oameni, ci și la Dumnezeu.

La vârsta adolescenței ești în plină formare, devii conștient de tine însuși și încerci să fii independent. Aștepti aprobarea colegilor în ceea ce faci, mai degrabă decât pe cea a adulților. Încerci să-ți stabilești un sistem propriu de valori. Desigur, din acest motiv ai posibilitatea să faci singur, multe alegeri și, parcă ești tot mai deranjat dacă părinții încearcă să-ți impună propriul lor sistem de valori. Știm că îți plac excursiile, că îți alegi propria muzică, dar este important să îți dedici un timp, cercetării Bibliei în care vei găsi adevăratele sisteme de valori. Vârsta pe care o parcurgi definește un tânăr.

Cum cunoștința merge întotdeauna înaintea dezvoltării, cu cât cunoaști mai mult despre Dumnezeu, cu atât poți să te dedici acestei deveniri cu întreaga ta ființă. Este foarte important să îți stabilești și să consolidezi convingeri proprii, care să fie corecte, pe care să le aplici toată viața. Toate aceste căutări și acțiuni concrete contribuie la formarea personalității tale și se poate numi devenire spirituală. Ea include valori spirituale care îți permit să stabilești o relație corectă cu tine, cu Dumnezeu și cu semenii.

CONTEXTE ȘI SCOPURI ALE STĂRUINȚEI

Foarte multe împrejurări ale vieții pot fi exemple de stăruință. Ești pus în situația de a memora textul unei poezii. Aceasta se face prin stăruință, care înseamnă repetare insistentă pe



porțiuni din ce în ce mai extinse ale textului și în final vei ști poezia pe de rost. Scopul acestei stăruințe este să îți însușești cunoașterea poeziei din memorie și vei primi o notă mai bună la școală. Rezultatele de excepție ale unui atlet se bazează pe repetarea continuă a exercițiilor pentru a se apropia de perfecțiune. În cazul muzicienilor care doresc să ajungă la performanță în interpretarea vocală sau instrumentală această stăruință se numește studiu. Scopul stăruinței este cunoașterea, satisfacțiile care vin sub forma succesului acțiunii respective, dar și a unor forme materiale: diplome, sume de bani. Rezultatul oricărei stăruințe aduce mulțumire, împlinire spirituală și pace. În Biblie întâlnim mai multe cazuri de stăruință. Primii creștini practicau stăruința. Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri..." (Fapte 1:14a), „ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni" (Fapte 2:42).

Pavel îl îndeamnă pe Timotei să stăruie asupra Cuvântului (2Tim. 4:2). De asemenea găsim scris despre stăruința în dragostea frățească (Evrei 13:1).

PREOCUPĂRILE PENTRU VALORILE MATERIALE ȘI SPIRITUALE

De-a lungul întregii vieți omul poate avea mai multe preocupări majore. Ele se pot împărți în două mari categorii: preocupări pentru valorile materiale și preocupări pentru valori spirituale. Ai auzit de diferența dintre *a avea* și *a fi*. Verbul *a avea* se referă la valorile materiale. Acestea pot fi îmbrăcăminte, hrană, casă, laptop, telefon mobil, bicicletă, mașină, o sumă de bani, un salariu bun etc. Unele sunt de strictă necesitate, dar atunci când se acumulează în exces ele duc la deformarea viziunii spirituale care afectează personalitatea. Biblia ne învață că trebuie să faci parte și altora din jurul tău, din bunurile tale pământești.

O categorie importantă de valori cuprinde valorile spirituale. Ele au de a face cu nevoile sufletești, de natură spirituală: pacea, adevărul, facerea de bine, credința, speranța și iubirea. Un tablou complet al acestora se găsește în Galateni 5:22, 23.

De exemplu, adevărul este o valoare spirituală. El este în esență, realitatea. Opusul adevărului este minciuna. Oamenii sunt confrunțați adesea să aleagă pentru răspunsurile lor, minciuna. Adevărul suprem este Domnul Isus Hristos și El a spus că adevărul ne eliberează și ne face să trăim ca oameni liberi: „veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi" (Ioan 8:32). Apostolul Pavel ne arată că întotdeauna trebuie să rostim adevărul și să fim de partea lui, că atunci suntem plăcuți lui Dumnezeu. „De aceea, lăsați-vă de minciună: „fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul", pentru că suntem mădulare unii altora" (Efes. 4:25).

Speranța ne ajută să trăim cu optimism și să canalizăm toată energia pentru împlinirea viselor și proiectelor noastre, trecând mai ușor peste eșecurile efemere. Pentru orice creștin speranța este o ancoră în veșnicia care ne așteaptă împreună cu Domnul Isus.



Când accepți intervenția lui Dumnezeu în viața ta, se schimbă întreaga optică referitoare la adevăratele valori. Un bun exemplu găsim la

apostolul Pavel, care recunoaște superioritatea cunoașterii lui Hristos în comparație cu orice alte valori: „Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos” (Filip. 3:8).

PERSEVERENȚA ÎN ÎNVĂȚARE

Este important să înveți, dar învățarea nu este doar pe moment, ci trebuie să perseverezi în această activitate. Ea este ca un lanț al cunoașterii în care fiecare verigă este importantă. Dacă lipsește una din ele, lanțul nu este întreg și nu mai poate fi util. Poate ai observat că în fiecare nivel al școlarității la primele cunoștințe dobândite se adaugă altele noi, pe care, dacă ți le însușești, cunoașterea ta se îmbogățește, lărgind astfel orizontul ei.

Repetiția este mama învățaturii și totodată formează obiceiuri, valori și trăsături caracteristice. Participând la anumite ore care au un domeniu specific vei dobândi abilități noi, doar pentru simplul fapt că ai fost prezent, în mod repetat, în acea clasă și ai auzit de mai multe ori aceeași informație și ea a devenit parte din tine... ea va deveni oarecum identitatea ta și „viața ta”, așa cum spune versetul din Proverbe 4:13: „Ține învățătura, n-o lăsa din mână; păstrează-o, căci ea este viața ta!”

Însușirea atitudinii de perseverență, de insistență în activitate pentru finalizarea ei cu succes înseamnă autodisciplinare. Poți ajunge să respecti principiile dobândite în școală și pe parcursul vieții cu suficientă rigurozitate ca să aduci satisfacția realizărilor tale atât ție, familiei tale sau altor oameni, dar mai ales, lui Dumnezeu, care te-a creat pentru a fi desăvârșit. Când insiști în aplicarea acestora înseamnă că știi să stăruiești pentru a-ți atinge scopul. Respectarea lor te ajută în formarea ulterioară, ca să devii un om pe placul lui Dumnezeu și al oamenilor din jurul tău.



Răspunde la următoarele cerințe:

1. Descrie rezultatele stăruinței.
2. Compară preocuparea pentru lucrurile materiale și preocuparea pentru lucrurile spirituale.
3. Asociază un stil de viață indisciplinat cu rezultatele acestuia. Analizează viața unui personaj biblic care a dat dovadă de disciplină.
4. Aplică un set de minim 5 recomandări pentru un adolescent care vrea să aibă o viață disciplinată.
5. Argumentează importanța perseverenței în învățare pentru devenirea noastră spirituală.



Știați că...?

- **Proverb românesc:** Omului cu stăruință toate îi sunt cu putință.
- **Proverb latin:** *Repetitio mater studiorum est* - Repetiția este mama învățaturii.
- **Nicolae Mares:** Lucrurile mari se fac nu prin putere, ci prin stăruință.
- **Carmel, Resurse creștine:** Învingătorii adevărați nu sunt cei care au ajuns la capătul cursei fără nicio greșală. Ci sunt aceia care, chiar dacă au căzut, se ridică și merg înainte. Perseverența aduce biruința finală! Așadar... continuă să mergi înainte, fără să te lași intimidat(ă) de piedici și curse. Nu te opri... și vei ajunge la capăt!



ACTIVITATE ÎN ECHIPĂ

Recițiți lecția. Lucrați în grupe de 3–4 elevi.

Realizați un rebus pornind de la cuvântul DISCIPLINĂ.

Găsiți cuvinte care să înceapă/să conțină/să se termine cu fiecare literă a cuvântului dat. Folosiți cuvinte din textul acestei lecții. Vă puteți ajuta și de exemplul de mai jos. Copiați rebusul pe o foaie nouă, lăsând scris doar cuvântul DISCIPLINĂ și pătrățelele corespunzătoare cuvintelor lipsă. Notați și definiții, pe scurt, pentru fiecare cuvânt de descoperit. Schimbați foile între voi și încercați să rezolvați rebusul făcut de colegii voștri.

Legendă:

1.
2.
3. Atitudine potrivită pentru disciplinare; repetare insistentă.

D										
I										
S	T	Ă	R	U	I	N	Ț	Ă		
C										
I										
P										
L										
I										
N										
Ă										



APLICAȚII

Scrive pe un post-it un mesaj pentru elevii din școala ta, prin care să îi sensibilizezi cu privire la nevoia tinerilor de a se auto-disciplina în toate domeniile, dar mai ales în domeniul spiritual.

Lipește mesajul alături de cele ale colegilor tăi pe o coală de flipchart și expune pe holul școlii.



Verset
de
memorat

alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus. Filipeni 3:14



Stăruiește

**Stăruiește, rabdă, luptă
calea-i grea, vrăjmașii-s mulți
n-asculta chemarea lenei
ești pierdut dac-o ascuți.**

**Nu-nceta, nu sta, nu pierde
timpu-i scump, să nu-ntârzii
nu cum ești acum te uită
ci cum trebuia să fii.**

**Ară, samănă, plivește -
câmpu-i mult, plugari puțini,
ca s-aduni odată veșnic
samănă cu pumnii plini!**

**Nu e zi, nu-i ceas, nu-i clipă
să nu ai din cer vreun har;
nici cuvânt, nici pas, nici lacrimi
nu-ți vor rămânea-n zadar.**

Traian Dorz, vol. Cântări nemuritoare



Alege una dintre disciplinele spirituale (rugăciune, post, citirea și studierea Bibliei, mersul la biserică, milostenia etc) și fă un proiect în care să urmărești:

- Definirea și descrierea disciplinei alese
- Prezentarea unui personaj biblic care a dat dovadă de practicarea disciplinei alese
- Rezultatele practicării acestei discipline

Probleme ale lumii contemporane și atitudinea creștinilor



...dar năvălesc în ei grijile lumii, înșelăciunea bogățiilor și poftele altor lucruri, care îneacă Cuvântul și-l fac astfel neroditor. Marcu 4:19

Notează, pe caiet, în dreptul fiecărei propoziții DA / NU / NU ȘTIU:

- ___ Biblia nu spune nimic despre consumul de alcool.
- ___ Fumatul duce la apariția a numeroase boli și probleme de sănătate.
- ___ Un creștin trebuie să aibă grijă doar de sufletul lui, nu și de trupul lui.
- ___ O persoană care se droghează nu mai poate să renunțe la droguri.
- ___ Jocurile de noroc sunt o risipă de bani.
- ___ Un creștin nu ar trebui să se uite deloc la TV.
- ___ Majoritatea tinerilor sunt dependenți de telefonul mobil și de internet.
- ___ Într-un conflict, e foarte important să aperi adevărul cu orice preț.



Știați că...?

- 20% din alcoolul consumat de un om se resoarbe în stomac, iar restul, prin intestine, trece direct în sânge.
- Alcoolul ajuns la creier într-un timp foarte scurt după înghițire are un efect sedativ și depresiv, încetinind procesele de memorie. Cantități mai mari produc halucinații sau comă alcoolică.
- Într-un an, consumul unui pachet de țigări pe zi produce în plămân un kilogram de gudron.
- O țigară poate scurta viața cu 8 minute.

PROVOCĂRI ȘI PROBLEME ALE SOCIETĂȚII ACTUALE

Societatea în care trăim se dezvoltă pe zi ce trece, aducându-ne în atenție diverse noutăți, care devin provocări și probleme cărora trebuie să le facem față. Unele ajută să ne lărgim orizontul cunoașterii. Altele pot avea efecte negative asupra întregii vieți, dacă nu avem o atitudine corectă față de acestea. În cele ce urmează vom aborda câteva dintre acestea.

ALCOOLUL

Alcoolul este una dintre provocările societății, căreia mulți tineri îi cad victime. Consumul de alcool poate începe sub forma unor pretexte din curiozitate, un „îndemn” al colegilor, care pe urmă se transformă într-o dependență. Alcoolul produce leziuni la nivelul creierului, care merg dincolo de vederea încețoșată, lapsusurile, vorbirea îngreunată și mersul „pe trei cărări”. Cât despre efectul alcoolului asupra copiilor, acesta „omoară neuroni în mod direct.

Nu există conceptul de consum de alcool sănătos. La adolescenți, apar tulburări de învățare, tulburări de comportament, scăderea potențialului. Alcoolul este o substanță extrem de toxică pentru toate organele”, a explicat un medic ce a studiat efectele alcoolului. Oamenii de știință au avertizat de asemenea că nu există nicio limită de siguranță în consumul de alcool.

Efectele alcoolului asupra corpului sunt grave, atrag atenția experții în domeniul sănătății. O persoană dependentă de alcool manifestă variații de dispoziție, cu schimbări bruște de opinie, stări permanente de nervozitate, iritabilitate, insomnii, stări ce îi afectează viața.

Organizația Mondială a Sănătății susține că din 100 de oameni care mor, 5 mor din cauza unei nenorociri aduse de alcool. Alcoolul are implicații în peste 200 de boli și condiții de dizabilitate. Iar acestea nu țin cont de vârstă. De fapt, decesele și handicapurile provocate de consumul de alcool survin la vârste relativ mici. Tot potrivit OMS, 13,5% dintre decesele persoanelor cu vârste cuprinse între 20 și 39 de ani, sunt provocate de băutura alcoolică, despre care se spune că „te face să te simți bine”.

Cel mai grav efect este însă întreruperea relației cu Dumnezeu. Biblia se pronunță categoric împotriva consumului de alcool. „Nu știți că cei nedreți nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: ...nici bețivii, ...nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu” (1Cor. 6:9).

TUTUNUL

Desigur ai auzit pe unii dintre colegii tăi sau alți tineri de vârsta ta că au încercat să fumeze. Tinerii încep să fumeze din curiozitate, din dorința de a părea mai mari, de a simți gustul fumului sau din dorința de a părea solidari cu grupul din care fac parte. În consumul de țigări, după curiozitate apare deprinderea, iar mai apoi dependența și în final, boala. Dintre efectele consumului de țigări asupra organismului, amintim creșterea tensiunii arteriale, mărirea

ritmului inimii, iritația laringelui și tusea, slăbirea imunității. Pot apărea consecințe prin bolile induse de fumat: bronșite cronice, emfizem pulmonar, boli cardiovasculare, gastrită, ulcer, cancer, dureri de cap permanente. Fumatul este periculos și pentru cei din jur, cunoscut fiind așa numitul „fumat pasiv”. Pe lângă efectele amintite, cheltuiala fumatului dezechilibrează bugetul personal. Despre ea vorbește și Biblia. „De ce cântăriți argint pentru un lucru care nu hrănește? De ce vă dați câștigul muncii pentru ceva care nu satură? Ascultați-Mă dar și veți mânca ce este bun și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase” (Isaia 55:2).

DROGURILE

Drogurile sunt substanțe, care absorbite de organismul uman, modifică funcțiile acestuia. Vârsta la care tinerii încep să consume droguri este de 13 ani, avertizează specialiștii de la Agenția Națională Antidrog. Problemele în familie, dorința de a se afirma sau presiunea prietenilor sunt motivele pe care tinerii le invocă cel mai des pentru consumul de droguri. În plus teribilismul, curiozitatea, dorința de apartenență la grup, teama de a nu fi marginalizat îi determină pe tineri să privească drogurile ca pe o opțiune tentantă.

Printre efectele drogurilor se numără: tulburările respiratorii, scăderea în greutate, oboseală extremă, schimbări ale stării de spirit, anxietate, depresie, insomnie, iritabilitate, paranoia și altele. În cazul elevilor, efectele drogurilor se observă în dificultăți de învățare.



În calitate de copil al lui Dumnezeu trebuie să păstrezi trupul curat, el fiind un Templu al lui Dumnezeu: „Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu” (1 Cor. 6:19,20).

JOCURILE DE NOROC

Jocurile de noroc pot porni din curiozitate, care apoi se transformă în plăcere, ducând în final la o neîmplinire constantă și la dependență. Amintim câteva: aparatele electronice cu câștiguri din cazinouri, jocuri pe internet, loteria, pariurile sportive, cursele de cai. Acestea pot fi privite ca o formă de divertisment și acceptate social. Riscul care apare prin practicarea lor este pierderea controlului asupra propriului comportament (anxietate, irascibilitate, deprimare), cu consecințe negative asupra bugetului, familiei (neglijarea familiei și a propriei persoane). Este o irosire inutilă de timp, atât de prețios, dăruit nouă de către Dumnezeu. Totodată, Biblia ne avertizează: „Bogăția câștigată fără trudă scade, dar ce se strânge încetul cu încetul crește” (Prov. 13:11).

MASS-MEDIA

Mass-media include televiziunea, radioul, ziarele, revistele etc. Mijloacele de comunicare în masă au un rol pozitiv în dezvoltarea societății în ce privește informarea și răspândirea cunoștințelor. Acestea sunt benefice în formarea personalității fiecărui om. Răspândirea Evangheliei se face astăzi și prin intermediul mass-mediei. Însă în mass-media apar multe știri negative sau false, filme sau istorisiri cu caracter murdar, ziare și reviste de scandal. Toate acestea reprezintă un pericol pentru tânărul creștin. Deși imaginile dispar din fața noastră după ce le-am privit, ele rămân

imprintate pe retină pentru un timp, apoi sunt stocate în creier, producând efecte asupra ta. Ele cuceresc o bună parte din capacitatea de stocare a memoriei, care ar trebui să fie ocupată doar cu lucruri pozitive și, în special, cu cele spirituale. Mass-media îți cucerește gândurile. Gândurile creștinului trebuie să fie îndreptate spre Dumnezeu. „Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ” (Col. 3:2).

Timpul furat prin petrecerea în fața unui ecran valoros pentru că timpul, de fapt, nu este al nostru, ci al lui Dumnezeu. În fața unor astfel de provocări ochii pot deveni o poartă de intrare a păcatului. Putem face față acestei presiuni din partea mass-mediei, alocând mai mult timp citirii din Cuvântul lui Dumnezeu sau comunicării cu familia și cu cei din jurul nostru. În privința selectării provocărilor, Biblia ne previne: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită” (Rom. 12:2).



INTERNETUL

Internetul este una dintre cele mai remarcabile cuceriri ale tehnicii. Este cunoscut și sub denumirea de mediu virtual. Aparent el este neutru în sine, ca orice instrument de comunicare, efectul său depinde de întrebuințarea lui. Cineva îl definea ca simbolul locului unde „fac ce vreau”. Este o lume ce nu e lângă noi, dar ne influențează în relația cu semenii și cu noi înșine. Internetul poate fi purtător de frumos, găzduind o mulțime

de site-uri folositoare, pagini ale bisericilor, anunțuri de conferințe, întâlniri creștine, pagini personale. Poți găsi pe internet predici și cântări duhovnicești. În același timp o mulțime de creatori ai urâciunii propun pe internet, ochilor și minții tot ce este mai mizerabil în realitate sau în imaginație. Folosirea excesivă și obsesivă a internetului îți poate produce modificări ale psihicului, cultivând o atmosferă depresivă, făcându-te irascibil și chiar violent. Nu mai poți întâmpina lumea reală cu luciditate și nici multele dificultăți ale vieții, deoarece lumea internetului cu care te obișnuiești este deseori doar o ficțiune. Trebuie luate în calcul și faptul că adolescenții sunt expuși și chiar împinși să pună în practică anumite provocări care le-ar putea pune viața în pericol. Retrăgându-te în această lume virtuală, pierzi respectul de sine, devii stresat și socializezi din ce în ce mai greu. În același timp, devii fricos și în incapacitate de a te confrunta cu problemele reale ale vieții. În multe cazuri stările induse tinerilor de timpul petrecut pe internet au condus la sinucidere, datorită disperării. Vocabularul internaților este într-un fel redus sau specific domeniului, adesea neaplicabil într-o conversație normală. Abundența de informație a creat incertitudini, pentru că „este atât de mult de știut” și, în imposibilitatea de a le verifica pe toate, nu mai știi ce să crezi și ce nu. De aceea este bine să selectezi cu mare atenție ce oferte primești din lumea virtuală, ce prietenii accepți pe rețelele de socializare. Se poate evita această capcană acceptând recomandările Bibliei „Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ” (Col. 3:2).

CAUZE ȘI EFECTE ALE ACESTORA

Este aproape imposibil să trăiești în societatea de astăzi și să nu fii afectat de provocările actuale, mai ales cele din social-media. Faptul că nu ai un somn liniștit, durerile de spate și de gât sau dependența sunt doar câteva dintre pericolele la care ne expunem zi de zi prin folosirea smartphone-uri sau a tehnologiei de

astăzi. Dependența de tehnologie îi provoacă unui adolescent anxietate și îl poate face agresiv, iar la școală acesta poate avea probleme de adaptare: izolare de grup, scăderea capacității de concentrare sau un comportament agresiv față de colegi.

Absența accesului la Internet, televizor și telefon mobil poate genera aceleași simptome precum cele experimentate de persoanele dependente de droguri.

Experții susțin că folosirea exagerată a computerului și internetului determină apariția creierului care devine atât de obișnuit cu stimularea online și conexiunile rapide încât



tânărul nu mai este în stare să aibă o viață normală.

IMPLICAREA CREȘTINILOR ÎN PREVENIREA, DIMINUAREA ȘI REZOLVAREA CONFLICTELOR

Conflictul este o neînțelegere, datorită unor diferențe de păreri și interese. Multe dintre problemele cu care ne confruntăm în relațiile noastre sunt cauzate de faptul că nu știm să comunicăm în mod eficient. Acestea provoacă stres și afectează atât sănătatea

noastră, cât și relațiile cu cei din jur. Însă dacă am face un sondaj și am întreba rudele, prietenii sau cunoscuții noștri dacă știu să comunice în mod eficient, cu siguranță aproape toți ar răspunde afirmativ. Dar nu întotdeauna e așa.

Rolul creștinului este foarte important în prevenirea, diminuarea și rezolvarea conflictelor. În primul rând, conflictul nu este un atribut definitoriu al vieții creștine. Mai mult, tu trebuie să fii unul care mediază conflictele, încât să ducă la aplanarea acestora și la împăcarea părților implicate în conflict. Isus ne învață despre gestionarea conflictelor personale, astfel: „Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și muștră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău. Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori. Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii și, dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș” (Matei 18:15-17).

Conflictul trebuie rezolvat cât mai repede cu putință, imediat ce situația s-a mai liniștit și se poate discuta calm.

Câteva principii sunt foarte importante în împăcare:

- ia inițiativa împăcării
- mărturisește adevărat și recunoaște vinovăția în stricarea relației
- iartă, așa cum și Hristos ne-a iertat pe noi (Efes. 4:32)
- fă un angajament sincer față de cel cu care te împaci



Verset
de
memorat

...și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie.

Tit 2:12



EXPLORARE

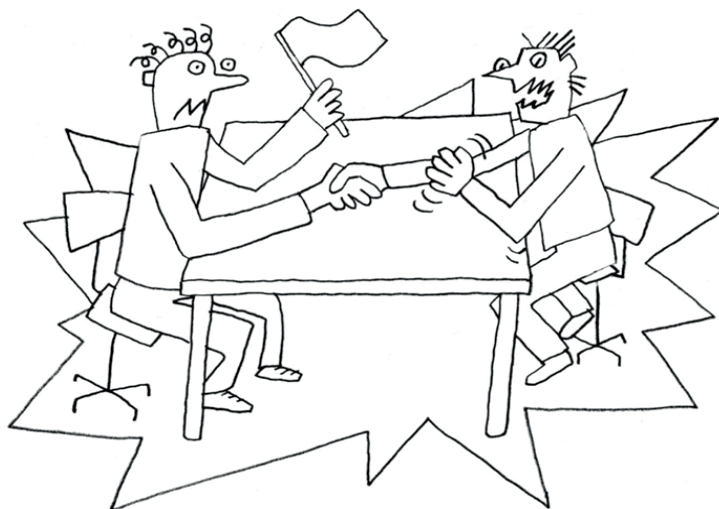
Răspunde la următoarele cerințe:

1. Argumentează biblic păcatul consumului de alcool.
2. Precizează câteva argumente pentru care creștinul nu fumează.
3. Numește 3 principii biblice care ne feresc de atacul audiovizual.
4. De ce trebuie să contribuim la diminuarea și rezolvarea conflictelor?



APLICAȚII

Comentează desenul da mai jos, aplicând cunoștințele despre conflicte pe care le-ai dobândit în lecție:

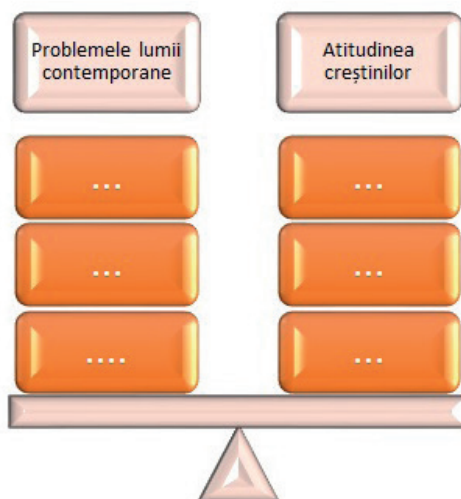





Să exersăm

Completează pe caiet schema alăturată, răspunzând la întrebările de mai jos:

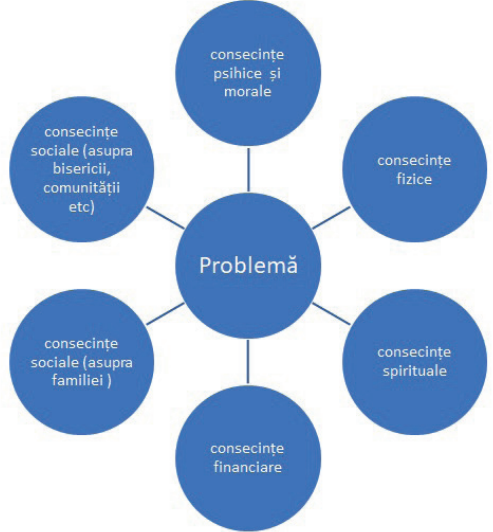
- Care sunt problemele lumii în care trăiești? Care dintre acestea ți se par cele mai grave?
- Care ar trebui să fie răspunsul/ atitudinea creștinului față de fiecare problemă menționată?





ACTIVITATE ÎN ECHIPĂ

Completați în grupuri de 4-5 elevi următoarea schiță, fiecare grupă alegând una dintre problemele lumii contemporane menționate în lecție.





Alege una din următoarele teme: alcoolul, tutunul, drogurile, jocurile de noroc. Alcătuieste o compunere de o pagină, în care să descrii cauzele, efectele și abordarea biblică a acesteia.



RECAPITULARE

Conștiința este un atribut al omului, care-l deosebește de celelalte ființe create. Prin păcat, aceasta devine murdară, fapt care îl depărtează pe om de Creatorul său. Omul poate dobândi o conștiință curată prin recunoașterea și mărturisirea păcatelor și prin apropierea zilnică de Dumnezeu. Acest proces de înnoire a omului produce efecte atât asupra trupului, cât și a sufletului, dând totodată nădejdea vieții veșnice.

În viață ești pus aproape în fiecare moment să iei decizii. Vrând, nevrând îți asumi deciziile luate, le argumentezi și suporti consecințele acestora.

Noi nu trăim singuri, ci împreună cu semenii noștri. Față de aceștia noi trebuie să dăm dovadă de respect și altruism.

Nimic nu se obține fără un efort. Acesta este prețul pe care trebuie să-l plătești pentru bunurile materiale sau spirituale de care vrei să te bucuri. Trebuie să fii conștient că Dumnezeu este partenerul tău în fiecare clipă a vieții și în fiecare efort. Desigur, motivația unui efort este importantă pentru tine. La vârsta ta efortul de a învăța trebuie să fie conștient și roadele lui le vei culege mai târziu.

Stăruința este unul din secretele devenirii tale spirituale în persoană matură. Sunt două domenii în care poți persevera. Preocupările pentru valorile materiale trebuie să fie pentru tine mai puțin importante decât cele pentru bunurile spirituale.

Știm că ești zilnic asaltat de provocări, cărora trebuie să le faci față. Trebuie să ai discernământul de a privi mai departe efectele pe care acestea le produc. Nu odată asیști la conflicte între diferite persoane sau tu, personal, poate ai avut conflicte mai mari sau mai mici cu alte persoane. Tu nu trebuie să fugi din calea lor, nici să le provoci cu dinadinsul, ci să te implici în primul rând în prevenirea lor și apoi în rezolvarea conflictelor, care să-ți aducă pace în suflet.





I. Notează următoarele afirmații, cu A - Adevărat sau F - Fals:

- ___ Dacă minți, conștiința rămâne curată.
- ___ Consider că toate deciziile pe care le-am luat până acum sunt foarte bune.
- ___ A spune „bună ziua” este o dovadă de respect față de vecini.
- ___ Pentru a învăța bine trebuie să depui un efort.
- ___ Un adolescent este suficient de matur pentru a se descurca singur.
- ___ Alcoolul este nociv.

II. Rezolvă următoarele cerințe:

1. Prezintă portretul unui om care are conștiința curată.
2. Definește altruismul.
3. Explică de ce trebuie să muncim.
4. Prezintă necesitatea rezolvării conflictelor
5. Descrie libertatea în lumina Scripturii

III. Având în vedere versetul

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3:16),

scrie o compunere de o pagină cu titlul „Dumnezeu - iubirea supremă”.

În alcătuirea acestei compuneri respectă ideile de mai jos:

- a. Iubirea lui Dumnezeu pentru oameni s-a arătat prin darul suprem, Isus Hristos.
- b. Condiția primirii acestui dar.
- c. Urmările credinței în Isus Hristos.

IV. Asociază cuvintele potrivite din cele două coloane:

Învăț	Mântuire
Droguri	Efort
Credință	Cunoaștere
Conștiință	Boală
Motivație	Om



CÂNTARE

Privesc în jur

Privesc în jur și văd atâta
Indiferență de Cuvânt,
Societatea azi respinge
/:Valorile și tot ce-i Sfânt:./

Pe câți am salvat de la iad și-am adus
O singură roadă pentru Isus?
/:Și cât am trăit Evanghelia
Cu viața mea, cu viața ta?:/

Domnul Isus este Cuvântul
Și-n jurul nostru mor mereu
Atâția fără mântuire
/:Străini și fără Dumnezeu.:/

Mai sunt și-acum atâția oameni
Ce au nevoie de ajutor.
Cu atâtea suferinți și răni
/:Ei vor balsam vindecător. :/

Să alergăm s-ajungem carul,
Să fim la famen de folos,
S-aducem tot mai multă roadă
/:Ca ucenici ai lui Hristos.:/

În acest capitol veți învăța despre cele mai importante sărbători din timpul anului. Acestea reprezintă evenimente marcante din viața Domnului Isus, cum ar fi: *Nașterea Domnului, Botezul în apă, Învierea, Înălțarea la cer și Pogorârea Duhului Sfânt*. Vom descoperi învățături biblice fascinante și vom vedea că în fiecare lecție, Personajul principal este Domnul Isus. Spre El vom privi cu admirație, dar și cu dorința vie de-a ne închina Lui, nădăjduind că va binecuvânta viețile noastre cu sfânta Sa prezență.

În cadrul sărbătorilor, vom descoperi frumusețea părtășiei frățești și vom avea prilejul să medităm la Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Să participăm la toate momentele de sărbătoare, bucurându-ne de Sărbătoritul nostru drag: **Domnul Isus Hristos**. Să urmărim o implicare personală autentică în cadrul fiecărui praznic! Să depășim rutina caracteristică fiecărui an și să profităm de sărbători, acestea fiind adevărate surse duhovnicești de pace, înțelepciune, bucurie și mângâiere.

Și să nu uităm că în aceste momente speciale, suntem chemați să ne schimbăm viețile, trăind în adevăr și curăție:

Să prăznuim dar praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimile curăției și adevărului.

1 Corinteni 5:8



Nașterea Domnului Isus



Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii. Isaia 9:6

Pornind de la următorul citat, identifică care este cea mai mare nevoie a lumii de astăzi, mai ales în această perioadă aglomerată și agitată:

„Dacă aș putea prescrie un singur remediu pentru toate bolile lumii moderne, aș prescrie liniștea. Chiar Cuvântul lui Dumnezeu dacă ar fi proclamat, nu l-ar auzi nimeni; este prea mult zgomot. De aceea, faceți liniște.” (Kierkegaard)

Precizează ce înseamnă liniștea sufletului și cum poate fi găsită.



NAȘTEREA LUI ISUS HRISTOS

Nașterea Domnului Isus, cel mai minunat eveniment din istorie, a avut loc pe vremea împăratului roman Cezar August. La porunca lui fiecare locuitor din Israel trebuia să participe la recensământ, în cetatea de origine. Datorită acestei porunci, Iosif și Maria au fost nevoiți să se deplaseze din Galileea (provincia de nord a Țării Sfinte) până în Iudeea (provincia de sud), deoarece Iosif provenea din cetatea lui David, Betleem. Tocmai pe când se aflau în Betleem, Maria l-a născut pe Domnul Isus. Biblia consemnează că nașterea a fost într-un loc sărăcăcios: „Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, l-a înfășat în scutece și l-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei” (Luca 2:7).

Copilul Hristos, în brațele unei fecioare, este o imagine puternică. Venirea lui Hristos pe Pământ, în chip de om, vorbește despre valoarea inestimabilă pe care Cerul o acordă oamenilor. De regulă, oamenii uită. De aceea este nevoie ca întruparea lui Hristos și istoria salvării omenirii să fie reamintite constant.

Hristos a acceptat un corp uman cu nevoi și dureri, iar primul Lui plâns de bebeluș s-a făcut auzit într-o lume la fel de indiferentă la dorințele



Știați că...?

• **Din culegerea ebraică Mișna** reiese că turmele de lângă Betleem nu erau unele oarecare, aici fiind crescuți mieii care urmau să fie sacrificați la Templul de la Ierusalim, aflat la doar câțiva kilometri distanță. Legătura dintre aceste turme și rolul sacrificial al Mântuitorului Isus, „Mielul lui Dumnezeu, care îndepărtează păcatul lumii” (Ioan 1:29), este evidentă.

Lui cum este aceasta pe care o înfruntăm și noi zi de zi. Dumnezeu Fiul S-a făcut sugar și Și-a pus viața în responsabilitatea unei tinere cu o reputație de-acum controversată și a bărbatului care a ignorat gura lumii și a luat-o de nevastă.

Hristos a intrat fizic într-o lume plină de suferință, ca să demonstreze într-un mod vizibil că poate să intre spiritual în viețile noastre, oricât de pline de suferință ar fi.



PĂSTORII DIN BETLEEM

Singurul evanghelist care amintește prezența păstorilor din Betleem la evenimentul nașterii lui Isus Hristos este Luca (2:8-20). Era ceva obișnuit ca păstorii să stea afară, pe câmp, în acea perioadă a anului, după cum relatează Sfânta Scriptură. Vestea nașterii Mântuitorului le-a fost adusă păstorilor de un înger și a fost însoțită de un semn întreit: un prunc, niște scutece și o iesle.

În contextul condițiilor de sărăcie a nașterii Domnului, apariția îngerilor, a adus măreție acestui eveniment. După proclamarea veștii bune, o adevărată armată de îngeri s-a unit să îl laude pe Dumnezeu: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui” (Luca 2:14).

Păstorii umili au plecat imediat spre Betleem și au găsit pe Maria și pe Iosif, alături de Pruncul culcat într-o iesle. Toți cei care au ascultat experiența lor, au rămas uimiți. Însă păstorii au înțeles că Dumnezeu le făcuse parte de un mare privilegiu: erau printre primii oameni care îl vedeau pe Mesia, Mântuitorul lumii.

ISUS ADUS ÎN TEMPLU

În a opta zi de la naștere, Pruncul Isus a fost tăiat împrejur, după porunca Vechiului Testament. Apoi, tot după Lege, Iosif și Maria L-au adus în Ierusalim pentru a-L închina Domnului. În felul acesta se împlinea porunca lui Dumnezeu ca orice întâi născut de parte bărbătească, să fie dat lui Dumnezeu. Cu această ocazie se aducea jertfă o pereche de turturele sau doi pui de porumbel. Dacă familia își permitea, trebuiau aduse un miel de un an și un pui de porumbel sau o turturea. Se pare că părinții Mântuitorului au adus jertfa prevăzută pentru familiile mai sărace. Domnul Isus a devenit sărac pentru a ne îmbogăți spiritual și veșnic pe noi oamenii.

CÂNTAREA LUI SIMEON

În Ierusalim era un om cu numele de Simeon. Despre Simeon, evanghelistul Luca notează că „era drept și evlavios. El aștepta mângâierea lui Israel și Duhul Sfânt era peste el” (Luca 2:25). Simeon aștepta venirea lui Mesia, iar Duhul Sfânt îi descoperise că nu va închide ochii înainte de a-L vedea pe Fiul lui Dumnezeu.

A ajuns la Templu călăuzit de Duhul Sfânt, tocmai când Isus era acolo. Simeon a luat în brațe Pruncul și a rostit un mesaj de proslăvire, încadrat sub forma unei cântări: „Acum, slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, căci au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o să fie, înaintea tuturor popoarelor, lumina care să lumineze neamurile și slava poporului Tău Israel.” (Luca 2:29-32). După această cântare profetică, Simeon a anunțat suferințele lui Isus, anticipând și încercările sufletești ale Mariei.

Să nu lăsăm ca familiarizarea cu sărbătoarea Nașterii Domnului să umbrească bucuria noastră. Să ne minunăm că Dumnezeu cel Atotputernic a venit la noi! Să cântăm din toată inima, la fel ca îngerii: slavă Pruncului care s-a născut în ieslea din Betleem!



Să exersăm

1. Completează spațiile libere cu cuvintele potrivite:

„Nu vă _____, căci vă aduc o veste _____, care va fi o mare bucurie pentru tot _____: astăzi, în cetatea lui _____, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul. Iată _____ după care-L veți cunoaște: veți găsi un _____ înfășat în scutece și culcat într-o iesle.” (Luca 2:10-12)

2. Alege răspunsul corect:

Domnul Isus s-a născut pe vremea împăratului roman:

- a. Irod b. Cezar August c. Nero d. Pilat

Provincia în care locuiau Iosif și Maria se numea:

- a. Iudeea b. Samaria c. Galileea d. Nazaret

Primii oameni care l-au văzut pe Domnul Isus în iesle au fost:

- a. Magii b. Păstorii de lângă Betleem
c. Simeon d. Ana

Isus a fost adus la Templu pentru binecuvântare, la vârsta de:

- a. 8 zile b. 30 de zile
c. 40 de zile d. nu se știe



Verset
de
memorat

Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.” Luca 2:7



Răspunde la următoarele întrebări:

1. De ce s-au dus Iosif și Maria până la Betleem?
2. Cum au ajuns păstorii să îl vadă pe Domnul Isus în iesle?
3. Unde l-a întâlnit Simeon pe Domnul Isus?
4. Cine era Ana, fata lui Fanuel?



APROFUNDARE

În tabelul de mai jos apar câteva dintre personajele nașterii Domnului.

Notează pentru fiecare, 4 calități care te-au impresionat.

Iosif	Maria	Simeon	Păstorii



ACTIVITATE ÎN ECHIPĂ

Organizează o repetiție de cântece despre nașterea Domnului Isus, pe care să le cânti împreună cu un grup de colegi. Alege una dintre următoarele locații: bibliotecă, spital, instituții private, alte școli, orfelinate etc.



POEZIE

Mă plec smerit

Mă plec smerit și mă închin,
Ești cel mai mare dar divin.
Isuse drag, Tu m-ai salvat
Din chin, din moarte și păcat.

Ieri, sfinți martiri și-naintași,
Azi, milioane de urmași
Își dăruiesc a lor vieți,
Slăvitei Tale frumuseți.

Azi Te declar al meu Păstor,
Ești Domn, cât și Mântuitor!
Tovarăș scump îmi ești pe drum
Și Prietenul cel sfânt și bun.

Tu ești Acel ce-n veci domnești!
Al Universului Domn ești!
O, Tată bun, slăvit Isus –
Îți cânt și-aici, și-n ceruri sus.

Simion Buzduga, vol. Efemer și etern



PORTOFOLIU

Realizează o compunere de minim o pagină cu titlul „Nașterea Domnului atunci și acum”. În redactarea compunerii, prezentați cel puțin 3 diferențe între relatările biblice referitoare la Naștere Domnului și modul în care sărbătoresc oamenii din vremea noastră.

Botezul Domnului Isus



Ioan acesta este acela care fusese vestit prin prorocul Isaia, când zice: „Iată glasul celui ce strigă în pustie: Pregătiți calea Domnului, neteziți-l cărările.” Matei 3:3



Știați că...?

- **Botezul trebuie administrat celor ce s-au pocăit și cred în Domnul Isus.** Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit (Marcu 16:16).
- **Botezul trebuie administrat celor ce și-au mărturisit păcatele.** ...mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan (Matei 3:6).
- **Botezul trebuie administrat celor ce își mărturisesc credința în Domnul Isus.** Filip a zis: „Dacă crezi din toată inima, se poate.” Famenul a răspuns: „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu”(Fapte 8:37).
- **Botezul trebuie administrat adulților.** Domnul Isus și apostolii s-au botezat la maturitate.
- **Botezul trebuie administrat prin scufundare în apă.** Termenul grecesc baptizo înseamnă „a scufunda în...”
- **Botezul trebuie făcut în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh** (Matei 28:19).

PROPOVĂDUIREA LUI IOAN BOTEZĂTORUL

În această lecție vom învăța despre un mare om al lui Dumnezeu: Ioan Botezătorul. Pentru mulți dintre noi, el ar putea părea un slujitor neobișnuit. Vestimentația lui era diferită de a oamenilor din vremea lui: purta o haină din păr de cămilă și la mijloc era încins cu un brâu de curea. Mâncarea de fiecare zi a lui Ioan erau lăcustele și mierea sălbatică. Ce părere ai despre acest meniu? Mai trebuie spus că locuința pe care o avea el era în pustiu și nu în mijlocul oamenilor. Prin urmare, avem portretul unui om care se poartă total diferit față de ceilalți oameni. Un om care a ieșit din orice tipare umane. Oare de ce a ales Ioan o astfel de viață? Pentru că era atât de devotat lucrării pe care o făcea pentru Dumnezeu, iar țelul său suprem era bunăstarea poporului în care trăia și nu bunăstarea și confortul personal.

Mesajul propovăduit de Ioan era simplu și direct: „Pocățiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape” (Matei 3:2). Trebuie spus că Dumnezeu a folosit aceste cuvinte pentru a pregăti calea Mântuitorului, care va începe cu un mesaj identic. Ceea ce impresionează la Ioan este smerenia deosebită de care dă dovadă. Când este întrebat dacă nu cumva este el Hristosul, el răspunde: „Cât despre mine, eu vă botez cu apă; dar vine Acela care este mai puternic decât mine și Căruia eu nu sunt vrednic să-l dezleg cureaua încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”(Luca 3:16). Așa cum ar trebui să facă orice slujitor adevărat, Ioan se ascunde pe sine, pentru ca Domnul Isus să se vadă cât mai bine. El spune că trebuie ca Isus să crească, iar el să se micșoreze (Ioan 3:30).

Botezurile administrate de Ioan aveau loc în râul Iordan și erau însoțite de mărturisirea păcatelor. Scriptura ne arată că lucrarea lui Ioan a avut un impact deosebit asupra oamenilor, astfel încât până și cărturarii și fariseii au venit să primească botezul. Numai că Ioan i-a muștră, spunând că trebuie mai întâi să facă „roade vrednice de pocăință” (Matei 3:8) și că nu vor scăpa de mânia lui Dumnezeu doar pentru că sunt fii ai lui Avraam.

BOTEZUL LUI ISUS HRISTOS

Probabil că cea mai mare surpriză pentru Ioan a fost atunci când Domnul Isus a venit să fie botezat în râul Iordan. Dând dovadă de smerenie, Ioan a încercat să-L oprească pe Domnul. El a considerat că este nevrednic pentru a-L boteza, așa că a făcut afirmația: „Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?” (Matei 3:14). După ce Mântuitorul a fost botezat, s-au deschis cerurile și Duhul Sfânt a fost văzut coborându-se peste El, în chip de porumbel. Tot atunci, s-a auzit glasul Domnului care a mărturisit: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea” (Matei 3:17).

Botezul Domnului a prefațat o lucrare de aproximativ trei ani, care va marca umanitatea pentru totdeauna. El își va alege 12 ucenici împreună cu care va călători din loc în loc, cu scopul de a vesti Evanghelia Împărăției. Aceștia vor continua lucrarea după ce Domnul Se va înălța la cer și vor duce mai departe inclusiv porunca referitoare la botezul în apă: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh” (Matei 28:19).



Răspunde la următoarele întrebări:

1. Unde a fost botezat Domnul Isus?
2. Cum era îmbrăcat Ioan Botezătorul?
3. Ce mânca Ioan Botezătorul?
4. De ce a dus Ioan o viață izolată?
5. Ce predică rostea Ioan Botezătorul?
6. Ce cuvinte a rostit Dumnezeu Tatăl, când a fost botezat Domnul Isus?



Să exersăm

Alege răspunsul corect:

Cuvântul „baptizo” înseamnă :

- a. stropire b. scufundare c. ungere

Pocăința și credința trebuie să aibă loc:

- a. la botez b. înainte de botez
c. după botez d. în timpul botezului

Când a venit Domnul Isus la Iordan, Ioan s-a considerat:

- a. vrednic să-L boteze pe Domnul
b. nevrednic să-L boteze pe Domnul
c. bucuros că îl poate boteza pe Isus
d. bucuros că Isus îl va boteza pe el



Realizează o compunere de cel puțin o pagină cu titlul „Semnificația Botezului în apă”. În redactarea compunerii, prezintă cel puțin trei învățături biblice referitoare la botez.

Învierea Domnului Isus



„Nu mă ține”, i-a zis Isus, „căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru” Ioan 20:17

Ai fost nevoit vreodată să te desparți de cineva drag? Cum te-ai simțit în acele momente? Folosește 3 cuvinte care descriu felul în care te-ai simțit atunci.



„Noi nu trebuie să privim crucea ca o înfrângere și învierea ca o victorie. Dimpotrivă, crucea a fost o victorie câștigată și învierea o victorie confirmată, proclamată și demonstrată.” John R.W. Stott



Știați că...?

• 1 din 4 creștini nu acceptă relatarea învierii lui Isus din morți, relevă un sondaj recent, publicat de The Telegraph. Această situație specifică britanicilor poate fi întâlnită însă și pe meleaguri mult mai apropiate.

ÎNVIEREA LUI ISUS HRISTOS

Învierea Domnului a avut loc în prima zi a săptămânii, motiv pentru care această zi este numită Ziua Domnului. Conform relatărilor biblice, evenimentul învierii a adus multă bucurie în viețile ucenicilor. Prima persoană care s-a dus la mormântul lui Isus și a aflat minunata veste a fost Maria Magdalena. Văzând că piatra fusese luată de pe mormânt, s-a gândit că trupul Domnului a fost furat de acolo. Exclamația ei denotă o îngrijorare profundă, dar și dragostea puternică pe care i-o purta Mântuitorului: „Au luat pe Domnul din mormânt și nu știu unde L-au pus” (Ioan 20:2). Petru și Ioan au alergat și ei la mormânt, pentru a verifica spusele Mariei. Ajungând acolo, au constatat că fâșiile de pânză sunt jos, iar ștergarul care fusese pus pe capul lui Isus, era făcut sul și pus în altă parte (Ioan 20:7). Neînțelegând care este explicația, cei doi ucenici s-au întors acasă resemnați. Însă Maria a continuat să rămână lângă mormânt. Astfel, a avut privilegiul de a primi bucuria învierii! Uitându-se în mormânt, Maria a văzut întâi doi îngeri, apoi pe Însuși Domnul Isus.

Maria L-a recunoscut pe Domnul de îndată ce El i-a rostit numele. „Nu mă ține”, i-a zis Isus, „căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru” (Ioan 20:17). Vestea pe care a dat-o Maria ucenicilor, avea să le schimbe viețile pentru totdeauna. De fapt, întreaga istorie va fi schimbată de acest eveniment: Hristos, Învățătorul nostru iubit, a înviat din morți!

ISUS SE ARATĂ LUI TOMA

Frumusețea relației cu Domnul stă în faptul că El se arată oamenilor care Îl iubesc! După ce ucenicii au primit vestea învierii din morți, aveau să se convingă singuri că El trăiește cu adevărat. În aceeași zi, pe când ucenicii erau împreună, Domnul Isus a venit în mijlocul lor, spunându-le „Pace vouă!” Era tocmai mesajul de care ei aveau atât de multă nevoie. Dar mai mult decât de aceste cuvinte, ei aveau nevoie de Persoana Domnului. Au putut vedea mâinile cu semnele cuielor și coasta care fusese străpunsă de suliță. Era Domnul cu adevărat, și toți s-au putut convinge și s-au minunat de Prezența Lui. Toți... cu o singură excepție: Toma. El nu era împreună cu ucenicii în acea seară, așa că a ratat ocazia. Când a auzit de la ceilalți ucenici ce experiență au avut, a afirmat: „Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede” (Ioan 20:25).

Ce minunat că Domnul Isus oferă și a doua șansă! După 8 zile, în aceeași locație, S-a arătat iarăși Domnul. Toma a avut ocazia să-l privească mâinile și să-l atingă coasta. Cuvintele lui sunt cele ale omului care se convinge personal și se bucură de întâlnirea cu Domnul: „Domnul meu și Dumnezeu meu!” (Ioan 20:28). Această întâmplare s-a încheiat cu cuvintele Mântuitorului, care l-a motivat pe Toma să fie credincios, întrucât unii au crezut în înviere fără să aibă parte de o astfel de experiență: „Tomo”, i-a zis Isus, „pentru că M-ai văzut, ai crezut. Ferice de cei ce n-au văzut, și au crezut” (Ioan 20:29).

BENEFICIILE ÎNVIERII

Învierea este cel mai important eveniment din istorie, care aduce mari binecuvântări asupra credincioșilor. Învierea a avut beneficii imediate asupra ucenicilor, dar are și beneficii universale, asupra tuturor oamenilor care cred în Domnul Isus. În viața ucenicilor,

învierea a avut puterea de a schimba întristarea în bucurie, frica în curaj și îndoiala în certitudine. În sens universal, învierea are rezultate care vizează însăși mântuirea oamenilor. Ea ocupă locul central în salvarea sufletelor oamenilor de la pierzare. Învierea este dovada supremă a faptului că Domnul Isus a fost cu adevărat Fiul lui Dumnezeu. În Epistola către Romani, Pavel afirmă că Domnul a „dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea morților” (1:4).



După înviere, Domnul Isus devine Marele Preot care mijlocește pentru noi înaintea Tatălui. Tot apostolul Pavel ne arată în Romani că „Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!” (Romani 8:34). Această lucrare ne dovedește o dată în plus dragostea pe care o poartă Mântuitorul oamenilor. El nu doar S-a jertfit pentru noi, dar continuă să lucreze spre folosul nostru, în ceruri. De asemenea, învierea face posibilă lucrarea nașterii din nou. Biblia spune că noi suntem născuți din nou, prin învierea lui Hristos din morți (1 Petru 1:3), ceea ce înseamnă că învierea contribuie la restaurarea noastră sufletească.

Prin acest eveniment istoric central, suntem motivați să medităm asupra promisiunii că trupurile noastre vor învia atunci când Dumnezeu va hotărî. Dacă Domnul a înviat din morți și oamenii vor învia: „iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este o înviere a morților?” (1 Corinteni 15:12).



EXPLORARE

Răspunde la următoarele întrebări:

1. De ce este Învierea o sărbătoare importantă pentru noi?
2. Cum s-au comportat ucenicii înainte de înviere și după?
3. Unde erau ucenicii în seara zilei în care a înviat Domnul Isus?
4. Când s-a dus Maria Magdalena la mormânt?
5. De ce s-a dus Maria Magdalena la mormânt?
6. De ce crezi că Domnul i s-a arătat lui Toma după 8 zile?



Să exersăm

Notează cu A (adevărat) sau F (fals):

- Primii care au aflat că Domnul a înviat au fost Petru și Ioan.
- Învierea Domnului Isus a avut loc în prima zi a săptămânii.
- Maria Magdalena a rămas la mormânt pentru că nu putea să se despartă de Domnul.
- Arătarea Domnului lui Toma ne învață că putem lipsi de la întâlnirile cu frații deoarece vom avea și alte ocazii.
- După înviere, Domnul Isus nu a mai fost văzut de către ucenici.
- Ziua Domnului este o expresie care face referire la ziua în care a fost crucificat Domnul.



Verset
de
memorat

Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit. Romani 10:9



Consolidare

Analizează tabelul, având în vedere fiecare beneficiu al învierii Domnului și să exprimi dacă este indispensabil oamenilor sau nu:

<h2>Beneficiile Învierii Domnului Isus</h2>	Dovedește că Isus este Fiul lui Dumnezeu
	Face din Domnul Marele Preot care mijlocește pentru noi
	Face posibilă nașterea din nou a oamenilor
	Face posibilă lucrarea Botezului cu Duhul Sfânt
	Este garanția învierii din morți a credincioșilor



ACTIVITATE ÎN ECHIPĂ

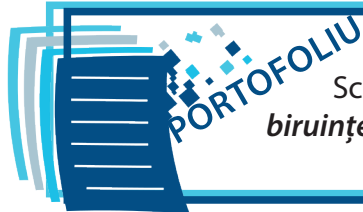
Se împarte clasa în 3 grupe de elevi.

Fiecare grupă va primi una dintre expresiile de mai jos, pe care va trebui să o analizeze, pentru a vedea dacă are suport biblic:

Învierea a schimbat întristarea în bucurie

Învierea a schimbat frica în curaj

Învierea a schimbat îndoiala în certitudine



Scrie o compunere de o pagină cu titlul *Învierea este o sărbătoare a biruinței*. Prezintă cel puțin 3 argumente în favoarea titlului dat.

Înălțarea Domnului Isus

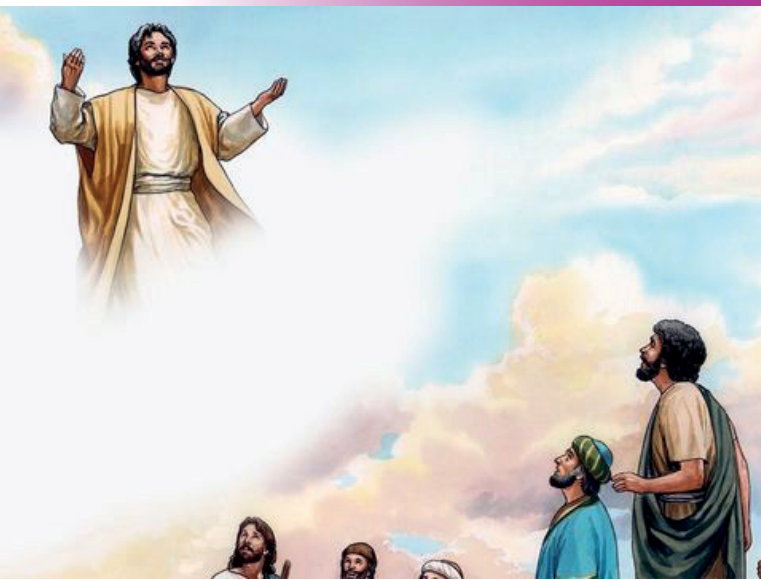


„Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.”
Marcu 16:19

Asociază expresia „Înălțarea lui Isus” de câte o singură expresie din următoarele perechi:

- Tristețea ucenicilor - Bucuria ucenicilor
- Sfârșitul lucrării lui Isus – Începutul lucrării lui Isus
- Despărțirea ucenicilor de Isus – Siguranța că Isus este pururea cu ucenicii

Motivează alegerea făcută.



Domnul Isus a venit pe pământ cu o misiune și un scop specific: acela de a mântui omul. Lucrearea Lui pe pământ a fost împlinită în ascultare de Tatăl Său, iar la sfârșitul acestei lucrări, Isus se reîntoarce la Tatăl, promițându-le ucenicilor trimiterea Duhului Sfânt și revenirea Lui pe pământ.

ÎNĂLȚAREA LUI ISUS

Timp de 40 de zile de la învierea Sa, Isus se arată ucenicilor, în diferite situații. La sfârșitul acestor 40 de zile, Biblia Îl prezintă pe Isus împreună cu ucenicii, înspre Betania. Isus le poruncește să meargă în toată lumea ca să ducă mesajul pocăinței și al mântuirii prin Isus cel înviat și viu. În timp ce Isus vorbea cu ucenicii, Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat (Luca 24:50). Apoi, S-a înălțat la cer în văzul ucenicilor până ce un nor l-a ascuns de ochii lor. Doi ucenici au apărut înaintea ucenicilor asigurându-i că Isus va reveni în același fel cum a fost văzut înălțându-se la cer (Faptele Apostolilor 1:11).

Deși s-au despărțit de Învățătorul lor, ucenicii erau plini de bucurie și curaj de a propovădui oamenilor vestea bună a mântuirii prin Isus cel înviat.

Acum, Domnul Isus este în ceruri. Scriptura ni-L prezintă deseori ca șezând la



Știați că...?

- **Înălțarea Domnului** a fost prevăzută în Vechiul Testament (Ps. 68:18; Ps. 110:1).
- **Revenirea Sa** pe norii cerului presupunea înălțarea Lui prealabilă (Mt. 24:30; Mt. 26:64).

dreapta lui Dumnezeu, cu autoritate și slavă (Psalmul 110:1; Efeseni 1:20; Evrei 8:1). Hristos este Capul Bisericii (Coloseni 1:18), dătătorul darurilor spirituale (Efeseni 4:7-8), Marele Preot (Evrei 4: 14-16).

PROMISIUNEA DUHULUI SFÂNT

Înainte de înălțarea Sa la cer, Isus face două promisiuni minunate. Una din acestea este faptul că ucenicii nu vor rămâne orfani și singuri pe pământ. Chiar dacă Isus urma să meargă la cer, le va trimite un Mângâitor, Paraclet, care să rămână cu ei (Ioan 14:16-18). Ucenicilor li s-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo „făgăduința Tatălui” și anume botezul cu Duhul Sfânt (Fapte 1:4,5). Isus le explică că nu trebuie să fie interesați de „vremuri sau soroace”, ci trebuie să ducă mesajul Evangheliei până la marginea pământului, sub puterea și călăuzirea Duhului Sfânt (Fapte 1:8).

Această promisiune s-a împlinit la numai 10 zile, în timpul sărbătorii evreiești, Cincizecimea, când Duhul Sfânt S-a pogorât peste ucenici (Fapte 2:1-4).

PROMISIUNEA REVENIRII

Isus ne-a promis că merge să ne pregătească un loc, dar va reveni să ne ducă cu El: „Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi” (Ioan 14:3).

Și îngerii care au apărut înaintea ucenicilor după Înălțarea lui Isus la cer au întărit această promisiune: „Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer” (Fapte 11:1).

Isus va reveni așa cum s-a înălțat la cer: în mod fizic, vizibil în nori (Fapte 1:11; Daniel 7:13-14; Matei 24:30; Apocalipsa 1:7).

Chiar cu câteva ore înainte de înălțare, Isus a fost întrebat de ucenicii Săi, dacă a venit, în sfârșit, momentul încoronării Sale ca Mesia, regele de drept al lui Israel. Isus le-a răspuns că stabilirea aceluia timp este treaba lui Dumnezeu, nu ține de performanțe omenești în cercetare. Atunci Isus le-a repetat care era treaba lor: să predice în toată lumea această Evanghelie a Împărăției, începând cu Ierusalimul, apoi în cercuri concentrice tot mai îndepărtate: Iudeea, Samaria și toate marginile pământului.

Sărbătoarea Înălțării ne amintește că reîntoarcerea glorioasă și triumfătoare a lui Isus este aproape. Ea ne amintește că Împărăția lui Dumnezeu este în inima noastră și Duhul Sfânt este în noi împuternicindu-ne să răspândim vestea bună a Evangheliei în lume. Învierea și înălțarea lui Isus la cer este sursa nădejzii noastre (1 Petru 1:3). Știm că cei care sunt ai Lui prin credință, vor fi într-o zi cu El în cer.

Sărbătoarea Înălțării lui Isus nu este doar o altă zi în care ne putem odihni sau o altă zi însemnată din calendar. Este momentul să ne amintim că Isus și-a încheiat lucrarea pământească, desăvârșind lucrarea de mântuire pentru noi, oamenii. Este momentul în care putem să-l fim recunoscători pentru ceea ce a făcut și ceea ce a promis că va face pentru noi.





Să exersăm

Citește cele trei pasaje scripturale despre Înălțarea Domnului Isus.

Marcu 16	Luca 24	Faptele Apostolilor 1
<p>19 Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.</p> <p>20 Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele care-l însoțeau. Amin.</p>	<p>50 El i-a dus l-a dus până spre Betania. Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat.</p> <p>51 Pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și a fost înălțat la cer.</p> <p>52 După ce l s-au închinat, ei s-au întors în Ierusalim cu o mare bucurie.</p> <p>53 Și tot timpul stăteau în Templu și laudau și binecuvântau pe Dumnezeu. Amin.</p>	<p>8 Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”</p> <p>9 După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor.</p> <p>10 Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb</p> <p>11 și au zis: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.”</p>

1. Numește un aspect despre Înviere consemnat de toate pasajele.
2. Numește 3 aspecte despre Înviere specifice fiecărui pasaj.
3. Relatează momentul înălțării lui Isus.
4. Explică promisiunea revenirii lui Isus.
5. Explică promisiunea trimiterii Duhului Sfânt.
6. Caracterizează-i pe ucenici după momentul Înălțării.
7. Prezentați rolul lui Isus cel înviat, în slavă, la dreapta Tatălui.



Verset de memorat

Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.

Faptele Apostolilor 1:11



„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi” (Ioan 14:1-3).

Plecând de la versetele de mai sus, scrie o compunere de jumătate de pagină în care să răspunzi următoarelor cerințe:

- Care ar trebui să fie atitudinea noastră în timpul așteptării revenirii lui Isus?
- Ce ne promite Isus că va face când va merge în cer?
- Care ar trebui să fie răspunsul nostru față de Dumnezeu, știind că Isus dorește să fim pururea cu El?
- Cum ar trebui noi să ne pregătim pentru revenirea lui Isus?



Ilustrează printr-un desen, înălțarea Domnului Isus

Pogorârea Duhului Sfânt



„Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite.” Ioan 16:7



Pogorârea Duhului Sfânt este una dintre promisiunile făcute de către Domnul Isus Bisericii Sale. Botezul cu Duhul poate fi experimentat și astăzi la fel ca în veacul apostolic. Nu avem nici un motiv biblic care să indice că promisiunea botezului cu Duhul se referă doar la generația apostolică. Această experiență cu Dumnezeu este disponibilă tuturor celor care prin pocăință și credință au fost aduși la viață împreună cu Hristos.



Știați că...?

Botezul cu Duhul Sfânt nu este o condiție pentru primirea mântuirii sau o condiție pentru răpirea credincioșilor la Domnul, ci este o experiență rezervată de Dumnezeu pentru cei născuți din nou cu un încercat scop:

- 1) Scopul de a fi împuterniciți cu putere de la Dumnezeu pentru a fi martori ai lui Isus prin viață și propovăduire.
- 2) Scopul de a fi echipați cu daruri duhovnicești supranaturale.
- 3) Sfințirea vieții printr-o accentuare a reverenței față de Dumnezeu, prin învingerea întăriturilor firii pământești și prin accentuarea dragostei active față de Dumnezeu, față de biserică și față de cei nemântuiți. Botezul cu Duhul are ca scop echiparea noastră cu putere pentru a putea să ne ducem mântuirea până la capăt.
- 4) Scopul de a confirma identitatea de copii ai lui Dumnezeu.
- 5) Scopul de a instrumenta comunicarea perfectă cu Domnul.

POGORÂREA DUHULUI SFÂNT

În ziua Cincizecimii cei 120 de ucenici, între care erau și apostolii, au fost botezați cu Duhul Sfânt. Înainte de Cincizecime apostolii formau deja o comunitate de credincioși. Răspunsul lor la chemarea lui Hristos îi separa de ceilalți oameni (Luca 9:1-6), numele lor era scris în ceruri (Luca 10:20), ei au fost curățiți prin cuvântul lui Hristos (Ioan 15:3), erau uniți cu Hristos precum vița cu mlădițele (Ioan 15:5), ei nu mai aparțineau lumii necredincioase (Ioan 14:17) și experimentaseră nașterea din nou (Ioan 20:20). Deci apostolii în ziua Rusaliilor erau deja convertiți. Convertirea lor avusese loc mult înainte de Rusalii, în ziua Rusaliilor ei urmând să primească botezul cu Duhul Sfânt.

Botezul cu Duhul Sfânt este promisiunea și darul lui Dumnezeu pentru cei care, prin pocăință, au părăsit lumea și, prin credința în Isus Hristos, au fost născuți din nou și aduși în poporul lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul marchează echiparea cu putere spirituală în vederea îndeplinirii mandatului mării trimiteri (Fapte 1:8).

În primul capitol al cărții Faptele Apostolilor, Însuși Domnul Isus declară că botezul cu Duhul Sfânt este o îmbrăcare cu putere pentru slujire. În al doilea capitol al cărții, descoperim că la Rusalii coborârea Duhului Sfânt a fost însoțită de un fenomen supranatural impresionant - sunetul unui vânt puternic, apariția unor limbi de foc, vorbirea în limbi.

CUVÂNTAREA LUI PETRU

O confirmare a umplerii cu Duhul Sfânt la Rusalii este cuvântarea lui Petru. Uimiți de faptul că ucenicii vorbeau în limbi pe care niciodată nu le învățaseră, oamenii au întrebat: „Toți aceștia care vorbesc nu sunt galileeni? Cum dar îi auzim vorbind fiecareia din noi în limba noastră, în care ne-am născut?... Ce vrea să zică aceasta?” (Fapte 2: 7-12). Atunci apostolul Petru a răspuns: „...aceasta este ceea ce a fost spus prin proorocul Ioel: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură...” (Fapte 2:16-17).

Este important să înțelegem răspunsul lui Petru în lumina întrebării oamenilor. Întrebarea era cu privire la vorbirea în limbi, deci Petru s-a referit la vorbirea în limbi atunci când a răspuns mulțimii citând din proorocul Ioel. Vorbirea în limbi despre care întreba mulțimea era semnul că promisiunea lui Dumnezeu se împlinise. Duhul Sfânt era turnat acum peste toți oamenii.

Petru afirmă clar că botezul cu Duhul Sfânt este precedat și condiționat de pocăință și de botezul în apă. Sigur că pot fi întâlnite excepții în cea ce privește primirea botezului cu Duhul înaintea botezului în apă (cazul celor din casa lui Corneliu), dar ordinea general este cea stabilită de Petru. În mod sigur nimeni nu poate primi botezul cu Duhul Sfânt înainte de a se pocăi.

Cel mai eficient mod de-a reflecta la evenimentul pogorării Duhului Sfânt este să experimentezi personal ce înseamnă botezul cu Duhul Sfânt, așa încât Duhul să-ți umple viața și să-ți dea puterea de a-L sluji pe Dumnezeu.



Răspunde la următoarele cerințe:

1. Promisiunea pogorării Duhului Sfânt a fost doar pentru perioada apostolică? Argumentează răspunsul.
2. Cine poate avea parte de experiența botezului cu Duhul Sfânt?
3. Precizează scopul principal al botezului cu Duhul Sfânt.
4. Enumeră fenomenele supranaturale din Ziua Cincizecimii.
5. La ce semn al botezului cu Duhul Sfânt s-a referit apostolul Petru?



Pornind de la experiențele revărsării Duhului Sfânt din cartea Faptele Apostolilor, scrie o compune de o pagină în care să răspunzi la întrebările:

- Este posibil să fi botezat cu Duhul Sfânt și fără să fi vorbit în altă limbă?
- De ce este prezentă vorbire în altă limbă la Botezul cu Duhul Sfânt?



Să exersăm

Caută în următoarele versete biblice denumirile sub care apare Duhul Sfânt: Gen. 1:2, Jud. 3:10, 1Petru 1:11, Iov 33:4, Ioan 14:16, 1Ioan 2:1, Rom. 1:4, Evrei 9:14, Rom 8:2, Ioan 14:17.



RECAPITULARE FINALĂ

Pe parcursul orelor de religie din clasa a VIII-a am învățat că Dumnezeu se face descoperit omului în caracterul personal și înțrerit, cunoscut sub denumirea „Sfânta Treime”, revelându-se în acest fel atât în Vechiul Testament, cât și în Noul Testament. Dumnezeu se descoperă în Vechiul Testament în calitate de Creator, Judecător și Răscumpărător pentru poporul Israel. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt implicați în actul Creației și pe tot parcursul istoriei biblice, reflectându-se Sfânta Treime în diverse intervenții divine din viața oamenilor, precum prototipul jertfei lui Isaac. În Noul Testament, Sfânta Treime este reflectată în viața Bisericii, prin metaforele folosite pentru descrierea comunității de credincioși, și în atingerea scopului Bisericii: închinare, evanghelizare și creștere spirituală. Totodată, Sfânta Treime are implicații directe în viața Bisericii prin slujbele din Biserică și prin actele de cult: botezul în apă și Cina Domnului.

Iubirea lui Dumnezeu reprezintă temeiul vieții, aceasta fiind arătată de Tatăl prin răscumpărarea Singurului Său Fiu, Isus Hristos. Dacă Dumnezeu Tatăl ne-a dat chipul Său, prin actul Creației, dar omul l-a pervertit prin păcat, a venit Domnul Isus Hristos, pentru a ne răscumpăra de păcat și pentru a deschide calea spre a recâștiga Chipul Dumnezeirii în noi, prin lucrarea Duhului Sfânt. De aceea, Duhul Sfânt ne cheamă la o viață de sfințire și chiar ne ajută în calea spre sfințire, astfel fiind posibilă roada sfințirii în viața credinciosului. La această dragoste nemărginită, Dumnezeu așteaptă răspunsul pozitiv al omului care se identifică prin credință, pocăință și botez în apă. Astfel, omul intră în legământ cu Dumnezeu pentru a avea o viață de sfințenie.

Conștiința este un atribut al omului, oferit de Dumnezeu prin Creație, însă prin păcat aceasta a fost murdărită, așa că este nevoie de curățirea acesteia, pentru că doar așa se poate trăi o viață plăcută înaintea lui Dumnezeu. Totodată, Dumnezeu ne-a oferit libertatea de-a lua decizii și fiecare decizie pe care o luăm ne poate duce mai aproape de Dumnezeu sau ne poate îndepărta de El. De aceea, avem nevoie de călăuzirea Duhului Sfânt în luarea deciziilor și în alegerea valorilor ce definesc viața noastră, precum și în alegerea prietenilor cu care să ne petrecem timpul, iar în perspectivă și în alegerea profesiei prin care ne vom duce existența pe acest pământ. Altruismul trebuie să caracterizeze viața creștinului împreună cu semenii, iar orice efort al omului pentru a face bine este întărit de ajutorul pe care Dumnezeu se angajează să-l ofere, printr-o conlucrare cu copiii Săi. Pentru aceasta trebuie să dăm dovadă de o disciplină personală, doar așa având un progres în devenirea noastră spirituală și în preocupările noastre pentru valorile spirituale. Nu vom fi scutiți de numeroase provocări pe care le întâlnim în societatea contemporană, precum alcool, tutun, droguri, jocuri de noroc, mass-media, internetul, conflicte inter-relaționale, însă dacă atitudinea noastră este una corectă față de aceste provocări, nu vom cădea în dependențe de tot felul, ci vom rămâne liber în Hristos.

Și în acest ultim nivel de gimnaziu, am fost chemați să reflectăm la evenimentele importante din viața Mântuitorului: nașterea, botezul, învierea și înălțarea Domnului Isus, precum și la continuarea lucrării prin Duhul Sfânt care a fost trimis în Ziua Cincizecimii.



Evaluare finală

I. Completează spațiile libere:

- a) Forma sublimă de revelație (descoperire) a lui Dumnezeu față de om este ____.
- b) Isus explică porunca dragostei de aproapele prin pilda ____.
- c) Atributul specific doar omului din toată creația lui Dumnezeu, care îl ajută să distingă între bine și rău, se numește ____.
- d) În conlucrarea noastră cu Dumnezeu, putem să fim siguri că Dumnezeu ne dă și voința și ____.

II. Notează pe spațiul punctat cu A (Adevărat) sau F (Fals):

- ___ Botezul lui Isus de către Ioan Botezătorul este un exemplu biblic prin care ni se revelează Persoanele Sfintei Treimi.
- ___ Dumnezeu cel sfânt nu a pretins niciodată omului păcătos să fie sfânt, asemenea Lui.
- ___ Biblia nu vorbește nimic despre alegerea prietenilor, aceasta fiind doar o chestiune de preferință.
- ___ Primii creștini puneau accent pe disciplină, stăruind în învățătura apostolilor, rugăciuni, frângerea pâinii și părtășia frățească.

III. Alege varianta corectă:

1. *Conlucrarea dintre Persoanele Trinității este sugerată de prototipul:*
a. Credinței lui Avraam b. jertfei lui Isaac c. binecuvântării lui Iacov
2. *Noul Testament menționează că rolul Duhul Sfânt în viața de creștin este de:*
a. Sfințitor b. Judecător c. Răscumpărător
3. *Pavel ne îndeamnă să nu ne _____ chipului veacului acestuia, ci să ne prefacem prin înnoirea minții noastre*
a. împotrivim b. alipim c. potrivim
4. *Prima epistolă către Corinteni afirmă că trupul nostru este:*
a. sfânt b. Templul Duhului c. păcătos

4. Asociază în mod corespunzător cuvintele din cele două coloane:

Sfânta Treime
Biserică
Dragostea
Altruism
Dependență

Nașterea lui Isus
Botezul lui Isus
Moartea și Învierea lui Isus
Înălțarea lui Isus
Pogorârea Duhului Sfânt

Alcool, fumat, droguri, jocuri de noroc, internet
Cea mai mare poruncă
Un Singur Dumnezeu în 3 Persoane
Generozitate dezinteresată față de cineva
Actele de cult

Promisiunea revenirii lui Isus pe pământ
Putere pentru mărturisirea Evangheliei
Începutul lucrării publice a lui Isus
Biruința asupra morții
Exemplu de smerenie și ascultare

POEZIE

ANEXA 1

Închinați-vă Domnului!

Azi, Doamne, cerem binecuvântare
În timpul cât aici ne-am adunat
Ne-apropiem prin sfânta închinare
De slăvile cerești cu-adevărat.

Sinceritatea, încrederea în Tine
Iertarea și sfințirea ne-au deschis
Belșug de har și bucurii depline
Acces direct și stări de Paradis.

Ne bucurăm de sfânta Ta prezență
Și sfânt! sfânt! sfânt! cu cerul aclamăm.
Tu-n Sfânta ne primești în audiență
De-aceea rugi și cânturi înălțăm!

Slăvim prezența, Rege al măririi
Cu norul sfânt ce umple Casa Ta.
Tu locuiești în mijlocul slăvirii
A Ta să fie veșnic gloria.

La Tronul harului e îndurare
Și ajutor în vreme de nevoie
Vrăjmașii fug cuprinși de-nfiorare
Când Tu, prea sfinte Doamne, ești cu noi.

Simion Buzduga - vol. „Stânca mântuirii mele”

ANEXA 2

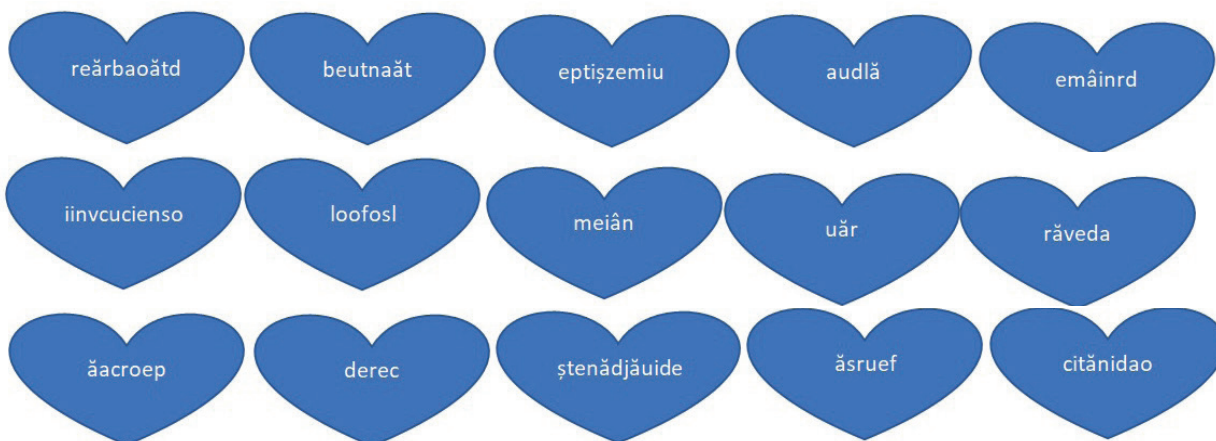
FIȘĂ DE LUCRU

I. Completează tabelul:

	Dragostea lui Dumnezeu pentru lume	Dragostea lui Dumnezeu pentru mine	Dragostea mea pentru Dumnezeu
Descriere			
Modalități prin care aceasta se manifestă			

II. Literele de pe inimi sunt amestecate. Reașază corect literele pentru a forma cuvinte. Fiecare cuvânt se potrivește, în ordine, pe spațiile libere din textul de mai jos.

Dragostea este îndelung ____, este plină de ____, dragostea nu ____, dragostea nu se ____, nu se umflă de ____, nu se poartă ____, nu caută ____, nu se ____, nu se gândește la ____, nu se bucură de neleguire, ci se bucură de ____, ____, totul, ____, totul, ____, totul, ____, totul. Dragostea nu va pieri ____.



III. Dragostea față de celălalt înseamnă mai mult decât niște cuvinte sau gesturi. Unind corespunzător cele două coloane, vei descoperi câteva metode de a-ți arăta dragostea în situații specifice.

Dacă:

- 1) Colegul de bancă te roagă să-i explici problema la matematică pe care doar tu ai rezolvat-o din toată clasa.
- 2) Te joci cu fratele tău și el este prea lent pentru tine.
- 3) Prietenul tău primește de ziua lui un telefon mobil nou și foarte performant.
- 4) Mama te roagă să lași cartea pe care o citești și să așezi masa.
- 5) Colegul te roagă să spui o minciună ca să îl acoperi.
- 6) Ești foarte obosit și nu vrei să mergi la biserică duminică dimineață.
- 7) Ai auzit o vorbă urâtă despre o cunoștință de-a ta.

Atunci poți să-ți arăți dragostea prin:

- a) Te oprești să mai ascuți bârfa și nu duci vorba mai departe.
- b) Îi explici că nu este corect și că îi poți demonstra prietenia altfel.
- c) Nu ești invidios, ci te mulțumești cu ceea ce ai tu.
- d) Nu te lauzi cu privire la inteligența ta, ci îi arăți cum ai rezolvat-o tu.
- e) Faci ceea ce trebuie să faci, chiar dacă îți este greu, ca dovadă de dragoste pentru Dumnezeu.
- f) Nu te bosumfli și comentezi că numai tu faci treabă.
- g) Ești răbdător și aștepti.



ROBI ȘI FII

Un împărat a vrut să-nalțe-odată
un templu trainic pentru fiul său.
Și, alegându-și dintre robi o ceată,
îi așeză la trudă necurmată,
la daltă, la cuptoare, la ilău.

Cu ei în rând, din zori și până seara,
cioplea și prințu-n piatră flori din lunci.
Dar numai El vedea în stânci comoara.
Căci robii nu simțeau decât povara
de meșteșuguri grele și porunci.

Dar într-o zi, chemându-i împreună,
voievodul ce trudea în rând cu ei
se ridică cu lacrimi să le spună:
„lubiții mei, vă dau o veste bună:
de azi încolo sunteți frații mei!

Căci pentru voi am dat moșii bogate
și m-am vândut pe mine însumi rob.
Iar tatăl meu mi le-a întors pe toate.
Și-acum oricine vrea să-mi fie frate
să-și lepede trecutul ca pe-un ciob!”

Luară-aminte robii cu sfială
la tot ce-a spus feciorul de-mpărat.
Dar au rămas străpunși de îndoială,
și reci ca fierul stins pe nicovală.
Deodată... unul doar... s-a-mbărbătat.

Și-naintând spre prinț să i se-nchine,
acesta iute-n brațe l-a cuprins.
Apoi luându-l dintre robi cu sine,
i-a dat podoabe de-aur și rubine
și-un faeton cu diamante nins.

Dar împăratul vru ca să-l cunoască.
Și-i spuse de pe tronul azuriu:
„De azi nu mai sunt legi să te silească.
Dar nu uita de haina-mpărătească.
Ești fiul meu. Trăiește dar ca fiu!”

Iar noul prinț, între ostași de pază,
în foișorul său intră măreț.
Și-a doua zi abia către amiază
veni la trudă, dar ca prinț de vază.
Și se purtă cu fală și dispreț.

Ca starea sa de prinț să și-o arate,
el răsturnă tiparele de lut,
sfărâmă pe nicovală nestemate,
lovi pe robi, aprins de răutate,
și se-apucă apoi de petrecut.

Dar împăratul și-a pornit urgia
și iată, aducându-l într-o zi,
i-a zis: „Ți-ai lepădat numai robia.
Dar ți-ai păstrat întreagă viclenia.
Nu-mi ești nici fiu, nici rob!” Și-l izgoni.

A doua zi, cu vorbe-nlăcimate,
vorbi voievodul iar: „Popor sărman,
Nu-i nimeni printre voi să-mi fie frate?”
Și-atunci veni, cu genele plecate,
un rob cu mâinile zdrelite de ciocan.

Și, îmbrăcat cu falnice veșminte,
El fu adus, cum cronicile scriu,
s-asculte aceleași tainice cuvinte:
„Tu nu mai ești sub legi de azi-nainte!
Ești fiul meu! Trăiește dar ca fiu!”

Iar noul prinț porni cu voievodul.
Și-acesta-l duse pe-un înalt liman
și-i arătă într-un palat isvodul,
cununa de lumină și efodul...
Și s-au întors la daltă și ciocan.

Atunci, cu ochi de altă plămădeală,
privi în jurul său cel înfiat.
Lovi apoi cu drag pe nicovală.
Și-n piept un cântec nou dădu năvală,
Un cântec sfânt, măreț, înfiorat.

„Loviți ciocane! Dălțile să sune!
Să crească templul sfânt din zi în zi!
Să sufle aprig foalele-n cărbune!
Noi înălțăm o veșnică minune
iar noi prin ea, nemuritori vom fi!”

Și cântecul și bucuria nouă
dădură-n mâna lui belșug de rod.
Lovea-n ilău cu mâinile-amândouă.
Sudoarea lui părea pe frunte rouă.
Și-n adevăr... era un voievod!

Atunci alți robi au îndrăznit, și roabe,
să fie fiice de-mpărat și fii.
Nu doar de dragul sfintelor podoabe,
ci spre-a simți în piepturile slabe
fioru-acelei sfinte bucurii.

De-atunci, dând unul altuia povață,
veniră mulți, în fiecare zi.
Nu toți râvnind nemuritoare viață,
ci, cei ascunși ca să se dea pe față,
iar cei adevărați pentru-a iubi.

Și-acum, tu, frate care prin credință,
porți haina albă cu sclipiri de nea,
Isus te vrea cu El de o ființă!
Pârâșul vechi e-nvins de neputință,
căci n-are lege împotriva ta!

Ești liber azi și îmbrăcat ca rege.
Și ai în cer un sceptru și-un palat.
Nici un păcat de a robiei Lege
nu poate sub osândă să te lege!
Dar cum te porți ca fiu de împărat?

Ești liber azi de-orice porunci morale.
Hristos a frânt pe cruce jugul greu.
Te-a așezat pe culmi spirituale.
Puteri și Rai sunt toate ale tale.
Dar cum trăiești ca fiu de Dumnezeu?

Ești liber azi! Ce faci din libertate?
Ești tu smerit pe-atât cât ești de sus?
Simți inima lui Dumnezeu cum bate?
Cuprinzi tu oare-n dragostea de frate
tot idealul sfânt al lui Isus?

Ești liber azi, dar ține bine minte,
că dacă iar te-alături lui Satan,
tu nu ești fiu, tu n-ai în cer Părinte,
dar nu mai ești nici rob ca înainte.
Și soarta ta va fi cu cel viclean.

Căci dacă Legea, ca un leu la pândă,
a sfâșiat pe cei din Legământ,
cu cât mai mult vor suferi osândă
acei ce trec cu fața surâzândă
peste ofranda sângelui cel Sfânt?

la seama dar - și-n inima ta scrie! -
că pe pământ, în cer și-n Empireu
nu-i nimenea mai bun în veșnicie,
mai iertător, mai plin de duioșie, -
dar nici mai aspru decât Dumnezeu!

la seama dar... că nimeni nu se frânge
mai mult ca El spre-a te feri de rău.
Dar nu uita că ești plătit cu sânge,
că nimenea de mii de ani nu plânge
de dragul tău, mai mult ca Dumnezeu!

Programa școlară poate fi accesată la adresa
<http://programe.ise.ro>.

